

Cuộc Sống Hoang Đường Của Tôi

Contents

Cuộc Sống Hoang Đường Của Tôi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	10
8. Chương 8	12
9. Chương 9	15
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	23
14. Chương 14	25
15. Chương 15	27
16. Chương 16	30
17. Chương 17	32
18. Chương 18	35
19. Chương 19	37
20. Chương 20	40
21. Chương 21	42
22. Chương 22	44
23. Chương 23	47
24. Chương 24	49
25. Chương 25	51
26. Chương 26	53
27. Chương 27: Phiên Ngoại	55

Cuộc Sống Hoang Đường Của Tôi

Giới thiệu

Edit: Vĩ Vĩ, Mộc Phi Tuyết, Tiểu Bạch, Thác Vũ Yên Lan Thể loại: đam mỹ, hiện đại, chính kịch, cường công, cường thụ,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-hoang-duong-cua-toi>

1. Chương 1

Editor: Tiểu Bạch, Thác Vũ Yên Lan

Beta: Trang Kỳ

Tôi thích nam nhân, lần đầu tiên tôi xuất tinh trong mộng, tôi biết rõ chỉ có nam nhân mới làm cho tôi nảy sinh dục vọng.

Mà người trong mộng chính là bạn ngồi cùng bàn với tôi hồi trung học, tôi chỉ nhớ hần rất cao thôi nhưng không nhớ ra hần đẹp hay không đẹp. Thời gian trôi qua tôi cũng đã dần quên mất nhưng có lẽ hần rất đẹp trai, bởi vì đó chính là người được tôi chọn, bình thường tôi rất chướng mắt những ai bộ dạng xấu xí.

Thế nhưng chúng tôi ngồi cùng bàn cũng chỉ một năm sau đó liền tách ra, sau đó tôi tiếp tục thích người khác. Tôi nghĩ mình thuộc loại gặp ai yêu nấy, chỉ cần là nam nhân có bộ dáng bảnh bao đều dậy lên hứng thú trong tôi.

Về sau sau nữa, tôi càng ngày càng biến thái, lạm giao, mới 30 tuổi mà bạn giường nhiều không xuể.

Mới đây không lâu tôi vừa làm tình với một thiếu niên. Thiếu niên có bộ dáng không tệ, da thịt non mịn trắng nõn, sờ lên xúc cảm so với nữ nhân tốt hơn nhiều, bất quá tôi chưa từng thân mật với nữ nhân nhưng nghe mấy vị bằng hữu nói qua rất mỹ vị, tôi nhân tiện so sánh chút.

Ừm, so với nữ nhân không mềm bằng.

Nhưng tôi không thích nam nhân so với nữ nhân còn trơn nhẵn mềm mại hơn, điều này làm cho tôi cảm thấy mình không phải đang làm với nam nhân mà là nữ nhân, chỉ có điều là sai lệch nơi tiếp nhận mà thôi.

Tôi giữ áo măng tô ra rồi mặc vào, trên đó toàn là mùi nước hoa là của thiếu niên kia. Một thiếu niên tràn ngập mùi hương son phấn, tuy rất ghê tởm nó nhưng tôi vẫn có thể tiến vào cậu ta, thật ra tôi cũng là một người đáng ghê tởm.

Tôi đã từng nghĩ muốn tìm một người mà nói chuyện yêu đương, sống thật hạnh phúc, bất quá cuối cùng hần lại từ bỏ tôi. Hần muốn cùng một người phụ nữ khác kết hôn sinh con, vậy lúc đầu hần còn trêu đùa tôi làm gì.

Có điều tôi cảm thấy ả đàn bà kia thật ghê tởm, dù sao chồng cô ta cũng bị người khác chơi rồi, dù sao thì cô ta cũng không biết chuyện, thôi qua rồi thì cho qua đi.

Kỳ thật nhân phẩm của tôi cũng không tồi, bất quá tôi vẫn luôn muốn bọn họ ly hôn, trước ngày họ kết hôn, tôi cố ý câu dẫn hần.

Vì muốn quấy nhiễu hôn lễ tôi phóng túng một lần, chủ động dâng mình cho hần, làm cho hần hưng hăng tiến vào tôi, nhưng rất không may ả đàn bà kia vừa lúc bắt gặp chúng tôi đang làm tình.

”Bốp”

Hần bị ả cho cái bạt tai, sau đó ả kia không muốn kết hôn cùng hần nữa. Tôi cảm thấy chuyện này tôi không có làm sai, tôi chỉ là cứu vớt một cô gái lương thiện bị cầm thú hủy hoại.

Sau khi hôn lễ của hần bị tôi phá hoại, hần tìm đến cửa, đem tôi trói lại liên tục hung tợn làm tôi, ngày đó tôi thiếu chút nữa máu chảy thành sông, cuối cùng còn phải đến bệnh viện khâu mấy mũi. Mà cái tên đầu sỏ gây nên trưng bộ mặt không liên quan mà đem tôi vào bệnh viện, sau đó nhìn chằm chằm bác sĩ khâu mấy mũi ở cái địa phương kia.

Khốn kiếp! Đó là lần đầu tiên tôi đỏ mặt.

Tên đó là cầm thú, sau khi đem tôi từ bệnh viện về nhà thì hầu hạ hết mực, chăm sóc thật tốt, rồi lại trói vào tiếp tục làm, mỗi ngày đều như vậy, làm cho đến khi mộng nở hoa.

Nhưng hơn một tháng sau, hần ta bỗng nhiên chạy mất, lập tức mọi thứ liên quan đến hần cũng biến mất. Khi đó, tôi thật sự rất tức giận, nhưng sau đó cũng thôi. Hiện giờ đối với tôi, hần cũng giống như bạn học

cùng bàn hồi sơ trung, trở nên mơ hồ không nhớ rõ, chỉ nhớ được một điều duy nhất chính là thời điểm người kia ra vào bên trong tôi đặc biệt hung bạo, lời mắng chửi cầu xin của tôi đều bị hất bỏ qua.

Một người mà tôi cho rằng chỉ có thể nằm phía dưới sau khi “làm” tôi một lần lại triệt để biến thành kẻ nằm trên, mà cái thứ hung khí của hắn thật kinh khủng, quả thật muốn giết người mà.

Nghĩ lại lần đó, tôi bắt giác lạnh sống lưng.

Ai ~, chuyện đó nghĩ lại mà kinh, cũng chỉ có việc lần đó tôi không dám nhớ lại! Nó đối với tôi như một cơn ác mộng vậy.

Tôi là cô nhi, hiện là quản lý của một công ty nhỏ, tiền lương không tẻ đủ sống qua ngày còn thừa một ít. Có thể là từ nhỏ nếm qua nhiều đau khổ, một khi có tiền tôi sẽ sống thật phung phí, có tiền liền xài, thích gì mua đấy. Bất quá hàng năm công ty có phúc lợi cho nhân viên nên cuộc sống của tôi rất dư dả.

Cảm tạ những tấm lòng đó, tôi không thể nào quên.

Cho nên nói nhân phẩm của tôi tốt lắm, chính là chọn bạn ở phương diện nào cũng thực hào phóng. Tôi quen biết những người bạn đó phần lớn là ở quán bar, lũ lưu manh đầu đường xó chợ, ông chủ hắc bang...thể loại nào cũng có.

Tôi không quá kén chọn, chỉ cần là nam nhân.

“Gần đây anh đang làm gì sao?” Bartender cười tủm tỉm hỏi.

Tôi chống cằm nhìn hắn: “Còn có thể làm gì, ngoài việc lên giường, còn có thể làm gì đây?”

Bartender cười, ghé sát tôi thần thần bí bí nói: “Hác Cốc Vũ, người kia đã trở lại.”

“Ai?” Tôi tùy tiện lấy qua một ly cocktail, nhấp một ngụm nhỏ.

“Chính là hắn!”

Ánh mắt của tôi nhìn theo hướng ngón tay bartender chỉ, dừng lại ở trên người đàn ông gần như xa lạ mà quen thuộc, hắn đang cười mà như không cười nhìn tôi.

Mẹ kiếp! Đúng là tránh trời không khỏi nắng mà! Cứ nhiên lại là hắn, theo bản năng tôi muốn bỏ chạy, hắn đối với tôi mà nói là một cơn ác mộng.

Tôi thực sự chạy, bartender ở phía sau kêu vài tiếng nhưng tôi vẫn không có quay đầu lại, trong lòng còn thầm mắng tên đó không có mắt, không thấy tôi đang chạy sao, kêu cái gì mà kêu!

2. Chương 2

Editor: Tiểu Bạch, Thác Vũ Yên Lan

Beta: Trang Kỳ

“Anh chạy cái gì?”

Phía sau vang lên thanh âm trêu tức. Tay tôi tuy đã nắm lấy cửa xe nhưng bắt giác lạnh sống lưng, người này là cái tên biến thái có bệnh thần kinh.

Tôi biết người kia đang đi về phía này, xoa bàn tay đầy mồ hôi tôi rất sợ tên vừa biến thái vừa thần kinh này, nhưng dù sao cũng là người thôi, cùng lắm thì cùng chết.

Tôi xoay người phát tay với hắn, nhìn sang thấy hắn ta rõ ràng rất sửng sốt, tôi cảm thấy rất đắc ý, rất tiện mà nháy mắt mấy cái với hắn: “Kha Thành, vài năm không gặp tôi nghĩ cậu đã chết rồi đó.”

Kha Thành rất biến thái nhưng tôi vẫn quay lại chào hỏi, vậy mà tên biến thái này cứ nhiên vừa bước đến đã túm đầu tôi, đem cái ót đặt trên cửa xe sau đó hung hăng nắm chặt cầm. Hắn vươn đầu lưỡi vào miệng, cố ý cắn đầu lưỡi non mềm hút rồi lại liếm, như muốn cắn đứt đầu lưỡi tôi.

Miệng tôi cắn bản không khép lại được, cũng không biết người này sau vài năm không gặp ăn phải cái gì, khí lực thực lớn. Một bàn tay của hắn gắt gao chế trụ cái trán của tôi, tay kia thì giữ chặt cằm, nước bọt không kịp nuốt xuống chảy ra hai bên khoé miệng vì cái lưỡi của hắn không ngừng cuốn lấy tôi. Nước bọt từ cằm trượt xuống cổ áo, hình ảnh này trông thật dâm mỹ.

Kì thực tôi có thể đẩy Kha Thành ra nhưng tôi không làm vậy, hắn không có chế trụ tay của tôi lại, theo lý mà nói tôi sẽ đánh hắn nhưng tôi không làm được, có thể tôi là M đi (người thích bị ngược, cái này mình sẽ không giải thích chi tiết vì chắc hẳn ai cũng hiểu được nghĩa của nó). Kha Thành cho tôi cảm giác kích thích quá mãnh liệt, không đến một phút đồng hồ, người anh em của tôi cũng không chịu thua kém mà ngóc đầu làm tôi khó chịu mà cọ xát phần thân dưới của hắn.

Kha Thành hôn tôi ước chừng năm phút liền thay đổi thủ pháp hôn, đầu tiên là miệng, sau đó là trán, sau nữa là lỗ tai, chỉ ít phút của tôi đều ướt, hẳn đều là nước miếng của hắn.

Ngồi trên xe, tôi ghét bỏ lau mặt một phen, sau đó càng làm nước bọt trên tay bôi ra đầy mặt thêm thôi, tôi liếc hắn một cái: “Cậu sao lại trở về?”

Kha Thành chậm rãi xoay đầu lại, ánh mắt của hắn so với trước kia còn khủng bố hơn. Ánh mắt lạnh lùng không chút tình cảm, tôi sợ hãi vội quay đầu đi chỗ khác không dám nhìn tới hắn nữa.

“Hác Cốc Vũ, anh cũng có lúc sợ hãi sao! Tôi nghĩ anh không sợ trời không sợ đất, như thế nào, tôi trở về, anh không hoan nghênh phải không?”

Tôi cảm nhận được tâm tình Kha Thành rõ ràng không tốt, cho nên tôi nhìn ánh mắt hắn rồi nghiêng đầu, lộ ra khuôn mặt tươi cười lấy lòng, “Không không không, làm sao có thể, đi đâu đó đi, tôi đưa cậu đi ăn gì đó coi như đón gió tẩy trần.”

Tôi thật cẩn thận nhìn sắc mặt hắn, thấy hắn vẫn bày ra bộ mặt đen như đáy nồi, bực mình cười nói: “Cậu muốn đi đâu?”

“Đến nhà anh”. Hắn nhìn tôi, bàn tay thì sờ xuống đùi quần của tôi, “Tôi muốn anh”

Đúng là mặt người dạ thú! Lần này trở về cư nhiên hắn đã nghĩ đến chuyện này, cmn hắn đã quên chuyện mộng của tôi bị hắn làm nở hoa sao? Tôi ở trong lòng thầm chửi hắn, nếu không phải cái tay của hắn đang nắm thẳng em của tôi, chắc chắn tôi sẽ liều mạng với hắn.

“Cậu buông tay ra, tôi còn phải lái xe”. Tôi tránh khỏi móng vuốt của hắn, kéo cái tay kia từ trong quần của tôi ra.

Kha Thành lại trêu đùa thẳng nhóc nhà tôi, sau đó thực bĩ ổi mà nói: “Hác Cốc Vũ, anh vẫn dễ dàng hưng phấn như vậy.”

“Nói nhảm, tôi cũng không có bị yếu sinh lý!” Lần này tôi sử dụng lực lấy tay hắn ra, trừng mắt liếc hắn bằng ánh mắt sắc lẹm.

Kha Thành gơ tay lên, cười như không cười rồi thở hắt hắt nói một tiếng: “Đi thôi”

3. Chương 3

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan, Cửu Thất

Vài năm không gặp, Kha Thành thay đổi không ít, cả người đều lộ ra một loại khí chất mạnh mẽ, đôi mắt so với trước kia sắc bén hơn. Đối với hắn tôi vẫn có chút chột dạ, dù sao lúc trước tôi độc chiếm hắn sau đó lại phá hủy hôn lễ của hắn, đó là lý do làm cho hắn biến thái.

Trong trí nhớ của tôi, chiều cao của tôi với Kha Thành dường như giống nhau, chính là hiện tại, Kha Thành vậy mà cao hơn tôi cả nửa đầu, rất có tính xâm lược nắm lấy tóc của tôi, ấn đầu tôi trên cửa, môi hắn lướt trên mặt tôi, bắt đầu gặm, một miếng rồi lại một miếng, giống như gặm chân gà.

“Mẹ nó!” Tôi không chịu nổi kiểu hôn này của hắn, nâng tay cho hắn một cái bạt tai: “Cậu có bệnh à! Gặm gặm, cậu nghĩ rằng tôi là chân gà hả!”

Kha Thành vuốt đầu bàn tay trên mặt, khóe môi khê cong, cười đến âm hiểm khó lường, ” Tôi thích gặm, anh quản được sao!”

Nói xong, gỡ bỏ cà vạt xuống đi về phía tôi.

Đệt! Xem tư thế này, phản ứng đầu tiên của tôi chính là chạy, tôi cmn không thích chơi SM đâu, sức lực Kha Thành lớn muốn chết, đem tôi đè vào cánh cửa, đầu tiên là bắt lấy hai tay của tôi, sau đó động tác lưu loát đem hai tay tôi về phía sau, tư thế này với tôi mà nói rất nguy hiểm.

Kha Thành cũng không để ý tôi giãy dụa, trực tiếp khiêng tôi đi về phòng ngủ, nhìn hắn như vậy giống như tám trăm năm không có làm tình, giống một con mèo hoang động dục.

Trời đất quay cuồng, bị ném lên giường, hai tay còn bị cà vạt màu đen cột lấy, tôi xoay cổ tay muốn gỡ nó ra, nếu bị trói kiểu này tay sẽ tàn phế mất, tôi còn muốn kêu vài tiếng, tên biến thái kia đã đè lên, đầu lưỡi ướt át kia ở lướt trên vành tai, liếm một chút lại cắn một chút, cứ như vậy qua lại rất lâu.

Lỗ tai là nơi nhạy cảm của tôi, bị hắn khiêu khích, dùng lưỡi liếm hôn liên tục làm tôi cảm thấy mình sắp bắn, quần lót có chút chặt, gò bó đến phát đau, bất quá tôi chết không rên ra tiếng, nếu lúc này không cố gắng kiềm nén, Kha Thành biến thái sẽ chơi hết một buổi tối, mà ngày mai tôi còn có hội nghị rất quan trọng!

Kha Thành ở bên tai tôi trêu đùa một hồi lâu, có lẽ là thấy tôi nằm thẳng như người chết trên giường, động tác bắt đầu trở nên thô lỗ, hai tay lập tức lần mò đến quần lót của tôi, chỉ cần kéo một phát, nơi đang bị che đây kia sẽ được phơi bày, còn tôi sẽ không còn gì cả!

Mà Kha Thành hiển nhiên cũng nghĩ là như vậy, vài giây tôi đã bị cởi sạch, mà thằng nhóc kia cũng không chịu thua kém gì còn kiêu ngạo ngẩng cao đầu, từ chỗ tôi nhìn xuống nó đã dựng thẳng tắp, tôi thật muốn bóp chết nó luôn cho rồi. Mày có thể kiềm chế chút được không! Mày cmn đã quên người này làm mày nứt hậu môn rồi à!

Kha Thành cười một tiếng, một bàn tay cầm tính khí của tôi, dù sao cũng là bản năng, không thể tránh khỏi rên rỉ một tiếng, Kha Thành năng lực rất mạnh, hơn nữa công phu trên giường vô cùng tốt, phần lớn đều là tôi truyền thụ cho hắn, cuối cùng tất cả đều dùng trên người tôi, cái này gọi là tự làm bậy không thể sống, ngay từ đầu tôi không nên trêu chọc hắn. Người này đúng là lòng lang dạ thú!

“Anh vậy mà định lâm trận bỏ chạy à?” Kha Thành vùi đầu trước ngực tôi ngẩng đầu lên hỏi, đuôi mắt có vài phần trêu tức, sau đó luồn tay qua khe hở giữa hai đùi tôi, ngón tay đâm mạnh vào huyết khẩu phía sau của tôi, đau đến mức tôi phải nâng mông lên.

“Vẫn sợ đau như vậy.” Kha Thành thở dài một hơi, ngón tay đã cắm vào hậu huyết của tôi liên tục ra vào, cái miệng của hắn cũng không nhàn rỗi, ở trước ngực của tôi vừa cắn vừa hôn.

“Cậu cởi trói tay cho tôi đi, thật là khó chịu, nếu không cởi tay tôi sẽ bị tàn phế mất”. Tôi thật sự chịu không nổi loại làm tình bị động này, hơn nữa tôi cảm thấy máu ở hai tay đang bị trói hình như không lưu thông được, giống như không có tay, loại cảm giác này làm cho tôi thật khủng hoảng.

Kha Thành không có làm khó tôi, cười cười một bên mở trói, một bên nói: “Lần này buông tha anh, lần sau chúng ta chơi kích thích hơn vậy.”

“Cậu mẹ nó có bệnh! tôi không thích SM!” “Thằng em” của tôi đang bị hắn nắm, căn bản không dám lộn xộn, cho nên thời điểm tôi nói mấy lời này phồng chùng trong mắt Kha Thành giống như đang làm nũng!

Quả nhiên, ánh mắt Kha Thành chợt thay đổi, tôi sợ muốn chạy, chính là Kha Thành đã nâng chân tôi đặt trên vai hắn. Thảm rồi, chạy không thoát, người này lại lên cơn như chó dại rồi!

Cái đồ chơi kia của Kha Thành rất lớn, so với tôi còn muốn lớn hơn. Khi đó, cũng không biết như thế nào, đầu bị sốt hay sao lại lừa gạt Kha Thành mới 20 tuổi lên giường, rõ ràng thấy rõ đồ chơi của Kha Thành rất lớn, nếu là người khác tôi đã muốn chạy rồi, tôi không muốn chơi người có jj còn lớn hơn tôi, nhưng khi đó, khuôn mặt Kha Thành thật sự là rất hấp dẫn, cộng với thu tính nổi lên, tôi liền ngủ với Kha Thành.

Không nghĩ tới, không nghĩ tới kết quả lại bị người khác đề!

“Tôi phát hiện anh luôn không tập trung, của tôi không tốt sao? Bộ dáng tôi không đẹp à?” Vừa nói vừa đem thứ hung khí kia của hắn cắm vào cơ thể tôi, tôi không biết nên cảm tạ hắn coi như ôn nhu, hay là nên mắng hắn đêch mợ mày dám đề ông!

Cmn, tôi là TOP!

Tôi cảm thấy cơ vòng (cơ co dẫn ở hậu môn) đang từ từ căng ra, tính khí của Kha Thành đang không ngừng thẳng tiến, thật sự là rất lớn, rất nóng, tôi sợ nhất là đau, hai tay bóp chặt cánh tay hắn, chữ bậy: “Fk! Đau chết mất! Kha Thành, cậu là thằng ngốc, cậu có biết làm hay không vậy.”

Không nên nói nhiều, nhất là thời điểm cùng Kha Thành ở trên giường, cái miệng hại cái thân, đó là chân lý muôn đời!

Hết xong câu kia, Kha Thành ôn nhu lập tức biến mất, hắn giữ chặt thắt lưng của tôi, kéo sát về phía mình, cái kia của hắn trực tiếp tiến vào tận gốc, tôi kêu thảm một tiếng, hai mắt trừng lớn, đau phát khóc, rất đau! Đau đến mức thăng em của tôi cũng mềm xuống!

Trên phương diện “tính trí”, Kha Thành không nói nhiều, chỉ vùi đầu vào làm, điểm ấy thật ra không giống tôi, thời điểm tôi làm hắn, đều nói một ít lời thô tục để thúc tỉnh, coi như là có chút tình thú, nhưng cái tên biến thái này nói không nói, chỉ là dùng sức mà làm.

Duy nhất chỉ hỏi 2 câu: Tôi làm anh sướng khoái không? Còn muốn không cần nữa không?

Mà lúc này tránh phải chịu một ít khổ sở, phải ôm Kha Thành thật chặt, sau đó dùng sức hôn mặt hắn, lấy lòng hắn, chưa kể còn phải bày ra biểu tình thực hưởng thụ, thở gấp: Con mẹ nó thích đã chết! Phải, còn muốn!

Không ngoài dự đoán, hắn ra vào một hồi, liền thở phì phò, môi tựa vào bên tai tôi, hỏi: Thích không?

“Thích chết tôi! Quá sung sướng!” Tôi xoay thắt lưng, chủ động trả lời “Nhanh làm tôi mau! Cậu con mẹ nó không ăn cơm à!”

Lời vừa ra khỏi miệng tôi lập tức hối hận, thân thể xinh đẹp của Kha Thành thật sự mã lực dồi dào nha, lật ngược tôi lại, dùng sức từ phía sau tiến vào, ôm lấy thắt lưng của tôi, liên tục di chuyển.

Mặt tôi chôn ở gối đầu, bị hắn đâm một phát rồi lại một phát đến mức vài lần đụng vào đầu giường, nhưng mà thật quá sung sướng, thích đến tôi không nhận được rên rỉ, tuyến tiền liệt bị kích thích quả nhiên thật đã.

Trận tình sự này, tôi và hắn đều bắn vài lần, làm một hồi, nghỉ một hồi, sau đó lại làm, tới tới lui lui, thế nhưng gây sức ép đến nửa đêm, tới rồi lại tới, tôi mệt đến mức cũng không muốn kêu, đơn giản là nhắm mắt lại, dựa theo tiết tấu của hắn lắc lắc thân thể, lúc lắc thắt lưng, tùy hắn muốn làm thế nào thì làm, chung quy sẽ không bị hắn làm chết đâu.

4. Chương 4

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan, Cửu Thất

Sau khi làm xong, Kha Thành không có đi mà đem tôi ôm vào buồng vệ sinh, thẳng đến khi bọt nước rơi vào đầu tôi mới phát hiện một vấn đề.

“Bà nó!” tôi bắt lấy bả vai Kha Thành hung hăng lay động vài cái, “Cậu cứ nhiên không mang bao! Còn có tôi không tắm rửa, cậu cũng không tắm rửa! Con mẹ nó a!”

Đang nói chuyện, tôi liền cảm giác được trên đùi chảy ra chất lỏng, kia rõ ràng không phải nước, mà là dịch thể của Kha Thành, đầu như muốn bùng nổ, cảm thú a!

Kha Thành rời khỏi mặt của tôi, ở trên miệng tôi hôn một ngụm, “Không có việc gì, tôi tuyệt không bắn, hơn nữa tôi thực khỏe mạnh, không bệnh”

Bất đắc dĩ che mặt, tôi làm sao quên được Kha Thành khi gặp mặt hắn lần đầu tiên, tất cả về hắn đều nhớ đến, ngay cả phương thức làm tình của hắn cũng nhớ rõ nhất thanh nhị sở, rốt cuộc ai cảm thú hơn còn cần bàn bạc.

Trong phòng tắm lập tức trở nên an tĩnh, Kha Thành giúp tôi tắm rửa, mà tôi ở đây đánh giá người đàn ông nhiều năm không gặp này.

Kha Thành thay đổi, lại giống như không thay đổi, mặt đen một ít, cao hơn một ít, có thêm mấy khối cơ bụng, thoát nhìn có vẻ vài năm đi tập thể hình, vẫn rất tuấn tú, chẳng qua trước kia là dương quang thiếu niên, giờ nhiều hơn vài phần mị lực của nam nhân thành thực.

Lên giường, tôi cũng không đuổi hắn đi mà tự nhiên nằm bên người hắn, đốt một điếu thuốc hút một ngụm, tiếp tục nhìn hắn, hỏi: “Cậu năm nay bao nhiêu tuổi?”

Kha Thành rõ ràng ngăn người, sau đó thực tự nhiên lấy điếu thuốc trong tay tôi, hút một ngụm, thở là một làn khói, cười nhìn về phía tôi nói: “Tôi so với anh nhỏ hơn hai tuổi, hai mươi tám tuổi, anh đều quên?”

Tôi xấu hổ cười cười, quả thật đã quên, năm đó Kha Thành rất hỗn dãn, trước không nói đã đem tôi nhốt tại phòng ngủ mỗi ngày buổi tối thao, suốt một tháng, chuyện hắn đột nhiên biến mất đủ khổ nạn, Kha Thành không thấy cuộc sống của tôi, tôi mỗi ngày tìm hắn, khóc quay về, thật vất vả mới có người ở cùng tôi, tuy rằng phương pháp ở chung rất thần kinh, nhưng mà tựa hồ đối với tôi mà nói còn rất hưởng thụ.

Cuối cùng tôi dưỡng được thói quen không có Kha Thành, lại bắt đầu không ngừng săn người đẹp, đi tìm không ít bạn giường, nhưng nhiều lắm duy trì nửa năm, quay đầu lại xem tìm những người đó cùng Kha Thành đều có vài phần tương tự, có khi là ánh mắt giống, có khi là môi giống.

Tôi nghĩ cho tới bây giờ đều không quên Kha Thành.

“Năm năm này, anh khỏe chứ?” Kha Thành ôm thắt lưng tôi, trong bóng đêm hỏi tôi như vậy.

“Cũng được đi, cậu đem tôi hại đủ thảm. Hoàn hảo chịu đựng đến bây giờ”. Nói xong lời này, Kha Thành đem tôi ôm rất chặt, làm tôi có cảm giác Kha Thành thực để ý tôi.

Một buổi tối này chúng tôi thật ăn ý, tôi không hỏi đến năm năm qua của Kha Thành, tự nhiên Kha Thành cũng không hỏi đến năm năm này của tôi.

Ngày hôm sau tỉnh lại, tôi liền hoảng hốt, tối hôm qua một đêm điên cuồng có phải đều là tưởng tượng của tôi, thẳng đến khi bên hông truyền đến cảm giác ấm áp, mới giám kết luận Kha Thành thực sự đã trở lại. hơn nữa còn ôm tôi ngủ, cơ hồ là theo bản năng tôi hướng trên mông sờ sờ một chút, thật sự sợ hãi lại nứt ra.

“Ha ha a...”

Kha Thành nở nụ cười, nhéo mông của tôi mấy phát, “Không có việc gì, tối hôm qua tôi thực ôn nhu”

“Cậu!” Tôi nghĩ là tôi đỏ mặt, tôi trở mình một cái, quả thực chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày có thể cùng Kha Thành cùng tỉnh lại trên giường, mà hắn còn đem tôi ôm vào ngực, giống như Kha Thành của năm năm trước.

5. Chương 5

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan, Cửu Thất

Yên Lan: Như chương trước mọi người đã biết a, Hác Cốc Vũ hơn Kha Thành hai tuổi, nên từ chương này mình sẽ đổi xưng hô giữa cp chính là anh-em cho tình cảm nhé. Thanks mọi người, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ a. Thân ái

Kha Thành thật sự đã trở lại, chẳng biết tại sao lại vào nhà tôi ở, sau đó lại chiếm lấy phòng bếp, nửa cái tủ đều là tây trang của cậu ta, tủ giấy cũng một nửa là của cậu ta, còn thêm một cái máy tính bàn.

Lập tức căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách của tôi có thêm vài phần nhân khí, bình thường tôi cũng không thích về nhà, phòng bếp cũng chỉ để trang trí, nơi này cùng lắm giống như một cái khách sạn, chỉ dùng để ngủ và tắm rửa, mà từ khi Kha Thành vào ở, chiều nào tôi cũng về nhà ăn cơm, cùng đám bạn xấu tiệc tùng cũng bớt đi nhiều.

Tự nhiên bị cười nhạo không ít vì như vậy không giống tác phong của tôi, tôi, chính mình ngấm lại cũng thấy đáng sợ.

Tôi cư nhiên vì Kha Thành thay đổi không ít thói quen, điều này làm tôi cảm thấy rất khủng hoảng.

Cũng như mọi ngày, tan tầm về nhà, Kha Thành đã sớm chuẩn bị tốt đồ ăn, ngồi ở bàn ăn chờ tôi, còn sẵn sóc dọn xong bát đĩa.

“Kha Thành, em hiện đang làm gì? Vì sao lại nhàn nhã như vậy?” ăn cơm hơn một tháng, tôi vẫn nhìn không được hỏi.

Kha Thành gấp một miếng sườn xào chua ngọt đặt trong bát của tôi, “Em mở một công ty, em là ông chủ, cho nên, em thực nhàn”.

“À.” Kỳ thật, tôi đã sớm đoán được, nhưng lại muốn cậu ấy chính miệng chứng thực, chính tai nghe được lại là một chuyện khác, Kha Thành rất có tiền, không thể nghi ngờ, tây trang giày da của cậu ta đều là hàng hiệu, chọn lựa dụng cụ nhà bếp cũng là loại tốt nhất, tôi không muốn mắc nợ người ta, cho nên mỗi lần Kha Thành mua đồ về nhà tôi đều lên mạng tra giá cả của nó.

Hôm trước, cậu ta mua một bộ dụng cụ cắt gọt, đắt đến mức tôi muốn cầm dao đặt trên cổ của cậu ta, bằng cả nửa năm tiền lương của tôi, vốn dĩ tôi cảm thấy mình coi như giàu có, sau khi Kha Thành đến đây, tôi nháy mắt cảm thấy được mình thật sự nghèo nàn, một khi đã có nhận thức này, tôi càng cố gắng công tác, tôi không muốn kém hơn Kha Thành.

“Anh còn có gì muốn hỏi không? Em đều có thể nói cho anh.”

Tôi chống cằm, nuốt miếng sườn chua ngọt trong miệng xuống, không đầu không đuôi hỏi: “Em khi nào thì đi tìm phòng ở?”

Kha Thành ở lại nhà của tôi lấy lý do là không tìm thấy phòng ở hợp lý, mà tôi rõ ràng chính là đuổi cậu ta đi, Kha Thành mất hứng, buông dưa xuống.

“Nhanh như vậy, anh đã muốn đuổi em đi? Chúng ta làm tình không thoải mái sao?”

Oh! Trời ạ, Kha Thành quả nhiên hiểu lầm! Tôi có chút khó xử nhìn cậu ta, “Này không phải vấn đề làm tình không thoải mái, mà là vì cái gì em phải ở lại nhà của anh, anh nhớ rõ, chúng ta không có quan hệ gì. Em ở nhà anh đã hơn một tháng, anh coi như đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, huống chi bây giờ em còn là ông chủ.”

Kha Thành cầm dưa, chọt chọt đồ ăn trước mặt tôi, nhìn thẳng vào hai mắt tôi, “Hết lòng quan tâm giúp đỡ? Hác Cốc Vũ, làm sao mà anh có thể nói ra bốn chữ này. Sớm biết rằng có hôm nay, trước đây anh đừng trêu chọc đến em. Năm năm trước, anh lừa gạt em lên giường. Em chỉ muốn sống thật tốt, anh lại tới dụ dỗ em, làm hại em không thể không comeout, nếu không phải tại anh, em sẽ không lưu lạc ở ngoài năm năm, giờ chỉ muốn ở nhờ nhà anh một chút, anh lại muốn đuổi em đi, anh có ý không?”

Lượng tin tức quá mức khổng lồ. Kha Thành năm năm trước đã cùng người nhà comeout, cái này tôi không hề biết, cậu ta lưu lạc bên ngoài năm năm, xem ra cuộc sống cũng không tốt.

Tôi lại xấu hổ, sờ sờ cái mũi, không dám nhìn cậu ta, vẫn cảm thấy chột dạ, nói một câu có lương tâm, nếu không có tôi xuất hiện, rất có thể Kha Thành hiện tại đã sớm kết hôn sinh con, sống hạnh phúc mỹ mãn, Kha Thành xuất thân tốt lắm, cha mẹ đều làm lãnh đạo, nhưng có lớn hay không tôi cũng không rõ ràng, bất quá giới chính trị sợ nhất là vấn đề tác phong, mà nam nhân thích nam nhân lại là vấn đề lớn, có thể nghĩ lúc cậu ấy comeout cần rất nhiều dũng khí.

“Vậy em có bị đánh hay không?” Càng nghĩ, tôi càng không có tiền đồ vui đầu xuống, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn cậu ấy.

“Đương nhiên bị đánh, đánh cho em một tháng không xuống giường được, còn không cho em ra ngoài, nhốt ở trong nhà. Bọn họ giam lỏng em nửa năm, trong phòng tất cả đều là lưới sắt, em đã từng chạy ra tìm anh, nhưng mà không tìm thấy anh trong căn nhà kia. Sau đó em lại bị bắt về, lại là một trận đánh, sau đó lại hơn một tháng không xuống giường được. Cuối cùng, mẹ em không nhìn được, khuyên can mãi, hai người họ thương lượng một chút, trực tiếp đưa em ra nước ngoài.”

Đầu tôi cúi càng ngày càng thấp, cuối cùng không dám thở mạnh, trách không được trên lưng Kha Thành có vết sẹo rất dài, bắt quá thực mờ, lúc ấy không chú ý, hiện tại coi như đã biết, thì ra là bị ba cậu ấy đánh, hẳn là rất đau, mà khi nghe thấy cậu ấy đi tìm tôi nhưng không tìm thấy, tôi cũng đau lòng theo.

“Ai kêu em đi không từ biệt, anh con mẹ nó nghĩ đến em đã chết, nên mới dọn đi rồi.” Tôi không còn muốn ăn nữa, đem đôi đũa đặt trên bàn.

Kha Thành bỗng nhiên đứng lên, đi đến bên người tôi, nắm lỗ tai tôi, vắn vớ nó rồi nói: “Anh không nghe thấy sao, em trở về liền lập tức comeout, bị ba em đánh, có điều không được như ý anh, em vẫn còn sống nhưng lúc đó so với người chết cũng không khác biệt lắm, cả lưng đều nát, còn bị đập nát ba cái xương sườn, không có việc gì, không đâm vào phổi.”

Nghe cậu ta như là không hề gì nói về quá khứ, trái tim tôi co rút lại, không khí rất nhanh trầm xuống, tôi không biết nên hô hấp thế nào, ra sức bắt lấy áo trước ngực, ngẩng đầu nhìn cậu ta, yết hầu nghẹn nghẹn nói không ra lời, mãi mới nói được một câu, “Còn đau không?”

“Không đau.” Kha Thành cầm lấy tay tôi, dùng lực nắm chặt, sờ sờ trán của tôi, thâm tình, chân thành nhìn tôi.

Tôi hít một hơi, biết cậu ấy đang đợi tôi mở miệng, mấy loại lời nói hường huệ sến súa nghe là muốn ới, tôi nói không được, lời nói thâm tình của tôi chỉ nói được ở trên giường, cho nên rất là uyển chuyển nói: “Anh hiện tại không có ai.”

Sau đó, Kha Thành cười lộ ra hai răng lạnh, trông thật ngu ngốc, tôi bị cậu ta chọc đến nở nụ cười, cũng bắt chước cậu ta ngây ngô cười. Ngoài cửa sổ vừa lúc mặt trời ngả về tây, rất đẹp, giống như Kha Thành.

6. Chương 6

Tôi ba mươi tuổi giống như mới biết đến tư vị tình yêu, Kha Thành trở về làm cho lòng tôi không hiểu sao thấy yên ổn, chiều nào tan tầm trở về đều có người làm một bàn đồ ăn chờ tôi, loại cảm giác này chỉ có Kha Thành cho tôi, vô luận là năm năm trước thế nào thì hiện giờ Kha Thành là người duy nhất làm cho tôi có cảm giác gia đình.

Là cô nhi, gia đình đối với tôi mà nói là thứ quý báu nhất, có thể không cần tình yêu nhưng gia đình là điều tôi cả đời theo đuổi, mà Kha Thành xuất hiện vừa lúc bù lại lỗ hổng này.

Cho nên tôi không biết đối với Kha Thành có yêu hay không nhưng vẫn rất ỷ lại vào cậu ta, bắt quá mọi người đều nói tôi đang yêu, nói tôi gần đây sắc mặt hồng hào trông thấy.

“Cốc Vũ đã lâu không gặp cậu, sao, vợ quản chặt nha!” Tiểu Quang vừa đùa giỡn tôi vừa rót rượu vào ly, nháy nháy mắt, sau đó nâng ly đến trước mặt tôi, rót rượu vào đó, “Uống đi, tôi mời cậu”.

“Vậy cảm ơn!” tôi không khách khí tiếp nhận ly rượu, ngửa đầu uống hết một nửa, tâm tình thư sướng: “Đúng vậy, trong nhà có người quản giáo, không thể đi chơi.”

“Vậy không tốt rồi, cậu không biết chứ Quản Nghiêu cả ngày ở bên tai tôi nhắc tới cậu, nói cậu không nghĩa khí, vậy mà không nói một tiếng đã bỏ cuộc chơi.”

“Ha Ha! Cậu ta nói thật hay, tôi tìm đối tượng còn phải báo cáo cậu ta à! Rõ ràng cậu ta vừa thêm muốn vừa ghen ghét với tôi thì có!” tôi xoay ly rượu, chất lỏng màu đỏ tươi trong ly chuyển động một vòng, đem ly rượu trong suốt nhuộm thành màu đỏ.

“Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới, Quan Nghiêu đến đây, tôi cũng đã lâu không gặp cậu ta.”

Tôi quay đầu nhìn ra cửa, quả nhiên thấy Quan Nghiêu về mặt không đứng đắn đi tới bên này.

Quan Nghiêu này, tôi chút nữa thì cùng hắn lên giường, nhưng XX của hắn so với tôi lớn hơn, hai người cởi sạch quần áo, tôi nhìn phía dưới của hắn, bật người mặc quần áo chạy lấy người, từng có kinh nghiệm cùng Kha Thành, tôi đối với người khác không khơi dậy nổi hứng thú, tôi thật là sợ bị Kha Thành biết, đơn giản là chịu tội thôi.

Gia đình Quan Nghiêu khai thác than đá, là nhà giàu mới nổi, trên cổ luôn đeo một cái vòng vàng trang sức, trang phục, nhan sắc luôn rất quyến rũ, ở quán bar quả thực được người chú ý, tôi thấy hắn phe phẩy móng đi về phía mình thật sự không nghĩ ra lúc đó sao lại cùng hắn đi mướn phòng.

Hiện tại ngẫm lại thấy thật may mắn, hoàn hảo chưa cùng hắn lên giường, bằng không hiện tại tôi lại phải ứng phó.

“Tiểu Quang, bộ dáng như ông cụ!” Quan Nghiêu hướng Tiểu Quang bắn một cái mị nhãn.

Tôi cảm giác được cánh tay nổi lên một tầng da gà, khẽ đập Quan Nghiêu một cước: “Bình thường lại đi!”

Quan Nghiêu vuốt tóc, cười hì hì, nhìn tôi nháy mắt: “Tôi bình thường đều là như vậy.”

Tôi không thèm nhìn hắn, Quan Nghiêu này là khắc tinh của tôi, tuy tôi cùng hắn không trở thành pháo hữu, nhưng không biết tại sao lại trở thành bằng hữu, cái gì cũng nói với nhau, Quan Nghiêu rất lắm miệng, hắn không giấu được chuyện gì trong lòng, đại khái từ nhỏ được sủng ái mà lớn lên, tính tình đại thiếu gia rất nặng, đương nhiên cũng thật đơn thuần, nói với tôi cũng không kiêng kỵ gì, ngay cả ba hắn ở bên ngoài có bao nhiêu người tình đều nói với tôi.

Nói thật có đôi khi tôi thực không muốn nghe chuyện trong nhà hắn, bất quá Quan Nghiêu thực quán người, hắn nhất định đều đem tất cả sự tình nói xong mới bằng lòng để tôi đi, nếu không liền ghé vào người tôi không ngừng xoay móng làm làm tôi thấy ghê tởm.

Quan Nghiêu đẩy tôi một cái, vừa rồi còn mặt mày hớn hở, chuyển ngay sang bộ mặt khóc tang: “Hác Cốc Vũ! Anh thật đúng là tốt! Thế mà dám vụng trộm yêu đương, tôi phải nghe từ miệng người khác mới biết, anh rốt cuộc có xem tôi là bằng hữu hay không vậy?”

Tôi lắc lắc đầu, nghiêm trang trả lời: “Không có.”

“A!” Quan Nghiêu hét lên một tiếng: “Đồ không có lương tâm! Chẳng lẽ đều là tôi tự mình đa tình!”

Tôi kiên định gật đầu, Quan Nghiêu hoàn toàn lên cơn rồi, bỗng nhiên giữ bả vai của tôi điên cuồng lắc, lắc đến nỗi tôi thấy sao bay đầy trời. Sau đó, tôi nghe thấy tiếng cười của Tiểu Quang, còn có tiếng cười của mọi người xung quanh góp vui nữa chứ.

Cái mặt già nua của tôi bình thường đều bị Quan Nghiêu làm cho thành như vậy!

Cuối cùng, tôi không chịu nổi Quan Nghiêu giống như người đàn bà chanh chua chửi đổng, đánh một cái vào ót của hắn, người này rốt cục an tĩnh lại, chính là quán bar này ở không nổi nữa, tôi cũng không nghĩ muốn lấy quần che mặt đâu...

7. Chương 7

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan, Cửu Thất

Quan Nghiêu là điển hình của người bệnh thần kinh phân liệt, đa nhân cách trầm trọng, so với hắn Kha Thành vẫn còn bình thường chán.

Tỷ như, hiện tại Quan Nghiêu đang khoe khoang hắn có một tú nữ trang còn có giày cao gót, hắn rất thích làm Trap, trang điểm là chuyện bình thường, nhưng người này thần kỳ ở chỗ là chuyện hắn yêu thích giả

trang con gái ngồi nhà hần thể nhưng một chút cũng không biết được, đương nhiên với việc hần cong lại càng không biết.

Cho nên tôi mới nói người này thần kinh phân liệt, bởi vì người này rất hay giả trang, ở nhà một bộ dáng, luẩn quẩn cùng chúng tôi lại là bộ dáng khác, hai tính cách rất phân biệt, tôi sợ là có ngày cái tính nết này bại lộ với người nhà.

Nhưng rất may mắn, ít nhất bây giờ vẫn chưa có, người này vẫn thay đổi thân phận rất hoàn mỹ.

“Đẹp không? Mới đưa ra thị trường đó.” Quần Nghiêu thay một bộ váy liền màu đỏ, đôi chân dài khiêu gợi đi một đôi tất đen bằng tơ tằm, chẳng qua không có đôi tóc giả, làm cho cả người hần nhìn qua thật buồn cười.

Tôi rất không phúc hậu nở nụ cười: “Cậu như vậy thoát nhìn rất giống tiểu Kim Cương lúc mới tới.”

“Đậu moá! Hần sao có thể so cùng với tôi?! Kỹ thuật hóa trang nát như vậy! Quần Nghiêu thật bạo lực đập tôi một cước. Sau đó tôi muốn búp mắt luôn, quần lót màu đỏ thật lẳng lơ.

“Phắc! Lẳng lơ muốn chết!” Tôi cũng quay qua đập hần một cước.

“Tôi thích thế!” Nói xong, hần quay về phía tôi, vén lên cái váy vốn đã rất ngắn, cố ý để sát vào hạ khổ của tôi xoay xoay, cái quần lót đỏ ngay tại trước mắt tôi lượn qua lượn lại không ngừng, tôi con mẹ nó thật sự muốn lột quần lót của hần, ở trên mông hần in mấy bàn tay.

Nhưng tôi cũng không dám làm như vậy, Quần Nghiêu còn có một cái đam mê không muốn người biết, trong chuyện giường chiếu, người này thích chơi SM, chưa kể lại là M, cho nên có đôi khi chỉ cần đánh mông hần, người này sẽ động dục, cho nên tôi không dám đánh bậy vào mông hần.

Tôi biết được cái ham mê này cũng là do hần chủ động nói với tôi, tôi chính là tấm phim X quang của Quần Nghiêu a!

“Hôm nay chắc tôi ngủ ở đây quá, đã trễ thế này.” Quần Nghiêu vắt chéo chân, miệng ngậm điều thuốc.

Nói thật, đã quen với bộ dáng hút thuốc này của hần nhưng vẫn nhìn không được lẳng mạ một câu, “Trẻ con đừng làm loạn, biết không? Ánh mắt của anh lại nhìn thấy mấy thứ ô uế, đem bên trong của cậu che tốt được không?”

Quần Nghiêu vẫn thản nhiên, nhún vai, giật giật điều thuốc: “Đêm nay tôi ở lại đây, tôi một mình cũng thật là đáng thương. Hơn nữa, anh theo tôi tâm sự về cái người mà anh kim ốc tàng kiều kia đi.”

“Này có cái gì hay để nói, dù sao cũng không phải là nam nhân JB dài.” Tôi có lệ khoát tay áo, Quần Nghiêu không biết Kha Thành, tôi cũng không tính toán cho hai người họ nhận thức, phiền toái.

“Phắc! Bạn trẻ Hắc Cốc Vũ, dùng từ văn minh chút đi! Đừng đem hai chữ JB nói ra miệng.”

Tôi cười hì hì tiến đến bên người Quần Nghiêu, thưởng thức mái tóc quần dài của hần: “Anh đây chính là thô tục như vậy đấy, cậu không thích à?”

Rõ ràng cảm giác được thân thể Quần Nghiêu run lên, phỏng chừng là bị nụ cười dè xòm của tôi làm ghê tởm, quả nhiên người này cho tôi một cái tát vào mặt, sau đó hai tay chà xát cánh tay, lau môi, miệng giật giật: “Lăn đi! Như thế nào lưu anh lại một đêm khó như vậy, tôi mẹ nó đối với anh không có hấp dẫn à!”

Tôi cười cười, dựng thẳng vai: “Không có biện pháp, anh đây mị lực quá lớn, tôi thực sợ hãi cậu nửa đêm đánh úp bất ngờ, tôi sẽ bị cậu dọa thành bệnh tim!”

“Cút đi cút đi! Thấy ghê tởm!” Quần Nghiêu cầm son môi ở bên cạnh ném về phía tôi.

Tôi tránh thoát son môi, vẫy tay một cái, cười chạy khỏi phòng, nhà này ba phòng một sảnh là lúc Quần Nghiêu tâm huyết dâng trào mua về, đến khi vào mới biết phòng thật sự trống, một người ở có vẻ càng quạnh quẽ, Quần Nghiêu cũng từng buồn một hồi, bất quá sau đó hần lại tìm được lạc thú khác, vừa lúc cung cấp một nơi bí mật cất giữ đồng dị trang của hần.

Cho nên, tôi phải ra một cái kết luận, Quân Nghiêu có thể bảo vệ tốt đam mê không thể phơi bày ra ánh sáng của hắn, ba phần là dựa vào trí tuệ của hắn bảy phần là có tiền! Nhà giàu mới nổi mua một căn phòng thực con mẹ nó dễ dàng!

Mà tôi làm vài năm mệt chết mệt sống cũng mới vừa mua được căn nhà nhỏ hai phòng ngủ một phòng khách, thật sự là người so với người quá khác nhau!

Bất quá hiện tại không phải cảm thán chênh lệch giữa người với người, mà là làm thế nào giải thích với người đang đen mặt ngồi trên bàn ăn kia kìa.

Kha Thành giống như đợi đã lâu, đồ ăn trên bàn một miếng đều chưa động qua, hai bộ bát đũa ở vị trí cũ như trước, còn có thể nhìn thấy cơm không hề được đụng đế, mà Kha Thành dùng vẻ mặt âm trầm trừng tôi, cả người ngồi nghiêm chỉnh, tôi có một loại cảm giác cậu ta đột nhiên sẽ vùng chạy lại đây bóp cổ tôi.

“Sao em vẫn còn chờ?” Tôi tận lực làm cho ngữ khí của mình nghe bình thường, trong lòng đã sớm run rẩy.

“Em chờ anh về ăn cơm.”

Tôi cố ý thả chậm tốc độ đổi dép lê, đi đến bàn ăn, nhìn một bàn đầy đồ ăn cùng Kha Thành cười xấu hổ: “Anh đã ăn rồi, em còn chưa ăn, anh đem hâm nóng cho em nha.”

Nói xong, tôi bưng thức ăn đi, đột nhiên cổ tay bị một lực đạo mạnh mẽ kéo lại, bất đắc dĩ, tôi ngồi xuống bàn ăn, ngẩng đầu nhìn cậu ta: “Làm sao vậy?”

“Em đã nói với anh, em sẽ làm đồ ăn chờ anh về ăn cơm, anh vì sao không về nhà? Đi đâu vậy?” Biểu tình của Kha Thành có chút dữ tợn, thậm chí có thể nhìn thấy khóe mắt cậu ta có nếp nhăn.

Tôi xoay xoay tay, vô ích, chỉ có thể cười mĩa nói: “Tình huống đặc biệt, anh gặp bạn, liền cùng hắn ôn lại chút chuyện, cho nên mới không trở về ăn.”

Tay vẫn bị cầm, Kha Thành hình như đang phân vân, phỏng chừng một chốc sẽ không nguôi giận, cổ tay này tám phần gặp họa.

Tôi đang nghĩ ngợi, ngày mai có nên mang theo cái đồng hồ, Kha Thành ngay lúc tôi chưa chuẩn bị mà bóp cầm của tôi, cắn lấy môi, bắt đầu gặm hôn, vẫn như cũ không có buông tay.

Bị cậu ta hôn môi kiểu này tôi không thích, nhưng mà không còn cách nào, chỉ có thể hé miệng cùng cậu ta môi lưỡi hoà quyện, hai tháng này tôi đã thăm dò rồi cái này là phương thức làm tình, hôn môi theo kiểu SM, vì thế dễ chịu một ít, phải tận lực lấy lòng hòa theo ý cậu ta.

Vị trí tôi đứng không tốt, thất lưng vừa lúc để ở mép bàn ăn, mà Kha Thành đem hai tay của tôi chia ra giữ ở mép bàn ăn, cả thân thể đè trước ngực tôi, đem tôi giam cầm giữa cậu ta và bàn ăn, tôi lúc đó giống như nhân bánh bích quy.

Thất lưng của tôi đặt ở mép bàn rất lâu, chính là Kha Thành người này hình như hôn chưa đã, tôi cảm thấy được bởi vì bất động, bị hắn hôn không khép miệng được, tự nhiên nước miếng cũng nuốt không được mà chảy ra, nháy mắt tôi cảm thấy cầm của tôi đã ướt.

8. Chương 8

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan, Cửu Thất

“Uy, em không phải là muốn làm ở chỗ này chứ?” Tôi khó xử xê dịch móng, chống đỡ trên mặt bàn còn có chén đĩa thức ăn đã nguội lạnh chưa được động đến một chút, hướng Kha Thành nuốt nước miếng, cười lấy lòng: “Anh gần đây thất lưng không tốt lắm, chúng ta lên giường được không?”

Kha Thành cười một cách âm trầm, không để cho tôi phản bác: “Không được em hiện tại muốn ở chỗ này làm anh!”

“Cái kia, cái kia..” Tôi ngăn chặn miệng Kha Thành, dừng một chút, dựng thẳng lên một ngón tay, thực nghiêm túc hỏi: “Em đói bụng đi?”

Kha Thành sững sốt vài giây, sau đó thực tình sắc nheo mắt của tôi, “Àn, đói bụng, muốn.”

Ngữ khí đầy ẩn ý, lời nói thô tục này nháy mắt đem dục vọng của tôi khơi lên, vốn đang miễn cưỡng rụt rè tiểu huynh đệ của tôi cũng bật người đứng thẳng, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang dựng một cái lều trại, tính khí đều đã dựng lên, tôi cũng không kiên trì muốn lên giường làm, hai chân chủ động cuộn lấy thắt lưng cậu ta cọ cọ.

Chà xát một chút liền xong, Kha Thành ánh mắt như bốc hỏa, hai tay mạnh mẽ hữu lực đưa đến sau lưng tôi, vén lên áo sơ mi hướng bên trong sờ, lực tay lớn hơn rất nhiều, cảm giác trên lưng đều bị cậu ta chà xát đến đỏ, bất quá bị cậu ta thô lỗ đối đãi như vậy, tôi thể nhưng sinh ra khoái cảm trước nay chưa từng có.

Mà khoái cảm này chỉ có Kha Thành có thể cho tôi, không thể không nói, kỹ thuật trên giường của Kha Thành so với năm năm trước trở nên ôn nhu hơn một chút, ít nhất không cầm lấy chim chóc loạn đâm chọc, cũng hiểu được an ủi tôi.

Tư thế hiện tại của tôi thực phóng dăng, sau lưng xích lõa ở trên bàn cơm cọ xát qua lại, hai chân gắt gao cuộn lấy thắt lưng Kha Thành, hai tay đặt trên bờ vai cậu ta, miệng nức nở một ít lời nói thô tục, bất quá cũng không rõ ràng, dứt quãng, như có như không rên rỉ, nghe được lỗ tai của tôi rung lên.

Trái ngược với tôi cả người trần trụi, Kha Thành chỉ cởi áo, giải dây lưng, quần đều không cởi sạch, chỉ lấy ra tính khí, tôi thậm chí còn cảm nhận được quần lót của cậu ta bởi vì va chạm mà phẩy trên mông tôi, cái loại cảm giác này làm cho tôi thấy thật không xong.

“Th! Có thể đem quần lót của em cởi ra không?” Tôi nheo mắt cậu ta một phát, nhưng cậu ta chính là mạnh mẽ hôn môi trả lời, môi lưỡi ẩm ướt ngăn chặn miệng tôi, vì cố định đầu tôi, cậu ta còn một phen nắm tóc tôi, đem đầu tôi đặt trên mặt bàn.

Ai quên đi. Trông cậu ta như vậy phỏng chừng là nghe không vào, tôi chỉ có thể ôm cổ cậu ta, hy vọng lực đạo của cậu ta không cần quá mạnh, bởi vì đầu lưỡi tôi thật sự rất đau.

Kha Thành tựa hồ hiểu được ý đồ của tôi, động tác chậm lại rất nhiều, cũng ôn nhu rất nhiều, không bắt lấy tóc của tôi nữa mà vuốt tóc đầy mồ hôi của tôi, cảm thấy có lỗi mà hôn hôn trán tôi, thứ cảm trong hậu huyệt của tôi cũng ôn nhu không ít, không còn mạnh mẽ giống như đống cọc, mà là thông thả ra vào như là cố ý thả chậm động tác.

Tuy rằng tốc độ chậm có chút khó chịu nhưng mà cả người tôi mệt mỏi lại cảm thấy không tồi.

Bất quá loại ôn nhu này chỉ được trong chốc lát, kế tiếp Kha Thành lại biến thái, ôm lấy bắp đùi tôi bắt đầu mãnh liệt va chạm, cái bàn ăn dùng đã nhiều năm cũng vì thế mà đong đưa, chén đĩa cùng thức ăn trên bàn cũng đong đưa theo.

Thật vất vả Kha Thành mới cảm thấy mỹ mãn bắn ra, tôi giống như người mắc mưa, cả người ướt đầm mồ hôi lui ở trên bàn cơm, hư thoát thở mạnh từng hơi.

“Có đói bụng không?” Kha Thành dán đến trước mặt tôi, bưng một đĩa thức ăn cười trêu tức.

“MK!” Tôi thấp giọng mắng, nâng hai tay che mắt, vừa rồi làm, đồ ăn bên cạnh đã xê dịch ra xa, còn có thể ngửi thấy mùi dầu mỡ, lại nói tôi thực đói bụng.

Hai chân tôi như nhũn ra đi vào phòng tắm, tùy tiện tắm một cái khi đi ra Kha Thành đã hâm nóng đồ ăn, ngồi ở một chỗ cười nhìn tôi.

“Đói bụng đi.” Kha Thành đưa cho tôi một đôi đũa.

Tôi tiếp nhận đôi đũa, tự hỏi có nên bàn bạc với cậu ta về phương thức cùng địa điểm là tình hay không.

“Xem đi, mặc kệ thế nào, anh nhất định phải về nhà ăn cơm cùng em.” Kha Thành gấp một chút rau để trong bát của tôi.

Tôi chán nản, trừng mắt liếc hần một cái, trong lòng thầm mắng: Cmn, còn như vậy sao!

Vừa ăn cơm vừa quan sát Kha Thành đối diện, ở trong lòng rất nhanh bịa một lý do thoái thác, sau đó thừa dịp cậu ta cúi đầu ăn canh nhanh chóng nói: “Kha Thành, anh thấy chúng ta cần hảo hảo thảo luận một chút xem hiện tại phương thức làm tình có hơi vội vàng, còn có tốt nhất đừng ở nơi kỳ quái như vậy làm nữa.”

Cơ hồ là một hơi nói xong, mà Kha Thành nghe đến khi tôi nói xong đều chỉ lo ăn canh, thậm chí không ngẩng đầu liếc tôi một cái.

Chờ tôi nói xong, người nọ chậm rì rì ngẩng mặt, không có vẻ gì nói, “Chính là em thích.”

“Em thích! Anh con mẹ nó không thích a, mỗi lần làm tình đều giống như đánh giặc, cứ như vậy anh mẹ nó phỏng chừng liên tàn!” Tôi đặt xuống đôi đũa, kích động nhìn về phía Kha Thành, tôi nói lời này chính là lời thật lòng, con mẹ nó, thật sự là mỗi lần đều như vậy thất lưng của tôi còn chịu được sao!

Kha Thành lại nhẹ nhàng liếc tôi một cái, sau đó nhẹ nhàng cười, “Chính là mỗi lần đều làm anh thích đến bắn, hơn nữa em cảm thấy thất lưng anh thật tốt, mỗi ngày sáng sớm đều sinh long hoạt hổ.”

“Em con mắt nào thấy anh sinh long hoạt hổ?” tôi gào rít nói.

Kha Thành chỉ chỉ hai mắt cậu ta, nghiêm trang nói: “Chúng nó đều thấy.”

Tôi tức giận đến sắp học máu, cũng lười cùng cậu ta thảo luận, lung tung lừa cơm vào miệng ăn cho xong, trùm mặt vào phòng ngủ, còn cố giữ cửa, cố nhắm mắt với cậu ta.

Ở trên giường nằm nửa giờ, Kha Thành mới chậm rãi đi vào phòng ngủ của tôi, tôi tựa vào đầu giường hút thuốc, nhìn thấy cậu ta tâm tình cũng không tốt ngược lại nghiện thuốc lá quá nặng, một hơi liền đem điếu thuốc của tôi hút xong, lại thở ra một làn khói.

Kha Thành chui vào ổ chăn, tay lấy điếu thuốc ở trong tay tôi, ánh mắt nhắm hờ, thập phần hưởng thụ hút một ngụm, sau đó mở mắt ra, đồng thời trả điếu thuốc lại cho tôi, mặt mang ý cười hỏi, “Như thế nào? Thật sự sinh khí?”

“Sinh khí cái rắm!” tôi có chút phiền táo, nhìn điếu thuốc đã bị hẩn hút, không nghĩ tiếp tục hút điếu thuốc này, đưa điếu thuốc vào trong tay hẩn.

“Chính là tôi thực sinh khí.”

“Gi?” Tôi thật sự nổi giận, “Anh dựa vào! Em sinh khí cái gì a! Bị thao đến chân nhuyễn là anh, không phải Kha Thành đại thiếu gia em!”

Kha Thành đem điếu thuốc vút vào gạt tàn, hai tay bắt lấy vai tôi, nhìn vào hai mắt tôi, ngữ khí thực nghiêm túc, “Em tức giận anh không trở lại ăn cơm, cư nhiên còn không gọi điện thoại báo em biết, hoặc là gửi một tin nhắn. Cũng không tiếp điện thoại em gọi cho anh, cũng không trả lời tin nhắn. Trời biết anh đi đâu! Em nghĩ anh lại một lần nữa bỏ đi.”

Tôi bị cậu ta nói hai má nóng lên, Kha Thành nói đều để lộ vương bận cùng lo lắng, tôi thực thích loại cảm giác được nhớ thương, cho nên Kha Thành rất thông minh tôi nghĩ gì đều bị cậu ta nhìn thấu, biết tôi cần cái gì, cũng biết điểm yếu của tôi.

Cho nên cậu ta mới không kiên nhẫn bỏ nhà của tôi lâu như vậy mà tôi không đuổi cậu ta đi, thậm chí còn làm cho cậu ta bắt đầu quản cuộc sống hàng ngày của tôi, bởi vì hết thấy những gì cậu ta làm đều đánh trúng điểm yếu của tôi.

“Em thực lo lắng cho anh.” Kha Thành xoa hai má của tôi, thực ôn nhu thực phiền tình.

Lòng tôi nhuyễn thành một đoàn, giải thích nói: “Anh tắt âm di động, tan tầm bình thường không xem di động.”

“Lần này là vậy. bắt quá về sau đừng quên.” Kha Thành nheo nheo mũi của tôi, ở trên mũi tôi hôn một ngụm.

Tôi khúc khích cười, cứng há mồm hướng mũi cậu ta cắn, chẳng qua không cắn được mũi mà là cắn vào cằm của cậu ta, đau đến nước mắt tôi đều muốn rơi xuống, che miệng lại, ánh mắt hướng về phía Kha Thành.

Kha Thành cười ha ha vài tiếng, sau đó nhu nhu đỉnh đầu của tôi, đưa môi đến dán lên môi của tôi, như là chần an, đầu lưỡi đảo qua răng lạnh của tôi, quả là cái hôn ôn nhu đến hít thở không thông a!

9. Chương 9

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Tôi yêu thích cuộc sống như vậy, có người yêu thương nhưng nhớ, điều này làm cho tôi cảm thấy thế giới trở nên đáng yêu, làm cho ánh mắt Quân Nghiêu nhìn tôi có chút biến hóa.

Quân Nghiêu nói tôi trong mắt có tình, đây là tình yêu đích thực.

Đương nhiên không ngoài sở liệu, hẳn bị tôi đánh một trận, bắt quá bây giờ nghĩ lại, đã có chút ngượng ngùng, ‘giống như là rất kịch liệt, ít nhất cho tôi làm ra một chút cống hiến’.

Từ khi Kha Thành đến đây, hiệu quả công việc của tôi liên tăng vọt, sếp thường thường khen tôi một chút, lòng tôi cảm thấy thực mỹ mãn.

Cách nghĩ về Kha Thành cũng thay đổi không ít, tuy rằng hắn dong dài biến thái một chút nhưng người này đối với tôi mà nói còn mang lại nhiều phúc khí a!

Cuộc sống sự nghiệp đều đi theo hướng tốt, tôi cũng vui vẻ tự tại, bắt quá ngay tại khi tôi nghĩ cuộc sống đã đi vào quỹ đạo thì lão thiên gia thường sẽ mang đến một chút cẩu huyết làm tôi thiếu chút nữa chết chìm.

Đó là điều thực bình thường thực bình thường ‘chu năm’, ít nhất tại thời điểm đi làm tôi vẫn cảm thấy thật nhàm chán, làm cho tôi cảm thấy cuộc sống thực bình thản, thậm chí còn nhàm chán đến mức gọi một cuộc điện thoại cho Quân Nghiêu, cuộc gọi này hơn phân nửa là nói lời thô tục thậm chí còn xem thường Quân Nghiêu không có người yêu.

Bắt quá từ khi tôi đề nghị cùng đám bằng hữu trước kia hội tụ lòng tràn đầy vui mừng trở về nhà, vừa ngâm nga bài hát vừa mở cửa, tình hình trong nhà làm cho tôi quên cả đổi giày, trong đầu một mảnh hỗn loạn.

Sáng sớm phòng khách vẫn còn sạch sẽ, giờ phút này lại bị phá hỏng hoàn toàn thay đổi, da sô pha màu trắng xuất hiện vài vết rách lớn lộ ra bông trắng bên trong, hỗn độn rơi trên sô pha cùng sàn nhà, đèn thủy tinh bị đập bể rơi ở cửa, thủy tinh màu vàng trong suốt rải đầy sàn nhà, tôi thậm chí có thể nghe được tiếng đèn thủy tinh rơi xuống đất vang lên thanh âm chói tai.

Tôi thở hổn hển đạp một cước vào cái sô pha nát như kia, còn có một sàn nhà đầy bột thủy tinh, tôi cảm thấy thật sắp điên rồi, đây là nhà của tôi, nhà này tôi kinh doanh năm năm nhưng chỉ trải qua một ngày đi làm vô cùng bình thường mà nó hoàn toàn bị phá hủy!

“Thao! Thao con mẹ nó! Kha Thành, em chết đâu rồi!” Tôi ở phòng khách gần như điên cuồng đi một vòng, miệng một mực mắng lời thô tục, nếu nhìn tôi thật sự sẽ điên mất!

Cũng không thấy thanh âm Kha Thành đáp lại.

Vốn tưởng rằng Kha Thành không ở nhà, tôi mở cửa phòng ngủ, nhưng thật ra làm cho tôi vui mừng một chút ít nhất phòng ngủ vẫn như trước, nhưng nằm trên giường là Kha Thành một thân đầy máu càng làm cho tôi thần kinh kéo căng, Kha Thành liếm một chút máu nơi khóe miệng bỗng nhiên hướng tôi cười cười.

Kha Thành như vậy, tôi nhìn thấy nhất thời cả người phát run, đây là phản ứng khi tôi thấy sợ hãi, tôi căn bản không thể khống chế bản thân phát run.

“Anh đã trở lại a.” Kha Thành vẫn giống mọi khi cười hoan nghênh tôi trở về.

Nhưng chờ cậu ta từ trên giường đi xuống, da đầu tôi run lên, che miệng lại thân thể lại phát run đến lợi hại, tôi run giọng thét chói tai, “Kha Thành! Em con mẹ nổ nhà anh làm cái gì?”

Kha Thành tựa hồ hoàn toàn không cảm nhận được sự sợ hãi của tôi, như không sao cả mang một thân vết máu hướng đi tới muốn ôm tôi, bị tôi đẩy ra một phen, chỉ vào vết máu còn chưa khô trên người cậu ta, cả giận nói: “Thao! Em con mẹ nó rút cục bị sao thế này?”

Kha Thành lảo đảo vài bước, vỗ vỗ vết máu trên quần áo, “Hác Cốc Vũ, anh thật sự là tốt, năm năm nay anh đủ loạn a!”

Tôi lùi về sau hai bước, “Em có ý tứ gì?”

“Có người tới cửa tìm anh, ngô” Kha Thành gãi gãi cái ót, giống như nhớ lại, cười gượng một tiếng, tiếp tục nói: “Thoạt nhìn là một tên không dễ chọc, anh có biết, kiên nhẫn trước nay của em tương đối ít, cho nên.....”

Tôi lạnh cả người, nhìn kỹ giờ phút này Kha Thành giống như ma nhập, khẩn trương hỏi: “Em đem hấn làm gì vậy?”

“Không chết.” Kha Thành đơn giản trả lời một câu.

“Thao! Cái gì kêu không chết! Hiện tại người ta đang làm sao a?” Đối với Kha Thành hiện tại, tôi thật không thể cùng cậu ta trao đổi, rõ ràng cả người đều là máu tươi, chính là người nọ một chút cũng không chú ý tới, thậm chí còn làm như không có việc gì nằm ở giường nghỉ ngơi, mà giờ khắc này, đối mặt với tôi cũng là bộ dáng vân đạm phong khinh.

mây gió diêm nhiên = mặc kệ giấu thị phi

Kha Thành kéo cà vạt, liếc tôi một cái sau đó đi ra khỏi phòng ngủ, tôi đi theo cậu ta. Sau đó chỉ thấy cậu ta bước vào phòng khách hỗn độn, đứng một lát mới giẫm lên bột thủy tinh mà đi đến buồng vệ sinh.

Tôi như trước đi theo cậu ta.

Kha Thành quay đầu, vẫn là cười, “Có muốn theo em cùng tắm không?”

Tôi cảm thấy thực bất đắc dĩ, bở dĩ, Kha Thành cũng không tính nói cho tôi biết hôm nay rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

“Xem ra anh không muốn cùng em tắm.” Kha Thành cúi đầu, thoạt nhìn thực uể oải.

“Rốt cuộc là ai đến, em đã làm hấn biến thành cái dạng gì? Kha Thành, đây là nhà của anh, em ít nhất phải cho chủ nhân là anh biết vì cái gì lại trở thành như vậy?” Tôi nắm ống tay áo Kha Thành, tận lực nhu hòa thanh âm hỏi cậu ta.

Kha Thành cầm tay tôi, thấp giọng thở dài một hơi, “Cốc Vũ, anh gặp phải đại phiền toái, nếu em không làm ác một chút, người kia sẽ không bỏ qua cho anh.”

Tôi nghe lời này như lọt trong sương mù, cái gì kêu gặp phải đại phiền toái, tuy rằng trong cuộc sống tôi có lạm giao một chút, nhưng tôi có thể vỗ ngực cam đoan tôi không trêu chọc nhân vật nào đại phiền toái, hơn nữa, vòng luẩn quẩn này đều là mọi người cam tâm tình nguyện, đại phiền toái như thế nào có thể?

“Em biết anh không tin.” Kha Thành sờ mặt tôi, “Không quan hệ, anh không cần biết, tất cả mọi chuyện em thay anh giải quyết.”

“Em rút cục.....” Tôi nghĩ muốn hỏi cho rõ ràng.

Người kia để tôi ở ngoài rồi khóa lại cửa phòng vệ sinh.

“Thao!” tôi phiền toái đập một cước vào cửa phòng vệ sinh, vừa quay đầu lại, nhìn thấy phòng khách bị phá nát tôi nghĩ phải bóp chết tên Kha Thành đang tắm rửa trong kia.

10. Chương 10

Editor: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Yên Lan: đã đi được 1/5 chặng đường rồi sao không thấy nàng nào vô ủng hộ vậy, haizzz các nàng ơi comt đi comt đi mà cho ta và các editor có động lực a.

Kha Thành không có chuẩn bị đồ ăn, mà tâm tình tôi hiện tại hiển nhiên lẩn không ngon. Thừa dịp Kha Thành đang tắm rửa, tôi rất nhanh gọi một cuộc điện thoại cho Quân Nghiêu, điện thoại được kết nối tôi nói ngay với hắn.

“Quân Nghiêu, cậu giúp tôi tra ngay trưa hôm nay đám tình nhân trước kia của tôi có ai gặp chuyện không may nằm viện hay không.”

“Gi? Anh vừa gọi liền nói với tôi chuyện này, tốt xấu gì cũng giải thích cho tôi một chút chứ!”

Quân Nghiêu ở đầu bên kia gào khóc thảm thiết. “Cảm miệng, cậu làm đi là được! Tôi treo máy, ngày mai sẽ nói rõ ràng với cậu.” Nói vừa xong tôi liền treo điện thoại, hiện tại tôi thực sợ hãi Kha Thành, ai biết cậu ta có thể làm tôi giống như cái người không biết tên kia, đánh cho một thân đầy máu tươi.

Tôi sẽ chết a. Kha Thành tắm rửa rất nhanh, tôi nói xong điện thoại không bao lâu, cậu ta liền lau tóc đi vào phòng ngủ, cậu nói đầu tiên chính là———anh có đói bụng không? Tôi lắc lắc đầu, không không chế được tức giận nói: “Em cảm thấy bây giờ anh còn có tâm tình ăn cơm sao?” Kha Thành bĩu môi, “Không phải là phỏng bị phá chút thôi sao, ngày mai anh tan tầm trở về là có thể nhìn thấy căn phòng giống trước kia như đúc.” “Thao! Đương nhiên đây không phải nhà em, Kha Thành, em đầu óc có bệnh!” Tôi ngay cả tắm cũng không muốn, trực tiếp cởi tất, chui vào giường.

Không bao lâu, Kha Thành cũng lên giường, cậu ta vừa tắm rửa xong nên trên người tản ra mùi sữa tắm thơm mát, đối lập với tôi một thân mồ hôi, tôi chính mình cũng chịu không nổi, lại xốc chăn lên xuống giường. “Đi dép lê vào, cẩn thận thủy tinh đâm vào chân.”

Tôi quay đầu lại trừng cậu ta một cái, xỏ dép lê của cậu ta vào rồi ra khỏi phòng ngủ. Vô cùng thâm hận. Tôi thật sự không thể tưởng tượng, cho dù là hai người đánh nhau, theo lý mà nói cũng không thể đập bể đèn thủy tinh trên trần nhà đi, chẳng nhẽ bọn họ có khinh công! Nhìn thấy một bãi mảnh thủy tinh, lòng đều nát, đèn thủy tinh này chính là đồ cổ, tiêu của tôi không ít tiền, trong nhà thứ quý giá nhất chính là giàn đèn này a. Hiện tại vỡ, tôi thật sự xót đi. Vào buồng vệ sinh, tôi lại một lần nữa nảy sinh thể giới quan mới. Đây là phòng tắm sao? Con mẹ nó này cùng hiện trường phạm tội chẳng khác gì nhau? Kha Thành cũng không biết dọn dẹp một chút, sàn phòng tắm loang lổ bãi máu loãng, bồn tắm và bồn rửa tay cũng có máu, có khi là loang lổ nhiều điểm, có khi là một bãi, tôi thực lo lắng, người bị Kha Thành đánh kia hiện tại còn sống không? Máu chảy như vậy phỏng chừng là nửa chết nửa sống! Lần tắm rửa này làm tôi kinh sợ, mức độ bạo lực của Kha Thành đã đến mức tôi không thể tiếp nhận, không biết tương lai cậu ta có thể sẽ đối với tôi như vậy hay không.

Theo chuyện hôm nay, Kha Thành thật sự có thể bạo lực gia đình, tôi cảm thấy tương lai của tôi lại cần nhiều thêm một cái hộp đựng đồ y tế. Chờ tôi trở lại phòng ngủ, Kha Thành còn chưa ngủ, tựa vào đầu giường, đang xem thư, đeo một cái kính đen, nhìn rất giống một sinh viên, bất quá người như vậy càng đáng sợ, quả thực là mặt người dạ thú.

“Anh tắm xong rồi?”

Kha Thành cất thười, cười tủm tỉm nhìn về hướng tôi, “Hiện tại đói không?”

Tôi lắc đầu, nhanh chóng tiến vào ổ chăn, buồn bực nói:

“Anh hôm nay mệt chết đi, ngủ.”

“Anh sinh khí.” không phải câu nghi vấn. Tôi cười lạnh một tiếng, “Em nói không phải là vô nghĩa sao! Em cái gì cũng không nói cho anh, ngay cả nhà của anh như thế nào bị đánh nát anh cũng không biết, em cảm thấy anh có nên sinh khí không?”

“Em không nói là muốn tốt cho anh, hơn nữa, loại chuyện tình không thoải mái này, anh vẫn là không nên biết thì tốt hơn.”

Dễ tiểu hài tử. Em nghĩ rằng anh là hài tử ba tuổi sao, nói chuyện nhẹ một chút, ngọt một chút, anh liền chớp chớp mắt sau đó liền cảm miệng sao? Tôi xốc chăn lên, chỉ vào mũi cậu ta mắng:

“Cút! Em không muốn nói thì đừng nói, lấy cái lý do hoang đường như vậy, tốt cho anh? Tốt cho anh mà đem nhà anh biến thành bộ dạng này!” Nhưng là một trận mắng này của tôi với cậu ta mà nói một chút tác dụng cũng không có, cậu ta chính là cười cười, sau đó đem tôi ôm vào trong ngực, vỗ vỗ bả vai tôi, giống như hồng tiểu hài tử, thế nhưng lại hát khúc hát ru. Tôi trở mình xem thường, không hề đối với cái ôm của cậu ta có kỳ vọng, đẩy đẩy cậu ta ra, xoay lưng về phía cậu ta, nhắm mắt ngủ.

Đối với tôi mà nói đêm nay là một đêm khổ nhất, căn bản không ngủ được, trong đầu luôn hiện lên cảnh Kha Thành sức sống nhún nhảy mặt trời rồi lại là Kha Thành bị máu che kín mặt, hai người kém quá xa, trước một cái hình ảnh lúc ban đầu Kha Thành vỗ bả vai tôi cùng đón ánh mặt trời, sau lại là Kha Thành cầm dao nhỏ đâm máu cắm vào tim của tôi, biến hóa qua lại, làm tôi một đêm đều nằm mơ.

Mơ một giấc, tỉnh lại một lần, sau đó lại tiếp tục mơ, lặp lại cả một đêm, tôi sắp hỏng mắt, tôi đột nhiên cảm thấy mình đối với Kha Thành cái gì cũng không biết, không biết rốt cuộc cậu ta đang làm công việc gì, năm năm trước làm gì, thậm chí cũng không biết cậu ta có cùng cha mẹ liên hệ không?

Tôi cái gì cũng không biết về Kha Thành. Tôi chỉ biết Kha Thành đã trở lại, hơn nữa tìm được tôi, ở trong nhà tôi, lại chờ tôi về nhà ăn cơm, lại làm tình, còn có thể dạo phố, đương nhiên nếu không phát sinh chuyện này, tôi thậm chí sinh ra một ảo giác tôi cùng KHA Thành đã kết hôn, sống cuộc sống như một đôi vợ chồng. Chính là này hiển nhiên là ảo giác của tôi, sự thật là tôi đã thu lưu một người chỉ biết tên của hắn một người từng là pháo hữu. Quả thực rất đáng sợ, rất thiếu cảnh giác. Tôi cảm thấy chính mình cất một quả bom hẹn giờ bên người

11. Chương 11

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Sáng sớm tỉnh lại, phòng khách như trước một mảnh hỗn độn, Kha Thành đang ở phòng bếp, sau khi tôi rửa mặt xong thì được đưa cho một phần ăn sáng, chỉ là không có bàn ăn để ngồi ăn mà thôi.

Cho nên cậu ta thật có lỗi cho tôi một cái hôn sâu, sau đó cho tôi xuất môn, hết thấy đều giống trước kia, không giống chỉ có là nhà của tôi bị phá hỏng.

Tôi không đi đến công ty, mà lòng nóng như lửa đốt đi đến chỗ Quản Nghiêu.

Nhà giàu mới nổi chính là nhà giàu mới nổi, tiệm cơm trang hoàng để lộ ra một cỗ nồng đậm hương vị của nhà giàu mới nổi, nghe thấy được vị tiền, cơ hồ như là tiến vào một cung vàng điện ngọc, tôi phun tào một phen, chính là lúc này tôi không có thời gian phun tào.

Đẩy cửa ban công ra, Quản Nghiêu nhân khuôn cầu dạng ngồi ở sofa hoan nghênh tôi.

“Sự tình thế nào?” Tôi theo hắn lấy trên bàn một điều thuốc, châm lửa, từ đau khi Kha Thành đến đây, tôi hút thuốc lá nhiều hơn trước, thời khắc đều không ly khai điều thuốc.

Quản Nghiêu lười biếng híp mắt, hườn tôi vương tay đến, tôi lấy điều thuốc bên miệng kẹp vào hai ngón tay, “Nhanh lên, tôi mẹ nó vì việc này mà cả đêm không ngủ.”

Quản Nghiêu lấy điều thuốc, hút một ngụm, “Tôi tra xét, đúng là có một người tình nhân của anh bị đưa vào viện, nghe người ta nói hình như còn rất thảm, cả người đầy máu, tưởng chừng cứu không được, nghĩ đến người nọ mệnh ghê thật, bị như vậy mà vẫn sống lại được.”

Đừng hỏi vì sao Quản Nghiêu lại biết tình nhân trước đây của tôi, chúng tôi có một điểm chung đều trao đổi với nhau phong lưu sử, có đôi khi còn có thể xuyên một chuỗi, từng có một lần, chúng tôi lần đầu tiên quan hệ với cùng một người, sau đó nhìn nhau cười, lại cùng nhau trao đổi kỹ năng trên giường của người đó.

Chúng tôi cũng không phải tốt đẹp gì.

“Ai a?” Tôi nhú mày.

“Hạ Lập Thiên.” Quản Nghiêu nhả ra một ngụm khói thuốc, sau đó bí hiểm nở nụ cười.

“Thao! Là hần!” Tôi từ sofa nhảy dựng lên, “Hần đến nhà tôi làm cái gì a!”

“Tôi đoán không đơn giản là hần đi đến nhà anh đi, phỏng chừng là bị anh hần kéo đến nhà anh. Bởi vì nghe nói anh hần cũng bị thương không nhẹ.”

Tôi ảo não che mặt, mấy năm nay, tôi nhận thức Kha Thành đã đủ không tốt, ai biết sau đó tôi mắt mù lại gặp gỡ cái tên Hạ Lập Thiên, kỳ thật đứa nhỏ kia tính cách cũng tốt, không xong chính là cái tên đại ca hần kia, cũng không biết tại sao bắt cóc tôi, thiếu chút nữa hại tôi chết.

May mắn có Quản Nghiêu, bằng không hôm nay tôi còn không thêm đẹp ngồi ở đây.

Không khỏi cảm thán một câu, có tiền thực con mẹ nó tốt!

Quản Nghiêu ném điều thuốc vào gạt tàn, “Cũng tại anh, tìm ai không tìm, cố tình tìm cái tên Hạ Lập Thiên, tên kia chính là một cái tai họa a! Anh ngủ với người ta một đêm rồi phát tay đuổi hần đi, hần là không ghi hận nhưng đại ca hần ước gì đem anh chém thành tám mảnh.”

“Khôn phải thiếu chút nữa như vậy rồi sao.” Tôi lo lắng liếc mắt nhìn hần.

“Thích! Nếu không phải tin tức của tôi linh thông, anh thật đúng là bị giết chết.” Nói đến việc này, Quản Nghiêu tránh không được đắc ý lên.

Tôi buông tiếng thở dài, “Chính là việc này đã qua hai năm, hần như thế nào lại tìm tới nữa. Chúng ta đều không rõ”

“Này tôi không rõ lắm, còn phải đi tìm hiểu.” Quản Nghiêu thần sắc ngưng trọng vuốt cằm, chợt cười, “Bất quá lúc này chính là Hạ gia có hại, hai huynh đệ đều vào viện. Vị kia nhà người cũng có chút tài năng a.”

Nói tới đây, tôi nên là đắc ý cười cười, nhưng như thế nào cũng cười không được, không nói đến huynh đệ Hạ gia vì cái gì tìm tới, làm Kha Thành biến thành như vậy, chính là có tiềm chất giết người a!

“Cậu giúp tôi tra đi, ít nhất cho tôi biết mấy người Hạ Lập Thiên vì cái gì lại tìm tới.” Tôi vô lực tựa vào sofa, vô thần nhìn chằm chằm trần nhà.

“Tôi đương nhiên sẽ tra giúp anh, tuy rằng chúng ta không có một chân, nhưng cũng là bằng hữu tốt. Bằng hữu gặp nạn nhất định phải giúp.”

Có thể nghe được hần nói vậy tôi thực cảm động, từ nhỏ tới giờ bởi vì tôi là cô nhi lại tính hướng không giống bình thường, tôi chưa bao giờ cùng người khác giao hảo, bên người một bằng hữu tri âm cũng không có, đến khi gặp Quản Nghiêu mới thấy được cảm giác tri kỷ.

Quản Nghiêu ngồi xuống bên người tôi, đặt tay lên vai tôi, cười sang sảng nói: “Không quan hệ, có chuyện tôi sẽ giúp anh trước tiên.”

“Kia cảm ơn cậu trước a!” Tôi vỗ vỗ ngực hần.

Tôi nếu đã muốn nghỉ một ngày, sẽ không quay về công ty, Quản Nghiêu lại là một ông chủ nhân nhã muốn chết, đơn giản bỏ lại công việc theo giúp tôi giải sầu.

Ban ngày như vậy, cũng không có gì hay, cuối cùng vẫn là quyết định đến nhà Quản Nghiêu.

Quản Nghiêu nói mới mua vài bộ nữ trang, còn có một số đồ trang điểm mà tôi không biết là gì, kỳ thật tôi cũng không muốn đi xem đồ này nọ của hần nhưng không chịu nổi hần nài nỉ, vẫn là đi.

Vào nhà, tôi liền bước vào lãnh địa con gái của Quản Nghiêu, đẩy cửa ra đập vào mắt là một cái tủ đầy giày cao gót, nghe hần nói chỗ này có bao nhiêu đôi là hần đặt làm theo yêu cầu, còn một số là mua trong cửa hàng giày.

Tôi ngồi trên giường, bất đắc dĩ nhìn Quản Nghiêu hưng phấn thay quần áo, người này cũng không kiêng dè, trực tiếp ở trước mặt tôi thay, ngay cả cái quần lót cũng bị hần cởi, sau đó lấy trong ngăn kéo một cái quần lót đen bằng tơ tằm, khoe trước mắt tôi, ‘đối với người con chú ý hần khổ gian kia lay động đích đại gia hỏa’.

Mặc dù đã muốn nhìn đến phiên, chính là vẫn nhìn không được trong lòng cảm khái một tiếng——ghê gớm thật a!

Quản Nghiêu thay một cái váy ngắn màu đen, còn đội một bộ tóc giả xoăn màu hạt dẻ, nhìn ở trong gương tinh tế trang điểm, chờ hấn làm xong, đã qua nhiều giờ, cho nên tôi thấy nữ nhân thực phiên, động tác luôn rất chậm, chậm đến làm cho người ta buồn ngủ.

“Như thế nào?” Quản Nghiêu ở trước mặt tôi xoay một vòng.

Không thể không nói, Quản Nghiêu mặc nữ trang rất được, thực kinh điển, so với đại bộ phận nữ nhân nếu xem nhẹ hầu kết của hấn thì đúng là một đại mỹ nhân.

Tôi gật đầu, giơ lên ngón cái, “Khuyh quốc khuyh thành!”

“Uy! đi ăn điểm tâm được không?” Hóa trang thành nữ nhân, Quản Nghiêu nói chuyện cũng mang ngữ khí của nữ nhân.

Tôi đứng lên, dắt tay hấn, ở mu bàn tay hấn nhẹ nhàng hôn, “Tiểu thư xinh đẹp, có muốn cùng tôi khiêu vũ một bản không?”

Hai mắt Quản Nghiêu toát ra quang mang hưng phấn, gật đầu một cái, một tay khoát lên vai tôi.

Chúng tôi nhảy một điệu waltz, tại phòng này không có âm nhạc, không có người xem, chỉ có hai người chúng tôi.

12. Chương 12

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Ban đêm, tôi mang Quản Nghiêu trong bộ dáng nữ nhân đến quán bar, mà quán bar kia chúng tôi rất ít khi đến, chỉ có khi Quản Nghiêu trang nữ nhân chúng tôi mới đến.

Ở đây, tôi vẫn giống như bình thường, nhìn ngắm nữ nhân tươi đẹp động lòng người, cùng Quản Nghiêu không hề tiết chế tán tỉnh, cùng với nam nữ xung quanh ‘đánh huân khương.’

Chỉ có lúc này, tôi cùng Quản Nghiêu mới có thể thấy mình là người bình thường, tôi là nam nhân, Quản Nghiêu là nữ nhân, cùng mọi người không có bất đồng gì, sẽ không bị xem thường, sẽ không bị mắng chửi, lại càng không gặp những người đồng cảm, cho nên tôi cùng quản Nghiêu là tuyệt phối, tôi rất cực biết vì sao tôi và Quản Nghiêu lại trở thành bạn bè đào tâm đào phổi.

Lúc này đây, tôi thực ngoạn, gọi cho Kha Thành một cuộc điện thoại, cho nên khi tôi về nhà không có khuôn mặt nhăn nhó của Kha Thành ngồi ở bàn ăn âm trầm nhìn tôi.

Tôi về đến nhà một hồi, cũng bị khung cảnh phòng khách và phòng bếp làm cho hoảng, giống y như lúc đầu, cái đèn thủy tinh lúc trước tôi treo vẫn y như cũ, bàn ăn cũng giống nhau, sofa cũng là cái ban đầu, mấy chỗ sàn nhà bị nát cũng trở về nguyên trạng, tôi giống như sinh ảo giác, tựa hồ mọi chuyện hôm qua đều không xảy ra.

Đại khái là do uống nhiều, chân tôi như nhũn ra, không đổi giày, mơ hồ đi vào phòng ngủ, sau đó Kha Thành trên giường đứng lên đem tôi ôm vào trong lòng.

Lúc sau, suy nghĩ của tôi vẫn thực hỗn loạn, như lạc trong nước, có một đôi bàn tay ở trên da của tôi lướt đi, hình như là giúp tôi tắm rửa, đối với tôi ngược lại không giống như tắm rửa, nhưng là tôi nghe rõ có tiếng nước của vòi hoa sen.

Tôi nghĩ cố gắng mở mắt ra, nhìn xem rốt cuộc mình đang làm gì, nhìn xem Kha Thành đang làm gì, tôi còn muốn hỏi một chút về chuyện của Hạ Lập Thiên.

Nhưng là cơ thể của tôi rất nhuyễn, chỉ có thể lui ở trong nước, tôi cảm thấy mình chậm rãi chìm xuống, nước ngập quá cảm tôi, sau đó là miệng, mũi, bỗng nhiên tôi nghĩ tới phải hô hấp, sau đó hung hăng hít một hơi.

Lúc này tôi thật sự bị sắc rồi, say rượu cũng tỉnh mấy phần, mở to mắt, ngọn đèn chói lọi đâm thẳng vào mắt tôi, trừng mắt nhìn, hai tay bắt lấy thành bồn tắm bên cạnh, hoảng sợ nhìn xung quanh.

“Làm sao vậy?” Phía sau truyền đến âm thanh của Kha Thành.

Tôi thế mới biết Kha Thành ở phía sau, cậu ta cũng ở trong bồn tắm.

“Không có gì.” Tôi hư thoát dựa vào người Kha Thành, “Chính là tỉnh”

“Tỉnh là tốt rồi.” Kha Thành đang cười, tôi nghe thấy được.

Tỉnh sẽ không còn chỉ là tắm rửa.

Trên vai truyền đến cảm giác ướt át của nụ hôn, tôi biết, tránh không được tới làm một hồi.

Chúng tôi không phải lần đầu tiên làm trong bồn tắm, ở trong nước luôn luôn có một loại khoái cảm, sức nổi làm tôi có cảm giác như không trọng lượng, nhưng tôi cũng rất mê luẩn cảm giác này, tôi không nhìn thấy mặt Kha Thành, đưa lưng về phía cậu ta, ngồi trên đùi cậu ta, sau đó liền dùng tư thế này tiến vào.

Không có cho tôi thích ứng, trực tiếp mãnh liệt va chạm, mà lúc này bởi vì liên tục lay động mà tràn ra không ít nước, tôi bám tay vào thành bồn tắm, nhìn thấy trần phòng, yết hầu rên rỉ không ngừng, Kha Thành thích tôi kêu khi làm tình, này không thể nghi ngờ đối với cậu ta chính là một loại lấy lòng.

Kha Thành đem tôi lăn qua lộn lại, mà tôi cũng thuận theo phối hợp với hắn, tôi thích làm tình, hơn nữa người kia là Kha Thành, tôi càng thích.

Khi chúng tôi ở bồn tắm làm một lần, bồn tắm đều tràn ra một nửa nước, mà tôi cũng bị bồn tắm là đau, cảm thấy bị ma sát, khi hắn muốn đến lần thứ hai, tôi kiên quyết muốn lên giường, bằng không tôi không cho hắn sáp!

Kha Thành than một câu, cuối cùng vẫn là nghe tôi nói, đem tôi lau khô mang lên giường, sau khi hai người nằm xuống sự tình gì cũng không làm, Kha Thành cũng không bắt tôi làm mà là nghiêng người ôm tôi, bàn tay vuốt sau lưng tôi, như hồng tiếu hài tử.

“Hôm nay đi nơi nào uống rượu? Còn uống nhiều như vậy.” Kha Thành tựa vào bên tai tôi hỏi.

Tôi hí mắt nhìn thấy hai tròng mắt hắn, cười cười, “Uống rượu tất nhiên là đi bar. cùng một đám người uống rượu, hết thiết nhiều là nhiều, Quân Nghiêu đều bị bọn họ chuốc, haha, rất thú vị.”

Tôi vừa cười vừa khóc, kéo chăn qua sát sát cái mũi, khi đó tôi thần trí mơ hồ, cứ nhiên vô duyên vô cớ khóc trước mặt Kha Thành.

Rất dọa người! Một ngày mới lại đến, tôi nắm cái đầu bị đau vì rượu, gào khóc kêu to, Kha Thành đã sớm đi ra ngoài, một mảnh giường lớn trống rỗng, tôi không kiên nhẫn gì loạn gọi bậy, ở trước mặt Kha Thành rơi lệ, làm cho tôi cảm thấy thẹn, cũng thấy khủng hoảng.

Rửa mặt xong không lâu, Quân Nghiêu gọi điện thoại cho tôi, tôi đoán đại khái là bởi vì chuyện Hạ Lập Thiên.

Cùng Quân Nghiêu nói điện thoại, lòng tôi đều căng thẳng lên, trong đầu thấy khó chịu. Không nghĩ tới tôi còn thật sự là tra, Hạ lập Thiên thế nhưng bị tôi hại thảm như vậy, Quân Nghiêu nói cho tôi biết Hạ Lập Thiên hai năm này thật sự không tốt, hơn phân nửa đều ở trại an dưỡng, hơi một tí sẽ tự sát, cắt cổ tay cũng không dưới mười lần.

Tôi không biết Hạ Lập Thiên thật sự yêu thương tôi, còn có thể yêu đến như vậy, sớm biết người nọ là người si tình tôi sẽ không trêu chọc đến hắn, bất quá khi đó chính mình rất hỗn, nam nhân bộ dạng tuấn tú xinh đẹp đều yêu, đều muốn kéo làm một trận, quả thật cũng đã làm quá rồi.

Chúng tôi cái vòng luẩn quẩn này, thật sự cùng nhau cũng có, nhưng quan hệ cán nhân hỗn tạp cũng nhiều, mỗi ngày đổi người cũng không ít, mà tôi chính là cái người không quản được, lại gặp sự tình kia với Kha Thành đã sớm đem tình cảm đánh nát rồi, chỉ cần người nhìn thuận mắt trước lên giường rồi nói sau.

Tôi lại xin nghỉ một ngày, chạy tới tiệm cơm của Quán Nghiêu.

Quán Nghiêu vừa thấy tôi đến, liền cười gian đem tôi đặt trên sô pha, đánh vài cái vào mông tôi, tôi giả vờ gào khóc hai tiếng, sau đó tôi xoay người đặt hẳn trên sô pha, “Nói cẩn thận cho tôi, Hạ Lập Thiên rốt cuộc thế nào a?”

Quán Nghiêu đẩy tôi ra, nằm nghiêng người ở sô pha, hí mắt nhìn tôi, cười đến hư hỏng, “Hác Cốc Vũ a Hác Cốc Vũ, lúc trước anh không nghe tôi nói, nhìn xem đại sự đi!”

Tôi phiền, nâng mặt lên, “Cậu nhanh vào đề chính a!”

Quán Nghiêu cũng không nỡ nụ cười, mà buông một tiếng thở dài không hợp với khí chất của hắn, “Anh thật sự không nên làm hại đứa nhỏ kia, Hạ Lập Thiên là thật tâm thích anh, anh ngủ với hắn, sau đó lại nhả tâm đem hắn quăng đi. Anh có biết hay không đứa nhỏ kia khi đó vẫn còn nhỏ, ai cũng đều không chạm qua, rất sạch sẽ, cũng là thiếu gia tâm cao khí ngạo, tiểu khổng tước như vậy lại đồng ý cho anh làm, đó là hắn thích anh. Bằng không với tính tình kia của hắn, ai dám thượng hắn chứ. Ai thật sự là làm bậy a!”

“Lời này cậu đều đã nói trong điện thoại, tôi đến là muốn biết hiện tại Hạ Lập Thiên cùng tên ca ca không hay ho của hắn rốt cuộc sao lại thế này? Như thế nào chạy đến nhà tôi náo loạn?” Lòng tôi phiền, đầu óc loạn vô cùng, Hạ Lập Thiên quả thật vẫn là đứa nhỏ, tới hiện tại cũng chỉ có 21 tuổi, hai năm trước vẫn là đứa nhỏ choai choai mới tốt nghiệp trung học, không lưu tâm liền nhận thức tôi là ‘bánh quẩy’.

Quán Nghiêu trắng liếc tôi một cái, dừng một chút, lại tiếp tục nói: “Tôi hỏi thăm không phải rất nhiều, chỉ biết được chút xiu, hơn nữa, nếu không có anh, tôi cùng anh em Hạ gia một chút cũng không quan hệ, tôi thuần túy chính là nhà giàu mới nổi, chỉ có tiền không có quyền, mà Hạ gia có cả tiền lẫn quyền. Cho nên lúc trước trả thù anh mới không có cảnh sát đến, cũng không có người giúp anh hồi lộ. Cũng chỉ có tôi đi cứu anh. Hác Cốc Vũ anh lần này thật sự dính phiền toái lớn.”

“Hạ Hạo Thiên giống như tới tìm kẻ thù, hình như đệ đệ hắn tái phát bệnh cũ, thiếu chút nữa thì chết. Một tuần trước khi bọn họ đến nhà anh Hạ Lập Thiên tự sát, cắt mạch. Bất quá chết không được, bằng không cũng sẽ không đến tìm anh.” Quán Nghiêu trêu tức nhìn tôi.

Tôi chịu không nổi loại ánh mắt này, phiền táo xoay xoay cổ, lấy một điều thuốc hút.

Quán Nghiêu cũng rút một điều thuốc, đặt bên miệng, “Bất quá vị kia nhà anh giống như lớn hơn nữa a, cư nhiên đem Hạ Hạo Thiên đều đánh vào bệnh viện, hơn nữa anh hiện tại cũng tốt, xem ra hắn có đủ năng lực bảo vệ anh a.”

Nhắc tới Kha Thành, tôi càng rối loạn, liếc mắt nhìn Quán Nghiêu cà lơ phát phơ, cảm thấy có nhất thiết phải nói với hắn về Kha Thành, tốt xấu gì hắn cũng là nhà giàu mới nổi, nhận thức người tóm lại tốt hơn mình.

Sửa sang lại suy nghĩ cùng tìm tòi xong, tôi nói hết tất cả mọi chuyện liên quan đến Kha Thành cho Quán Nghiêu, còn cho hắn xem ảnh chụp.

Quán Nghiêu chỉ vào bức ảnh Kha Thành trên di động, mày nhăn lại, “Quả nhiên là hắn, đây thật sự là không nhỏ a.”

“Cậu thật sự biết à?” Tôi đưa bức ảnh đến mắt hắn, “Nhìn kỹ xem, thực sự biết?”

Quán Nghiêu lấy di động để sát vào mắt, gật gật đầu, “Nhận thức, chưa nói tới, bất quá tôi biết hắn. Mấy năm trước, nhà hắn có vụ gièm pha, sau đó hắn cũng biến mất. Hắn cư nhiên đã trở lại, anh nói tôi nghe một chút đi, vài năm trước vụ gièm pha kia có phải liên quan đến anh không?”

Tiểu nhân gian trá! Tôi liếc trừng hắn một cái, vốn muốn đem chuyện mình phá hoại hôn lễ của Kha Thành trở thành quá khứ, nhưng trông biểu tình kia của Quán Nghiêu biết là không lừa được hắn, liền đơn giản đem sự tình nói ra, bất quá tôi cũng không nói sự việc Kha Thành bị giam lỏng kia.

Nghe xong tôi như thế nào phá hủy hôn lễ của Kha Thành, Quân Nghiêu cười đến sọc hông, ở sô pha lăn qua lăn lại.

“Thao a! Hảo cho người Hác Cốc Vũ, anh phá hủy làm hỏng hôn lễ của người ta, anh thật có lương tâm.”

“Đám cưới thương mại, này thì có gì chứ.” Tôi đập Quân Nghiêu một cước.

Quân Nghiêu mân mê móng, “Đúng vậy. Nhà Kha Thành rất có tiền a, cùng Hạ Lập Thiên không sai biệt lắm. Lúc Kha Thành theo ý người nhà kết hôn cùng một cô gái ngay cả ba tôi cũng nhận được thiệp mời, ai biết sau lại không có tin tức, sau đó mọi người bắt quái, nhà Kha Thành liền mất hết thể diện. Nhưng bây giờ cũng không còn ai nhắc tới chuyện này nữa.”

“Ha ha ha, nguyên lai anh là người làm chuyện xấu, cứ nhiên làm cho vị hôn thê của hần bắt gian tại giường, tư vị kia chắc là mất hồn lắm a!” Quân Nghiêu làm một cái hoa lan chỉ, làm một tư thế thật quyến rũ, “Trượng phu tương lai của tôi cứ nhiên cũng thích đồng tính a, thực ghê tởm!”

Tôi sững sốt, vui vẻ cười, “Ai cậu bắt chước thật giống, vị hôn thê kia của hần cũng nói vậy, nhân tiện cũng nói tôi một chút. Haha tôi không phải vì cô ta được chứ, làm cho cô ta sớm biết bộ mặt của chồng tương lai a!”

Quân Nghiêu hừ một tiếng, cũng không có phản bác, lúc sau chúng tôi nói chuyện lại nói tới chuyện của Kha Thành, Quân Nghiêu với Kha Thành tuy có oán tượng, nhưng cũng không quen, cũng chỉ là nghe một số truyện bắt quái, cũng không hẳn là thật.

13. Chương 13

Edit: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Sau khi tôi đưa ra đề nghị muốn đến bệnh viện thăm Hạ Lập Thiên, Quân Nghiêu lộ ra vẻ mặt hèn mọn, bảo tôi đừng đi, nói tôi đi chính là chui đầu vào lưới, không phải tự mình dâng đến cửa cho người ta đánh sao!

Tôi cũng biết không ổn, nhưng thật sự rất muốn biết bọn họ vì sao tới tìm tôi, còn có Kha Thành làm sao đối phó bọn họ, ngày đó trong nhà tôi rất cuộc xảy ra chuyện gì?

“Đừng đi, tôi sẽ cho người tìm hiểu, đôi huynh đệ kia anh tốt nhất đừng để bọn họ, bằng không lúc đó người có hại nhất định là anh.” Quân Nghiêu cắn điều thuốc, lúc nói chuyện đầu điều thuốc run lên tôi thực sợ tàn thuốc sẽ rơi vào quần hần, sau đó cháy, đem cả cửa tiệm thiêu rụi.

Tôi trầm mặc, chính là đại biểu đồng ý.

“Kế tiếp, nói như thế nào?” Quân Nghiêu rút cuộc đứng lên khỏi sô pha, vỗ vỗ ống quần, “Chúng ta đi chỗ nào chơi?”

Tôi trợn trắng mắt, cuối cùng vẫn không cưỡng lại được, cùng Quân Nghiêu đi tới quán bar, mặc dù là ban ngày nhưng nơi đó vẫn rất náo nhiệt.

Vào quán bar, Quân Nghiêu vẫn là thay đổi thân phận làm con gái khắp nơi đều chú ý về chúng tôi.

Chẳng mấy chốc đã là buổi tối, lần này tôi cùng Quân Nghiêu cũng không uống nhiều rượu, đầu óc hoàn toàn thanh tỉnh, thời điểm chúng tôi tách ra, Quân Nghiêu giữ chặt tay tôi, cười gian dựa vào người tôi, nhỏ giọng hỏi: “Khi nào thì mang vị kia nhà anh đến cho tôi xem? Tôi còn rất tò mò hần là cái dạng người gì đây?”

Tôi cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu đã xho Quân Nghiêu biết Kha Thành như vậy cửa này chắc chắn phải qua, chính là vấn đề sớm hay muộn thôi, tôi vỗ vỗ má hần, “Ngoan ngoan, không vội a! Sẽ xó lúc cho cậu gặp hần.”

“Tốt lắm, không được đổi ý!” Quân Nghiêu đánh tôi một cái, nhà chúng tôi ở ngược hướng nên hần lái xe đi trước.

Mà tôi không lái xe đến, tính toán gọi một chiếc taxi về nhà, tựa vào cột đèn, đợi 15p cũng không gặp một chiếc taxi, thật đúng là đen đủi.

Khi tôi nghĩ không về được nhà thì trước mặt xuất hiện một chiếc xe vô cùng quen thuộc, tôi há hốc mồm nhìn người trong xe, có điểm hao mắt.

“Như thế nào là cậu a!” Tôi ôm đầu, không nghĩ đến mặt với cậu ta.

“Như thế nào không thể là em.” Kha Thành cười có chút âm trầm.

Tôi xấu hổ quay đầu nhìn ngã tư đường xa hoa trụy lạc, liên tục phát tay, “Tôi chỉ uống rượu chơi, không có làm chuyện gì khác.”

Kha Thành bắt lấy tay tôi, đem tôi nhét vào trong xe, vẫn cười, tôi cảm thấy hoảng, Kha Thành không cho phép tôi ra ngoài lêu lổng, thời điểm hân mới vào ở nhà tôi, có một lần tôi ra ngoài tìm bạn tình, đêm đó trở về, bị Kha Thành biết được, còn bị hung hăng thu thập một chút, làm cho tôi hôm sau nhả mào kim tinh, việc cũng không đi làm được.

Kha Thành hướng tôi vẫy vẫy tay, tôi nuốt một ngụm nước miếng, vẫn là thực ngoạn đến trước mặt cậu ta, cậu ta một phen nắm cầm của tôi, ngửi ngửi.

“Lại uống rượu?”

Tôi gật gật đầu, vươn một ngón tay, “chỉ một chút.” Cầm bị nắm, nói chuyện không được rõ lắm, nhưng vẫn là nói xong một câu.

Kha Thành cũng gật gật đầu, sau đó hôn đến, dùng răng lạnh ma sát môi tôi, kiểu hôn này tôi thật không chịu nổi, ma ma sát sát, ngứa ngứa, rất ma nhân, tôi chủ động hé miệng, một tay lấy tay của Kha Thành trên cằm tôi xuống, ôm lấy cổ cậu ta, rất chủ động vương đầu lưỡi tiến vào miệng cậu ta.

Nụ hôn ướt át như vậy khiến tôi cảm thấy thật hưng phấn, kỹ năng hôn môi này Kha Thành vẫn kém tôi, Kha Thành tốt xấu gì cũng coi như đồ đệ của tôi. Theo tôi chơi trò hôn môi, chính là nhóm lửa tự thiêu a!

Tôi và Kha Thành miệng lưỡi gia triền, bàn tay để đỡ quần cậu ta, cảm thụ tính khí dần dần đứng lên, hôn một cái đều có thể ngạnh, quả nhiên là huyết khí phương cương a!

Nhưng là cuối cùng có hại vẫn là tôi, người trẻ tuổi quả nhiên không nín được, tính dục cùng nhau, ngay cả thời gian để về nhà cũng không có, đem xe chạy đến ngõ nhỏ, bắt đầu gấp gấp cởi quần áo.

Xe chán, tôi đã tới a! Bất quá trước kia đều là tôi thao người khác, cảm giác này tôi cũng không quá hiểu, bất quá tôi rất phấn khích, xe chán a, có thể không kích thích sao!

Cũng chỉ có chính mình bị thao mới biết được thực con mẹ nó nghẹn khuất, trong xe không gian nhỏ tôi nghĩ làm cho mình thoải mái một chút chỉ có thể khóa ngồi ở thắt lưng Kha Thành, tư thế này khảo nghiệm thể lực rất cao, lúc trước tôi còn có thể tự mình động, lúc sau tôi thật sự không còn khí lực, chỉ có thể vỗ vỗ mặt Kha Thành, nói “Tôi thật không còn khí lực, cậu còn không động, cậu chính là người muốn làm mà.”

Sau khi tôi nói xong, ánh mắt Kha Thành thay đổi, cậu nâng mông của tôi, bỗng nhiên rất nhanh cao thấp bộ lộng, mỗi lần đều đỉnh rất sâu, cuối cùng tôi chỉ có thể ôm trụ mặt cậu ta, cùng cậu ta không ngừng hôn môi, hy vọng cậu ta có thể hoãn một chút, quá mau.

Tôi cảm thấy tôi không bao giờ muốn xe chán nữa.

Ghé vào trên người Kha Thành, đầu có chút hỗn loạn, “Hạ Lập Thiên vì cái gì tới nhà của tôi?”

Kha Thành dừng lại cước bộ, nặng nề nói, “Hắn có bệnh.”

“Tôi nói nghiêm túc, đừng hồ nháo. Tôi thật sự muốn biết Hạ Lập Thiên vì cái gì đến nhà tôi? bọn họ tới tìm tôi phải không?” Tôi nắm hai tai Kha Thành, có chút không thuận theo không buông tha.

Kha Thành vẫn đứng ở chỗ cũ, tôi chờ trong chốc lát, thấy cậu ta vẫn không hề động, vỗ vỗ mặt cậu ta, “Uy! Kha Thành, cậu thực sự không nói cho tôi, tốt lắm, ngày mai tôi chính mình đi hỏi bọn họ, tôi biết bọn họ đang ở đâu.”

Thân thể tôi cao thấp phập phồng, Kha Thành đi lên lầu, tôi còn ngồi trên lưng hắn, đùi kẹp chặt một ít, “Sao lại đi thang bộ a?”

“Tôi nghĩ bồi anh một chút.” Kha Thành rầu rĩ.

Tôi cười, trong lòng âm ập, “Nguyên lai cậu cũng lẳng mạn a”

Kha Thành quay đầu lại, môi ở trên mặt tôi hôn hôn, không nói.

“Anh còn không trả lời vấn đề của tôi. Hạ Lập Thiên rốt cuộc là có chuyện gì?” Tôi nắm hai tai cậu ta, một mực tra tấn.

Kha Thành vẫn không nói lời nào, đi được một đoạn, rốt cục mở miệng, “Bọn họ không phải tới tìm anh, là tới tìm em.”

“A?” Tôi từ trên lưng cậu ta nhảy xuống, cậu ta giống như hoảng sợ, hai tay lung tung bắt, cào cào tìm.

Tôi kéo áo cậu ta, lớn tiếng hỏi: “Cậu có ý tứ gì a?”

Kha Thành kéo tay tôi, ôm tôi trong ngực, hôn hôn khoe miệng tôi, cười nói: “Em với bọn họ có hợp tác một chút, không nghĩ tới bọn họ lại tìm tới nhà.”

“Làm ăn hợp tác cần tìm tới nhà?” Tôi đè lại vai Kha Thành, “Cậu nói chắc chắn không phải đơn giản như vậy, cậu cảm thấy tôi dễ lừa lắm sao?”

Kha Thành để tay tôi lên lưng cậu ta, lại gần tai tôi nói: “Àn, nói thế nào đây, chuyện này quả thật là cùng anh có quan hệ, bất quá sự tình xảy ra rất luẩn quẩn, trong lúc nhất thời, em cũng không thể nói rõ, chúng ta về nhà trước, được không?”

Kha Thành nói chuyện rất ôn nhu, đầu tôi dựa ở vai cậu ta, hai tay cậu ta đặt bên hông tôi, tư thế rất giống khiêu vũ.

“Công anh hay là ôm đây?” Kha Thành nhéo nhéo mặt tôi.

Tôi mở ra hai tay, “Công tôi!”

Kha Thành ngồi xổm xuống, tôi ôm lấy cổ cậu ta, cậu ta đứng lên đem tôi công trên lưng.

Cứ như vậy, chúng tôi hai người thân mật đi lên lầu. khi vào phòng, tôi không thể không cảm thán tuổi trẻ thật tốt, tôi cũng là một nam nhân cao mét tám mà Kha Thành cũng không thở mạnh một tiếng công tôi lên mấy tầng lầu.

14. Chương 14

Editor: Vĩ Vĩ

Beta: Thác Vũ Yên Lan

“Em nói đi” Tôi ngồi trên giường, hỏi.

Kha Thành cũng nằm xuống, nhìn về phía tôi, ánh mắt kia chứa đựng hương vị khôn khéo, tôi cũng không biết có nên tin lời nói tiếp theo của cậu ta hay không.

Nhưng mà tốt xấu gì cũng nghe một chút, để tham khảo.

“Bởi vì bọn họ từng bắt cóc anh, lại làm hại anh thiếu chút nữa mất mạng.”

Cậu ta nói làm tôi thấy sợ hãi, tôi nghĩ cái này là không cần tham khảo, Kha Thành tất cả đều nói thật, dù sao đây cũng là việc cậu ta có thể làm được.

“Đây là lúc em về nước mới biết, kỳ thật lúc em đi tìm anh đã về nước hai lần.” Nói đến người này, Kha Thành sờ sờ vành tai tôi, cười cười, tôi miễn cưỡng cười với cậu một cái, bởi vì tôi thực dám khẳng định, lời nói kế tiếp sẽ làm tôi phát điên.

“Hai lần kia, em đều đem quá khứ của anh tìm hiểu hết, chính là anh cùng ai thượng giường, chơi trò luyện ái, bắt quá làm em vui sướng chính là anh không có người yêu. Thân thể chơi bởi bên ngoài so với tinh thần thượng bên ngoài tốt hơn nhiều, cho nên em không trừng phạt anh nhiều, chính là thao anh vài lần. Anh hẳn lên cảm thấy may mắn vì năm năm này không yêu ai”

Tôi cảm thấy một trận ác hàn, này mẹ nó thật biến thái, bắt quá Kha Thành biến thành như vậy cũng là do tôi, như vậy tôi cảm thấy cậu ta biến thái vậy còn có thể nhận.

Kha Thành vẫn không ngừng vuốt ve vành tai tôi, đáy mắt biểu lộ thần sắc ôn nhu, “Hơn nữa em còn biết bên cạnh anh có người tên Quản Nghiêu, là hắn đã cứu anh, cho nên em rất cảm tạ hắn, bắt quá quan hệ của hai người như vậy không tốt, điều này làm cho em thấy không vui vẻ”

Tôi ngoài cười nhưng trong không cười, nhéo mặt cậu ta, “Theo cậu nói như vậy tôi không cần bằng hữu luôn sao?”

“Em đâu nói không cho anh kết giao bằng hữu, em chỉ là nói một chút cảm thụ của em mà thôi.” Kha Thành ủy khuất nhìn tôi.

Tôi “hừ” một tiếng, hiển nhiên là không tin tưởng lời cậu ta nói, cho nên phải nhắc lại một lần, “Cậu động ai cũng được, chỉ có Quản Nghiêu là không được.”

Vừa nói xong tôi liền hối hận, ánh mắt Kha Thành thay đổi, trở lên có chút lạnh, vì Quản Nghiêu, tôi lấy lòng hôn hôn môi cậu ta, quay về chính đề, “Nói Hạ Lập Thiên, đừng cho tôi xa xa!”

Kha Thành không chấp nhất Quản nghiêu, mà theo đề tài của tôi, trả lời: “Công ty của em có làm ăn với họ, em động tay một chút. Bọn họ lỗ vốn, còn cố gắng rất lớn, sau đó tìm đến đây, sau đó thì biết quan hệ của em và anh, sau đó có chút sự tình phát sinh làm cho em không đoán trước.”

“Cuối cùng các cậu đánh một trận, cư nhiên làm đèn thủy tinh của tôi vỡ nát, các cậu đúng là đủ lợi hại!” Tôi tiếp nhận, nói lầm bầm “Thật có chấp!”

“Anh cho là em cùng hai người họ đánh sao” Kha Thành buồn cười, thổi mũi của tôi, “Bọn em quần ẩu.”

Bọn em quần ẩu. Nói cũng quá đơn giản đi, tôi trợn trắng mắt, đối với thể giới của Kha Thành, tôi cũng không biết quá nhiều.

Kha Thành thấy tôi không nói, hai tay không thành thật, ở trên mông tôi nhu đến nhu đi, ngón chân cũng cọ cọ tiểu huynh đệ của tôi, ý tứ hàm xúc rất rõ ràng, bắt quá tôi một chút hứng trí cũng không có, cố không hiểu phong tình cứng còng thân thể, cũng nằm đờ ra trên giường, sau đó kêu một tiếng ——muốn đi tắm rửa!

Sau đó trườn từ trên giường xuống, không quay đầu nhìn biểu tình của Kha Thành, đi vào phòng tắm.

Ở trong phòng tắm, tôi cười rất đắc ý, đứng ở vòi hoa sen xuống ca, Kha Thành rất ngạnh, tôi vừa rồi cố gắng định hạ khó hắn, địa phương kia đã sớm ngạnh, cho nên tôi cố gắng trang thi thể, cố không nói với hắn, đợi một lúc thì rời đi tắm rửa, hiện tại Kha Thành phỏng chừng là tự mình đập lửa, bởi vì tôi đã khóa trái phòng vệ sinh.

Tôi cố ở phòng tắm ngây thật lâu, không sai biệt lắm đến nửa giờ, mới nghênh ngang đi ra khỏi phòng tắm, lấy khăn mặt lau lau, chậm rì rì đi đến phòng ngủ, Kha Thành đang ngồi trên giường sắc mặt u oán nhìn tôi, địa phương kia cũng để lộ ngoài không khí, tôi ánh mắt thẳng tắp, thấp giọng mắng một tiếng ——nằm tào!

Kha Thành cư nhiên còn ngạnh, quần lót dính ra một cái lều, điều vớ dương oai thay chủ nhân cười nhạo tôi nhục trí, tôi quá ngây thơ rồi, quả nhiên biến thái thì thân thể cũng đủ biến thái.

Miệng cậu ta cong lên, hướng tôi vẫy vẫy tay, tôi không quá tình nguyện, lắc đầu, cậu ta bật người, sắc mặt thay đổi, ý nghĩa này là cậu ta phải chơi SM, thao!

Tôi kiên trì đi qua, ghé vào trên người Kha Thành, lấy lòng liếm hầu kết của cậu ta, đôi khi tôi còn tranh thủ một chút, “Kha Thành, cậu cho tôi ở trên một lần đi, tôi đã lâu không thượng người khác, lòng tôi đặc

biệt ngựa, nơi này cũng ngựa.” Nói xong, tôi đem tay hấn nắm lấy tính khí của tôi, còn cọ cọ, “Được không a?”

Tôi thấy biểu tình Kha Thành có chút mềm xuống, cho nên tôi càng không ngừng cố gắng, “Được không vậy? Kha Thành, tôi biết cậu hiểu rõ tôi nhất, cho tôi thượng một lần cũng sẽ không mất khối thịt nào, cậu nói có phải hay không a?”

“Nói là nói như vậy.” Kha Thành không chuyển mắt nhìn tôi, ngón tay lướt qua quy đầy, thân thể hưng phấn run lên.

“Bắt quá lần này không được, anh làm em chờ quá lâu!” Kha Thành một giây liền đổi sắc mặt, rất nhanh bắt lấy tay tôi, từ tủ đầu giường lấy ra một cái dây thừng, lưu loát đem hai tay tôi trói lại.

“Thao! Cậu đều chuẩn bị rồi a! Đồ mặt người dạ thú!” Tôi không cam lòng rống lên, Kha Thành rất giáo hoạt, rõ ràng không có đường sống còn cố tình để tôi làm nũng lâu như vậy, kết quả cư nhiên trả lại bằng SM!

Tôi khó thở, có giềng nói ra miệng, kêu cha gọi mẹ, đem Kha Thành trong ngoài mắng một lần, mắng cả nhà cùng liệt tổ liệt tông cậu ta, bất kể cái gì cũng nói, tôi như trước bị cậu ta thao cả người phát run, gào khóc không ngừng, cuối cùng cũng thích tới rồi, miệng hồ hồ kêu đầu hàng, cũng không biết nói cái gì, hơn phân nửa đều là Kha Thành nói một câu, tôi nói lại một câu.

Những lời này đều là lời Kha Thành muốn nghe, tôi vừa nói ra, hấn càng thêm hưng phấn, tình khí càng ngày càng ngạnh, bắn cũng càng hung mãnh.

Tôi bị thao đến khóc, một phen nước mắt nước mũi oa ở trong ngực Kha Thành, “Cậu mẹ nó có phải người không, cậu chính là ngựa đực.”

Tôi nghe được Kha Thành cười cười, hai tay niết thắt lưng tôi, loại phục vụ này tôi thực vừa lòng, thoải mái hừ hừ hai tiếng, tôi quyết định vẫn là không đi tìm Hạ Lập Thiên, Quân Nghiêu nói rất đúng, vẫn là không cần đi tìm chết.

15. Chương 15

Cuộc sống lại tạm thời bình tĩnh trở lại, vì cái gì nói tạm thời, bởi vì giờ khắc này tôi đang không bình tĩnh đứng ở bên trong, cầu huyết lúc nào cũng có, năm nay lại đặc biệt nhiều.

Quân Nghiêu một thân váy áo trắng ngồi bên cạnh tôi, lẩm bẩm nửa giờ, kêu hai ly rượu, đem tất cả tin tức của hấn nói cho tôi nghe, hơn phân nửa là nói về Kha Thành, còn có một số chuyện về huynh đệ Hạ Lập Thiên.

“Sách” tôi có chút khổ sở, “Cậu nói Kha Thành hấn, hấn kết hôn?” Tôi trừng lớn mắt nhìn Quân Nghiêu, muốn hấn xác nhận lại một lần.

Quân Nghiêu mắt hững gật gật đầu, “Àn, theo tin tức tin cậy, đúng vậy, ở nước ngoài kết hôn. Sau đó hấn trở lại, có thể là cùng chuyện hấn kết hôn có chút liên quan.”

“Tôi đây là tiểu tam sao?” Tôi chỉ chỉ chính mình, cười nhạt, “Tôi mặc danh kỳ diệu trở thành nam hồ ly tinh phá hư gia đình người ta?”

Quân Nghiêu gật đầu một cái, sau đó lại lắc đầu, “Không thể nói như vậy. Kha Thành kết hôn tám phần là vì người nhà hấn, không có biện pháp, có thể là cũng người ta hiệp nghị kết hôn.”

“Cậu biết được?” Tôi rót một chén rượu cho hấn.

“Vô nghĩa, tôi nghe một người anh em nói, người nọ trước kia ở nước ngoài còn rất quen thuộc Kha Thành, hấn nói làm sao giả được.”

Tôi nghĩ nghĩ, nhìn thấy Quân Nghiêu nâng cốc đặt ở bên môi, đoạt cốc rượu về chính mình uống một hơi, liếm liếm miệng,” Kia cũng là tiểu tam, người ta có pháp luật công nhận là vợ chồng, tôi cùng hấn không danh không phận, nói trắng ra vẫn là tiểu tam.”

“Yêu tôi nghĩ thấy một cổ mùi chua nha! Nhìn xem Tiểu Cốc Vũ nhà ta lần này thật khó khăn nha!” Quản Nghiêu hai tay xoa bóp mặt tôi, tôi tát hần một cái, thở hổn hển: “Cút mẹ cậu! Tôi sẽ bám trên người hần, này không phải chuyện đùa đâu!”

“Yêu yêu yêu tức giận tức giận!” Quản Nghiêu không có hảo ý chọc chọc bả vai tôi, hắc hắc nở nụ cười.

Tôi nhìn bộ dáng dễ tiện của hần, lại tức, uống hết hai chén rượu, không nói đến chuyện của Kha Thành nữa mà chuyển tới chuyện của Hạ Lập Thiên.

“Cậu nói bọn họ xuất viện? vậy cậu nói xem họ có thể tới tìm tôi trả thù hay không a?” Đây mới là chuyện hiện giờ tôi lo lắng nhất.

Quản Nghiêu nhún nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ, “Tôi cũng không biết, bất quá anh phải cẩn thận mới được, dù sao các anh lúc đó ăn tết còn bị như vậy. Hạ Hạo Nhiên mất khống chế, anh đem Hạ Lập Thiên làm thành như bây giờ, hần không đánh anh gãy chân sẽ không là Hạ Hạo Nhiên.”

“Cậu nói gì vậy, đều đã qua năm năm, còn có thể tìm tôi làm gì chứ. Ngày đó tới nhà tôi là vì Kha Thành.” Tôi ngoài miệng nói như vậy nhưng trong lòng rất khẩn trương, tôi thật sự sợ hãi một ngày nào đó Hạ Hạo Nhiên nào rút, thật sự cầm dao đến chém tôi.

Ngày đó cùng Quản Nghiêu tán gẫu xong, một đường về nhà tôi đều nơm nớp lo sợ, rất sợ có người xông vào cho tôi một gậy, quả nhiên làm điều ác đi đêm đều lo sợ.

Về đến nhà, nhìn thấy Kha thành đang ngồi xem TV, tôi mới cảm thấy thoải mái một chút, đổi xong giày, tôi liền vọt vào lòng cậu ta, tuy rằng người này trên giường biến thái một chút, nhưng là đối với tôi rất tốt.

“Lại đi cùng Quản nghiêu sao?” Kha Thành vuốt vuốt tóc tôi, thanh âm lộ ra vui sướng.

“Đúng vậy, tôi còn có thể đi cùng ai nữa chứ.”

“Khi nào thì cho em và hần gặp mặt nhận thức đây, em rất hiếu kỳ a, hần rốt cuộc là người thế nào”

Tôi nằm trên đùi Kha Thành, híp mắt nhìn cậu ta, cười lạnh nói: “Hần là người thế nào cậu không phải đã sớm biết, đã sớm ở sau lưng tôi điều tra xong đi.”

Kha Thành không phủ nhận, mà là cho tôi một nụ cười bí hiểm.

Tôi hừ một tiếng, không hề nhìn cậu ta, mà hết sức chuyên chú xem TV, nhưng mà đại não đều nghĩ đến chuyện Kha Thành kết hôn, hần thật sự cùng người khác hiệp nghị kết hôn sao?

Tôi trong lòng có chuyện, cùng Kha Thành làm tình đều không hứng thú, Kha Thành giống như đã nhận ra điều gì, làm được một nửa thì dừng lại, bắt lấy cằm của tôi, hỏi: “Anh làm sao vậy? có chuyện gạt em sao?”

Tôi căng thẳng, co rúm thân thể lại, Kha Thành bởi vì động tác này của tôi lập tức liền bắn, tôi cười ha hả, “Cậu sẽ không phải là tiết sớm đi!”

Sau đó, tôi vì những lời này phải trả giá đại giới, Kha Thành làm cho tôi biết thế lực và sức dai của cậu ta, quả thực làm cho thất lưng tôi sắp gãy, nhưng may mắn là Kha Thành không còn chấp nhất chuyện vừa rồi nữa.

Không mặn không nhạt qua một tháng, Kha Thành gần đây hay có điện thoại, phần lớn cậu ta dùng tiếng Anh nói chuyện, đáng thương tôi ngay cả tiếng Anh căn bản cũng không biết, nghe không hiểu cậu ta nói cái gì.

Cho nên thời điểm Kha Thành đi tắm, tôi lén lút xem di động của cậu ta, di động bên trong một cái ứng dụng đều không có, không QQ không vi kênh, cũng không có cả vi blog, người này sẽ không phải là không lên mạng chứ!

Tôi thời khắc canh chừng cửa phòng ngủ, sau đó mở ra lịch sử cuộc gọi, một người tên Lam Toa Li, vừa thấy chính là một người nước ngoài, đóng lại lịch sử trò chuyện, tôi mở tin nhắn của cậu ta, chỉ có tin nhắn của tôi, những cái khác đều không có.

Này cũng quá cẩn thận rồi đi, ngay cả 10086 đều không có, chỉ trợ trợ một cái tên Hắc Cốc Vũ, cậu ta cứ nhiên đem tin nhắn xóa hết chỉ để lại tin nhắn của tôi.

Rất nhanh, cửa phòng ngủ chuyển đến tiếng động, tôi thả điện thoại xuống, trong lòng buồn bực, xem ra tin tức của Quản Nghiêu là đúng, Kha Thành kết hôn, ở nước ngoài tìm một phụ nữ kết hôn, bởi vì vừa rồi tôi còn nghe được nội dung nói chuyện của hắn có từ kết hôn và ly hôn, hơn nữa còn lặp lại vài lần.

Tôi là nam hồ ly tinh a! Tôi thất bại nằm úp trên giường, tuy rằng tôi là tra nam nhưng nguyên tắc của tôi là không dây vào những người đã có gia đình, quả thực là thất đức.

Lúc buồn bực, tôi không thích nói chuyện, cũng không phản ứng người khác, nằm thẳng tắp trên giường nhắm mắt giả chết, Kha Thành đụng vào người tôi, một tay ôm tôi vào ngực, cũng không làm gì khác, chỉ lờ mờ ôm lấy tôi, bỗng nhiên nghe được cậu ta thở dài.

Cứ như vậy chúng tôi lại ở chung một tháng, ngẫu nhiên làm tình, như lão phu thê bình thường ôm nhau ngủ tới sáng, ngày qua thật có chút vô vị, nhưng cũng rất tốt, người bình thường đều như vậy.

Nhưng trong lòng tôi có chuyện, thường xuyên làm tình cũng không xong, lời nói ở bên miệng nhưng không dám nói ra, tôi thật sự sợ nghe câu trả lời.

"Tôi hôm nay không về nhà ăn cơm, tôi muốn đi cô nhi viện một chuyến, cung viện trưởng ăn cơm chiều." Nói chuyện điện thoại xong, tôi quay đầu hướng Quản Nghiêu cười cười, "Cậu xác định phải đi theo tôi đi."

"Vô nghĩa, tôi lòng dạ thiện lương phải đi quyên tiền a!" Quản Nghiêu tài đại khí thô kéo kéo áo, "Tôi không thiếu nhất chính là tiền, quyên!"

"Kia thật đúng là cảm ơn cậu". tôi ôm quyền nói cảm tạ, này không phải lần đầu tiên Quản Nghiêu theo tôi đi quyên tiền phúc lợi, đếm đếm cũng không ít hơn mười lần, mỗi lần hắn quyên rất nhiều tiền, đúng à nhà giàu mới nổi.

Tới cô nhi viện, một đám đứa nhỏ vọt tới ôm đùi tôi cùng Quản Nghiêu, có mấy người hướng chúng tôi làm nũng đòi ăn, Quản Nghiêu nở nụ cười, "Có có có, cái này cho các em!"

Tôi không đi cùng Quản Nghiêu, mà đi đến văn phòng của viện trưởng, vừa vào cửa viện trưởng tóc hoa râm đi tới đón tôi, cười tủm tỉm vỗ vỗ tay tôi, "Cốc Vũ, đã về rồi."

"Ân, Hác mục mục." Tôi thân thiết gọi viện trưởng, Hác viện trưởng không có con, năng đối với tôi cũng rất tốt, xem tôi như con đẻ mà nuôi dưỡng, từ nhỏ đến lớn học phí của tôi đều là nàng cấp, hiện tại có lẽ tất cả đã trả lại nhưng phần ân tình này không thể mất đi, cho nên tôi kêu một tiếng mục mục cũng là đương nhiên.

Viện trưởng vui vẻ ra mặt, giữ chặt tay tôi, lại nói chuyện nhà, nói đến nói đi đều là về chuyện kết hôn của tôi.

"Cốc Vũ a, con chừng nào mới kết hôn sinh cho mục mục một đứa cháu vừa trắng vừa mập đây! Con phải cho ta ăn cháu chứ!" Hác viện trưởng vỗ vỗ tay tôi, hốc mắt hồng hồng, "Ta cũng đã đợi nhiều năm như vậy, con rốt cuộc thì khi nào mới hiểu chứ!"

Tôi khó xử, tôi chưa nói cho mục mục biết tôi thích nam nhân, sợ bà chịu không nổi, ai cũng khó chấp nhận đồng tính luyến ái mà, tôi không muốn kính thích bà, nhưng lại không thể cho bà hứa hẹn gì, mỗi lần nói đến đây tôi đều xấu hổ muốn đổi đề tài.

Nhưng lúc này đây, Hác viện trưởng không tính toán buông tha, trực tiếp đưa cho tôi tờ giấy, tôi xem nội dung bên trong liền hiểu được ý đồ của bà.

"Mẹ, con không đi." Tôi đem tờ giấy trả lại cho bà.

Hác viện trưởng nghiêm mặt, đem tờ giấy nhét lại vào tay tôi, "Lần này phải đi, đối phương điều kiện rất được, tướng mạo được, công việc cũng tốt, so với con cũng kém không mấy tuổi, là một cô gái tốt a!"

"Mẹ, con thật sự không đi. Con bây giờ còn chưa nghĩ kết hôn đây." tôi nắm tờ giấy cảm giác có chút phồng tay, tôi là một người gay có nguyên tắc, tuyệt đối không đi trêu trọc mấy cô gái, cũng không kéo họ xuống nước, nhưng mà Hác mục mục lại không biết.

Hác viện trưởng nóng nảy, "Con còn ít tuổi sao!? Còn không muốn kết hôn, con rút cuộc nghĩ thế nào vậy, đã ba mươi tuổi đầu, còn không nói chuyện yêu đương, con nghĩ cứ trực tiếp sống như vậy không kết hôn sao?"

Câu hỏi này của bà làm tôi hơi chột dạ, trong lòng cười khở Hác mụ mụ người cũng quá nhạy bén đi!

"Nghe mẹ nói, cuối tuần đi gặp người ta, mẹ đã cho cô ấy xem ảnh chụp của con, cô ấy cũng rất thích." Hác viện trưởng cười hiền lành nhìn tôi.

Tôi chỉ có thể đáp ứng, đem tờ giấy nhét vào túi, hồng bá vài câu, "Đi đi đi, con cam đoan sẽ đi."

Hác viện trưởng vui vẻ, cười to vài tiếng, lại sờ sờ đầu tôi, bà vẫn xem tôi vẫn như tiểu hài tử.

Tôi cũng Hác viện trưởng hàn huyên vài câu, Quản Nghiêu liền đi vào, trong tay còn cầm một phong thư, Hác viện trưởng biết Quản Nghiêu, thấy hắn đến cũng như nhìn thấy tài thần, nhiệt tình nghênh đón vào phòng.

"Quản tiên sinh, lần này lại theo Cốc Vũ tới sao?" Hác viện trưởng nhìn phong bì trong tay Quản Nghiêu, thực hưng phấn.

Tôi le lưỡi, này cũng không trách Hác mụ mụ gặp tiền liền hưng phấn, làm viện trưởng trại trẻ mồ côi tất nhiên rất mong được người đến quyên tiền, đây chính là áo cơm của trại trẻ mồ côi a!

Quản Nghiêu cùng Hác viện trưởng cũng thân thuộc, đem phong bì đặt lên bàn, nói: "Viện trưởng, tôi quyên tiền này để bọn nhỏ đến trường."

Viện trưởng "ai" một tiếng, cao hứng nhận phong bì, liên tục cảm ơn Quản Nghiêu, còn khen ngợi hắn thiện lương.

Tuy rằng mỗi lần đều bị thổi phồng, nhưng hắn mỗi lần được khen là đỡ mặt, gương ngừng khoát tay, "hắn là hắn là."

"Mẹ, hắn là tên nhà giàu mới nổi, chút tiền ấy chả bỏ bèn gì, lần sau đến con làm cho hắn mang nhiều chút về đây."

Tôi đẩy đẩy bả vai Quản Nghiêu.

Hác viện trưởng tức giận trừng mắt liếc tôi một cái, còn quở trách tôi đôi câu, thuận tiện nói chuyện làm thân, làm Quản Nghiêu cho tôi một cái mị nhãn, thao, bị cười nhạo!

Viện trưởng làm một bàn đồ ăn, tôi và Quản Nghiêu ở lại ăn một chút, cùng viện trưởng hàn huyên hồi lâu, Hác viện trưởng lăm lăm dong dài một hồi lâu, Quản Nghiêu và tôi chỉ cố gắng gật đầu, còn thường xuyên trao đổi ánh mắt.

Trên đường về nhà, Quản Nghiêu một mực giễu cợt tôi, cười tôi bị giục kết hôn, hơn nữa còn giễu cợt tôi cư nhiên đáp ứng xem mắt, thuận tiện mắng tôi mặt người dạ thú, rút cục muốn đi hại con gái nhà người ta.

16. Chương 16

Về đến nhà, Kha Thành liền xông tới, dùng đầu lưỡi liếm lỗ tai cùng cổ của tôi.

"Anh cuối cùng cũng đã về, hại em nhớ muốn chết."

"Thí! "Tôi chặn mặt cậu ta lại không cho hôn." Mới một ngày không gặp, nghĩ muốn cái rắm a!"

"Đương nhiên muốn a! Em nghĩ muốn tới mức sắp nổ tung rồi đây!" Cậu ta vỗ hông tôi, lại nhéo một phen, một hồi lại nhéo mặt tôi, giống nhau chà xát xoa bóp, phiền chết người!

"Cậu trong đầu như thế nào luôn nghĩ loại chuyện này, tinh trùng thượng nào à! Cẩn thận tinh tấn nhân vong!"

Tôi hung hăng nguyên rửa, đẩy mặt cậu ta ra, vừa đi vừa cởi quần áo, "Mệt chết mất, tôi đi tắm trước đây!"

"Không được theo vào!" Tôi quay lại chỉ vào cậu ta, "Quay về phòng ngủ chờ đi!"

Kha Thành bắt đắ dĩ bĩu môi, sau đó làm bộ như vừa bị tổn thương tiêu sái vào phòng ngủ.

Lúc này tôi mới thở đại nhẹ nhõm một hơi, Kha Thành ngày càng dính người, cũng ngày càng ngây thơ, có đôi khi, đặc biệt giống tiểu hài tử, bám lấy người đòi kẹo để ăn, hôn một cái, cắn một ngụm, niết một chút, sờ một chút, lúc nào cũng muốn dính ở bên người tôi.

Tôi không dám nói với cậu ta chuyện tôi đi xem mắt, bằng không cậu ta lại theo tôi nháo, tính tình cậu ta như vậy, nếu biết tôi đi xem mắt, đêm đó tôi sẽ thê thảm, khẳng định sẽ bị cậu ta làm cho không xuống giường được, tính nguy hiểm quá lớn, tôi còn đang tính cách đối phó, chờ tới cuối tuần rồi nói sau. Trên giường, chúng tôi tự nhiên vừa trên giường làm, hiển nhiên tôi lại bị thao, người kia từng là tiểu xử nam ngày thơ ấu đã muốn biến thành đại hôi lang, ngậm khối thịt béo là tôi không chịu nổi.

Mệt chết người a! Tôi ngồi ở ghế công cộng, cẩn thận xoa cái eo đã sử dụng quá độ, còn có mộng tôi đều nhanh cảm thấy được như bệnh trĩ đang phát tác, đứng ngồi không yên, hơn phân nửa thời gian, tôi đều đứng ở một bên, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, cảnh thật đẹp, công việc của tôi kì thực phân thành mùa ế hàng và mùa thịnh vượng, hiện tại đang là mùa ế hàng, không cần thường xuyên đi ra ngoài tiếp khách.

Con người một khi rảnh rồi lại hay nghĩ lung tung, nghĩ tới nghĩ lui thật nhiều chuyện.

Tôi nghĩ đến cái tên Kha Thành biến thái kia, rõ ràng trước đây là một tiểu xử nam ngày thơ ấu đáng yêu, như thế nào tới hiện tại, biến thành bộ dáng này, động một chút liền đen mặt, động một chút là xuất ra dây thừng, động chút liền cắn người, người này sao lại biến hoá lớn như vậy cơ chứ!?

Nghẹn một tuần cuối cùng cũng đến chủ nhật, đêm qua Hác mù mù còn đặc biệt gọi điện thoại nhắc nhở, dặn dò tôi nhất định phải đi, đáp ứng đều đã đáp ứng rồi, lỡ hẹn quả thật không quá phù hợp với nhân phẩm của tôi.

Phải biết giữ chữ tín, cái này tôi học từ nhỏ rồi.

“Hôm nay, tôi ra ngoài một chút a.” Vì để Kha Thành không nghi ngờ, tôi mặc thực tùy tiện, một bộ quần áo thể thao, đang tính toán đi thì bị Kha Thành kéo lại.

“Anh muốn đi đâu? Một tuần này, anh ra ngoài thường xuyên a!” Kha Thành ngoài cười nhưng trong không cười nhìn thẳng vào mắt tôi.

Nhìn thấy cậu ta cười như vậy, da đầu tôi run lên, ngón tay cứng ngắc, sợ hãi nha!

“Anh hôm nay đi chỗ đâu? Em đi cùng anh.”

Lòng bàn tay tôi đổ mồ hôi lạnh, nuốt một ngụm nước miếng, “Tôi cùng Quản Nghiêu đi chơi, cậu đừng đi.”

“Anh không phải đã nói với em, cho em cùng Quản Nghiêu nhận thức sao.” Kha Thành nhéo mặt tôi sau ở tai hôn nhẹ một chút, cười khế, “Liền lần này đi!”

Tôi lắc đầu cự tuyệt “Để lần sau đi, Quản Nghiêu còn không biết mà, chờ tôi nói với hắn đã, lần sau các cậu cùng nhau ăn bữa cơm làm quen vậy.”

Tôi phải đi rồi, nếu không đi, sẽ bị vạch trần, nhưng tôi vừa mới di chuyển được cái đầu, Kha Thành liền chặt chẽ giữ thắt lưng tôi lại, hơi thở nguy hiểm phả ra từ miệng cậu ta dán tại bên tai tôi, thanh âm đặc biệt trầm thấp, “Anh muốn đi xem mắt, có phải hay không?”

Tôi ghen hống, lông mi nhướng cao, trong nhất thời quên phải phủ nhận như thế nào, bởi vì tôi biết việc đó không còn quan trọng nữa, chắc chắn Kha Thành hắn đã biết, hắn nghe lén tôi nói chuyện điện thoại, trách không được tôi qua còn có điểm không thích hợp, tách hai chân tôi mở thật rộng, đi vào thật sự rất sâu mỗi lần ra vào đều khiến tôi có cảm giác địa phương kia như bị nứt ra rồi.

Nguyên lai cậu ta sớm đã biết, lại còn ngậm tức giận a, làm hại tôi sáng nay đứng ngồi không yên, thân thể cũng không được thoải mái.

“Tôi..Tôi ... tôi không đi ... Không đi cùng..... ” Đối mặt với Kha Thành, tôi đều sợ tới mức phát run, quả thực là muốn lấy mạng của tôi.

Kha Thành cũng không cho tôi nói tiếp mà trực tiếp chặn miệng tôi lại, hôn thực mạnh.”Anh sợ em như vậy sao?”

Biết rõ còn cố hỏi sao! Tôi trừng mắt liếc cậu ta một cái, uỷ khuất vô cùng,”Tôi có thể không sợ sao! Cậu gì cũng không nghe tôi nói, mỗi khi có chuyện gì xảy ra liền dè tôi ra làm, cậu nghĩ rằng tôi làm bằng sắt chắc, cậu không phát hiện ra mỗi lần làm tôi đều khóc sao! Rất là đau đó, cậu mẹ nó tốt xấu gì cũng ra nước ngoài mấy năm rồi cục học được cái gì a!?”

Tôi vừa rống một hồi, hình như có một chút hiệu quả, chỉ thấy da mặt còn dày hơn tường thành của Kha Thành cư nhiên đỏ lên, điểm này thật giống năm đó khi Kha Thành 20 tuổi, năm năm trước cậu ta rất dễ thẹn thùng,ngay cả dùng tay niết đều ngại ngần, còn thực dễ dàng đỏ mặt.

Tôi rất ngạc nhiên khi Kha Thành đỏ mặt, giống như trước kia, đùa giỡn xoa nắn mặt cậu ta,”Như thế nào không nói gì”

Kha Thành do dự vài giây, mặt lại nhanh chóng khôi phục biểu tình ôn hoà.”Chính là anh không phải cũng rất hưởng thụ sao, em nghĩ anh cũng thích nên cũng không hỏi lại, ai biết anh không thích a.”

Tôi hừ một tiếng không thèm nhìn cậu ta.”Ai thích a. Tôi cũng đâu phải M.”

Kha Thành sờ lỗ tai tôi, cười nói.”Bây giờ tôi còn kịp không?”

“Cái gì?” Tôi vuốt đầu, có chút không hiểu được.

“Xem mắt a.”

“Đúng nga! Tôi phải đi rồi, thất hẹn với con gái không đáng mặt đàn ông!” Tôi thoát khỏi tay cậu ta, muốn chạy, lại bị kéo trở về.

“Không được đi! Em không cho phép!” Mặt Kha Thành đã đỏ rồi.

Tôi an ủi vỗ vỗ mặt cậu ta,”Em phải đi, gặp dịp thì chơi, tôi đã đồng ý với mẹ là sẽ đi, bằng không tôi biết ăn nói với bà sao đây.”

“Thật sự?”Kha Thành hiển nhiên không quá yên tâm.

“Vô nghĩa! Tôi thích đàn ông, không thích phụ nữ, tôi đi xem mắt, còn không phải vì sự quan tâm của mẹ tôi sao!”

Khuyên can mãi, rốt cục thuyết phục được Kha Thành, cậu ta đem tôi dẫn ra cửa, ôm lấy tôi rồi lại một cái hôn thật sâu, lại quỳ xuống vội giúp tôi khấu giao một lần, cậu ta nói nếu tôi bắn ra,cậu ta sẽ đi. Tôi bị cậu ta làm cho mặt mũi đỏ bừng, trong đầu cậu ta suy nghĩ cái gì a, không phải đối với ai tôi cũng cương, huống hồ đó là phụ nữ, thực chịu không nổi bệnh thần kinh của cậu ta.

17. Chương 17

Tôi cảm thấy thật hối hận không nghe lời Kha Thành nói, lẽ ra tôi không nên đi xem mắt a, ai ngờ sau khi đưa cô gái kia trở về nửa đường lại xui xẻo gặp phải Hạ Hạo Thiên, tên kia vừa thấy tôi cả người liền toát ra một cỗ hơi thở nguy hiểm,vừa hay không biết có người nào thiếu đạo đức lại đặt ngay một chiếc búa bên cạnh bờ tường.

May sao đầu óc tôi còn chưa đến nỗi ngốc,vừa nhìn thấy anh ta liền quay đầu bỏ chạy, Hạ Hạo Thiên so với Kha Thành còn khủng bố hơn gấp một trăm lần a,tôi lại còn làm em trai bảo bối của anh ta thành như vậy, anh ta có thể tha cho tôi sao!

Hạ Hạo Thiên chạy nhanh như gió,đuổi theo tôi lại đặc biệt nhanh nên chẳng mấy chốc đãđuổi kịp tôi, màđoạn đường này vừa lúc tắt đèn, người qua đường cũng rất thưa thớt, quả thực là một địa điểm thích hợp nhất để gây án a!

Tôi cùng anh ta mặt đối mặt,cùng nhau giằng co trong chốc lát,tôi định lấy tảng đáđánh hấn một chút, nhưng anh ta lại có búa a, tôi căn bản không phải đối thủ của anh ta, hơn nữa tôi quả thực thấy có lỗi với em trai hấn, nghĩ như vậy, tôi cũng không muốn gây cùng hấn, đơn giản xuống nước, “Anh rút cuộc muốn

thế nào? Tôi thừa nhận thật có lỗi với em trai anh, nhưng tôi phải làm thế nào thì anh mới chịu buông tha cho tôi? Tôi biết anh tìm tôi đã lâu, anh rất cuộc muốn sao mới chịu buông tha cho tôi đây? Tôi muốn có một câu trả lời chính xác a.”

Hạ Hạo Thiên nghe tôi nói vậy, tạm thời buông búa, ánh mắt sắc như dao nhỏ quét qua mặt tôi, anh ta nói: “Tôi muốn đánh gãy một chân của cậu, chờ đợi giả như vậy thôi.”

Thao! Thật đúng là bị Quân Nghiêu nói trúng rồi, Hạ Hạo Thiên đúng là muốn đánh gãy chân tôi! Tôi rất sợ đau a, nhưng mà nghĩ tới người này sau này sẽ buông tha tôi, nghĩ đi nghĩ lại cũng thấy có lý, không phải chỉ là đánh gãy một chân thôi sao, nhịn một chút liền qua.

Tôi quả thực bị lòng dũng cảm hi sinh thân mình làm cho cảm động, hít sâu một hơi, rồi nó tiếp: “Được thôi, đánh gãy một chân của tôi xong về sau cũng đừng đến tìm tôi gây phiền toái, còn có cả Kha Thành nữa.”

Vừa nghe tôi nhắc tới Kha Thành, mặt Hạ Hạo Thiên liền biến sắc, anh ta quát: “Cái tên tiểu tiện nhân kia, tôi mẹ nó còn kinh thường tìm cậu ta gây phiền toái.”

“Được lắm, tới đi” Tôi thực sự đứng đó cho anh ta đánh.

Kết quả là

Hạ Hạo Thiên cứ nhiên lấy búa đập tôi, nhất búa đập vào chân phải phát ra tiếng đặc biệt vang dội, tôi có cảm giác xương cốt giường như đã bị chặt đứt, có khi là đã nát cũng nên. Tôi đau đến ngã trên mặt đất, đau tới trào nước mắt luôn. Tôi không nghĩ tới tên kia lại là một kẻ nói chuyện không biết giữ lời hứa, đánh gãy chân tôi xong lại lấy chân đập vào bụng tôi vài cái, đau đến mức tôi phải trợn trắng mắt.

“Chết tiệt! Anh còn có danh dự hay không a! Làm gì có chuyện đánh gãy chân xong liền đập người! Anh đập tôi làm gì a!” Tôi đau đến nổi trán cũng toát mồ hôi lạnh, cả người co rúm lại, ôm lấy đùi phải đã không còn cảm giác, khàn khàn cất tiếng rên.

Hạ Hạo Thiên tâm thật độc ác. nhìn thấy tôi thê thảm như vậy mà anh ta còn có thể châm chọc khiêu khích tôi, “Hác Cốc Vũ, hạng người như cậu, thích nam nhân thì thôi đi, tìm ai không lại cố tình tìm tới em trai ngốc của tôi, nó ngốc như vậy nên mới thích cái loại người như cậu. Nó vì cậu mà thân hồn điên đảo, người không ra người, quỷ không ra quỷ. Cậu nói tôi nghe một chút xem vì cái gì cậu lại chọc tới em trai tôi, chính cậu đã hại đứa em trai bảo bối của tôi thành bộ dạng này! Tôi không trách việc cậu lên giường với nó, tôi trách cậu mẹ nó là vì cậu đã làm tổn thương tình cảm em trai tôi giành cho cậu kia!”

“Hác Cốc Vũ, dựa vào đâu mà hạng người như cậu lại được hưởng cuộc sống êm đẹp mà em trai tôi lại phải sống trong viện an dưỡng hả!” Nói xong lời đó thanh âm của Hạ Hạo Thiên đã có chút ghen ngạo, tôi nghĩ rằng anh ta do thương tâm quá mà khóc nên tôi không trách anh ta.

“Thực xin lỗi.” Đây là lời xin lỗi thật lòng của tôi, tôi có lỗi với Hạ Lập Thiên đây là sự thật không thể phủ nhận được.

Hạ Hạo Thiên đập một nhát xuống chân phải bị gãy xương của tôi, lại phun mấy ngụm nước miếng lên người tôi rồi mới cầm búa bỏ đi.

Tôi đau muốn chết, nằm ngay tại cái ngõ nhỏ không đèn này mà khóc, không biết là tôi khóc vì đau hay bởi vì bản thân tôi tội tệ mà khóc. Khóc đến nỗi hai mắt đều đau nhưng vẫn còn lưu lại nước mắt nhưng chân lại không còn thấy đau nữa.

Mãi đến khi điện thoại trong túi phát tiếng kêu tôi mới ngưng khóc, run rẩy bắt máy, vừa nghe giọng nói của Kha Thành tuyên lệ của tôi hết chịu nổi bèn òa lên khóc, khó khăn đem địa chỉ nói ra.

Không bao lâu, Kha Thành liền xuất hiện trước mắt tôi, tôi nhìn thấy đôi giày đen của hắn liền ngừng đau, vừa nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng của Kha Thành tôi lại không có chút tiền đồ nào liền khóc, vừa khóc còn không ngừng kêu đau. “Đau chết mất, Kha Thành, tôi đau quá, chân tôi bị người ta đánh gãy, đau chết mất.....”

Kha Thành liền kéo ống quần tôi lên kiểm tra, hình như là bị dọa, hắn còn không dám nhìn chân tôi, nhưng nhìn bộ dáng đau lòng của Kha Thành, tôi có thể đoán được chân mình thực thê thảm.

Tôi nghe lời ôm lấy cổ cậu ta, hít một ngụm lạnh khí.”Đau chết tôi mất, không phải là sẽ thành người què chứ?Thật là đau chết mất!”

“Anh cầm miệng cho tôi!” Kha Thành tức giận đem tôi ôm lấy, hung hăng trừng mắt nhìn tôi một cái, lòng tôi run mạnh,Kha Thành đỏ mắt trông như sắp khóc.

Tôi hít hít nước mũi sắp chảy ra bên ngoài, đem mặt cọ cọ trên cổ cậu ta, cọ tới ướt nước mắt, từ sau khi Kha Thành trở về tôi ngày càng trở nên uỷ khuất nhiều hơn yếu đuối nhiều hơn.

Một người nếu đã quen với sự cô đơn thì thành linh có một người xâm nhập vào cuộc sống của người đó, người đó sẽ không do dự mà bộc lộ sự yếu đuối của mình, đột nhiên họ sẽ nhận ra rằng họ cũng không quá kiên cường như họ tưởng.

Kha Thành ôm tôi chạy đi rất nhanh, bệnh viện cũng không xa nơi này lắm, tôi lại bị thương ngồi xe không tiện cho tên cậu ta đơn giản ôm tôi chạy tới bệnh viện.

Tôi biết khí lực Kha Thành rất lớn nhưng không ngờ lại lớn đến độ tôi chạy hơn mười phút điều này khiến tôi phải giật mình.

Tới bệnh viện, tôi bị ôm tới giường bệnh, Kha Thành nắm lấy tay tôi, luôn mềm mại tôi không cần lo lắng, cậu ta ở ngay bên ngoài đợi tôi, sau đó lúc tôi sắp sửa vào phòng phẫu thuật liền ôm lấy tôi thật mạnh rồi hôn tôi một chút, cậu ta nói cậu ta chờ tôi không cần sợ hãi.

Lúc đó tôi kinh ngạc tới mức cũng không để ý tới biểu tình của nhân viên chăm sóc sức khỏe, chính là cảm thấy có chút ngọt ngào, tưởng tượng khi tôi trong phòng phẫu thuật bên ngoài còn có người đang đợi tôi, ***g liền ấm áp dễ chịu, kì thật Kha Thành cũng không phải rất xấu xa nha!

Tôi có cảm giác đã có một giấc mơ thật dài, tôi mơ tới chuyện tình trước đây ở cái sân nhỏ, còn mơ thấy Hác mụ mụ trộm đường đen cho tôi, đương nhiên còn mơ thấy hình ảnh Kha Thành hướng về phía tôi cười nhay ngồ để lộ cả hàm răng, sau đó tôi liền tỉnh, hình như là vừa cười vừa tỉnh dậy.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy khuôn mặt phóng đại của Kha Thành đang tiến về phía trước mặt tôi, sau đó tôi liền nở nụ cười, há miệng thở dốc,”Người.....”

Ai không cần gấp như vậy chứ. Tôi ngậm lấy đầu lưỡi đang vói vào, trong đầu buồn cười thầm mắng tên Kha Thành này thật nóng nảy, hơn nữa tôi cũng không có nguy hiểm gì tới tính mạng chỉ là chân bị đánh gãy mà thôi.

Từ từ, mặt ta có chút ướt ướt, Kha Thành khóc, đột nhiên bờ môi cậu ta bắt động, ôm lấy đầu tôi khóc nức nở, cắn miệng tôi rồi gặm nhẹ nói,”Anh thật đúng là ngốc mà! Cho anh đi xem mắt!Tôi đã bảo là đừng đi còn ngu gốc cổ tình đi!Anh dọa chết tôi a! Tôi còn nghĩ tới việc phải giúp anh nhặt xác.”

Kha Thành lúc này thật nóng nảy, lại còn khóc nhè nữa chứ! Chính là tôi lại vui vẻ khanh khách, sờ sờ má tóc mềm mại của cậu ta,”Đừng lo, tôi không sao, không cần đau khổ làm gì!”

Hơi ngược một chút.....Đến, quả nhiên vẫn là tôi an ủi cậu ta, cậu ta vẫn còn là một đứa nhỏ a.

Sau Kha Thành lại ghé vào người tôi nằm úp sấp một hồi lâu cũng không ngẩng mặt, khi đó trên mặt cậu ta đã không còn dấu vết đã khóc, thực là giảo hoạt a, tôi còn định chỉ vào khuôn mặt đầm nước mắt của cậu ta mà cười một phen a, người này đúng là không chịu nhận thua bao giờ.

Kha Thành khóc một hồi lâu xong lại trở nên vô tâm vô phách, ngay cả chút tôi ăn cơm cũng thực thô lỗ, tôi bảo để tự tôi ăn nhưng cậu ta lại không cho, rồi lại hung hăng dùng thìa đụng vào răng nanh làm tôi đau muốn chết.

” Cậu rốt cục có thể nuốt cơm không a!?” Tôi cả giận nói, nghĩ muốn đoạt cái chén qua đây nhưng hấn lại không cho, sau đó động tác cũng nhẹ nhàng không í, đôi khi còn giúp tôi lau miệng.

Chân của tôi bị thương rất nặng, cái này Kha Thành không chịu nói cho tôi biết, tôi đành phải đi hỏi bác sĩ, bác sĩ nói xương của tôi bị dập nát rất khó lành nhưng cũng không chắc, còn phải xem tình trạng hồi phục của tôi thế nào.

“Tôi còn chưa gọi điện cho mẹ báo tình hình đâu.” Tôi nghĩ nên gọi điện cho Hác mụ mụ.

Kha Thành lấy đi miếng táo tôi đang ngậm ở miệng, “Tôi gọi, anh lại không đồng ý.”

“Aicậu lấy thân phận gì để gọi a, mẹ tôi lại không biết cậu.” Tôi phùng má không hài lòng trừng hằm một cái.

Kha Thành bỗng nhiên giả hoạt cười nói, “Tôi là nam nhân của anh nha, mẹ anh không phải mẹ tôi sao.”

“Da mặt thực dày, mẹ tôi khi nào thì nhận cậu làm con hả.”

“Không bao lâu nữa đâu.” Kha Thành lại lấy đi miếng táo ở miệng tôi.

Tôi lại giựt lại, rất nhanh nuốt xuống bụng, nghĩ nghĩ vẫn nên là nói với hằm chuyện về hạ Hạo Thiên.

“Cậu đừng gây thêm phiền phức cho tôi nữa, cả Hạ Hạo Thiên cũng vậy, cậu cũng đừng có tìm tới nhà người ta, tôi thật vất vả mới cắt đứt được với bên đó.” Tôi dám khẳng định cậu ta đã tra ra được người đánh gãy chân tôi là ai.

Kha Thành hừ nhẹ một tiếng, lại cắn môi tôi một chút, hiển nhiên lảng tránh vấn đề này.

Tôi đẩy cậu ta một phen. “Uy! Cậu nghe tôi nói gì không, tôi bảo cậu đừng gây sự với Hạ gia, tôi thật vất vả mới phân rõ ranh rới với họ, cậu đừng làm ra sai lầm gì, nếu không tôi sẽ không bao giờ... với cậu nữa. Còn đem cậu đuổi ra khỏi nhà nữa đó nghe không a!”

Kha Thành vẫn ngồi yên nghe tôi nói giống đại cẩu ngồi nghe chủ nhân nói chuyện, tất nhiên con đại cẩu này không nghe lời, không gật đầu cũng không thêm trả lời, nhưng lại làm tôi gấp đến độ rỗi lên, chỉ sợ cậu ta lại xúc động nhất thời cùng Hạ Hạo Thiên đối đầu.

“Cậu muốn chọc tức chết tôi a! Cậu nói mau! Nếu cậu lại cùng Hạ Hạo Thiên báo thù chân tôi không chỉ bị chặt đứt mà quả thật là lấy mạng tôi a!” Tôi vỗ vỗ vào cái chân tàn phế kia tức giận đến nạt đều đỏ, nắm lấy lỗ tai cậu ta bắt ngừng mặt lên nhìn tôi. “Nghe không a!”

Kha Thành chịu thua, ngã vào ngực tôi, ôm lấy thắt lưng tôi rầu rĩ nói “Đã Biết, anh phiền quá đi!”

“Biết là tốt rồi!” Tôi vừa lòng vỗ lưng cậu ta.

Tôi cùng Kha Thành ở bệnh viện được rất nhiều người chú ý, thế cho nên thường xuyên bị mấy tiểu hộ sĩ giễu cợt còn có nhìn lén mỗi khi Kha Thành hôn tôi khiến cho Kha Thành nổi giận, đối mấy hộ sĩ trút giận “Các người có để cho tôi yên không a! Tôi theo vợ tôi thân thiết các người ghen tị a!”

Hộ sĩ siêu cấp xấu hổ nhìn tôi rồi lại nhìn Kha Thành, sau đó ôm mặt đỏ bừng chạy ra ngoài. Còn tôi bởi vì hai chữ “vợ tôi” làm cho say mê a, hai chữ này thật đẹp cũng thật thần thánh, bỗng nhiên tôi nhìn hằm với ánh mắt khác lạ, không đúng a cậu ta là vợ tôi mới phải chứ!

Vợ tương đương người nhà. Như vậy tôi cũng có người thân a.

18. Chương 18

Trong thời gian tôi nằm viện, Quân Nghiêu có tới thăm tôi vài lần nhưng do không chuẩn bị trước nên đụng mặt Kha Thành, Kha Thành đối với Quân Nghiêu có địch ý rất mãnh liệt giống như con nhím sắp sửa xù lông vậy, những chiếc lông nhọn hoắt dựng đứng lên không chút che đậy.

Quân Nghiêu là một người khôn khéo cỡ nào a, liếc mắt một cái cũng thấy Kha Thành không thích hằm nên hằm cũng không chẳng ưa gì Kha Thành.

Tôi cũng thật tinh ý cho nên liếc mắt một cái cũng nhìn ra hai người bọn họ có địch ý với nhau nhưng tôi vẫn chưa tìm được cách gì cải thiện bầu không khí quỷ dị giữa hai bọn họ.

Lần này Quân Nghiêu tùy tiện đem một bó hoa hồng tới, tôi rất là thích hoa hồng, nhìn thấy một bó hoa hồng lớn như vậy tự nhiên vui vẻ ra mặt liền đem hoa hồng ôm vào ngực, “Còn biết chút lễ nghĩa nha!”

Quản Nghiêu nhân lúc Kha Thành không ở phòng bệnh liền không kiêng nể gì ngồi ngay ở mép giường, một tay khoát lên vai tôi, một tay rút một bông hồng, ngả ngón lướt qua mặt tôi.”Khó khăn lắm mới có lúc tên khóu kia của anh không ở đây, tôi vừa nhìn thấy cậu ta cả người liền không thoải mái, cậu ta vừa thấy tôi liền trở nên giống một thằng nhãi con đứng ra bảo vệ anh a.”

Tôi giành lấy cành hoa hồng, nhún nhún vai, đem cậu ta đẩy ra”Đừng quậy nữa, Kha Thành sắp về rồi đó, cậu cách xa tôi một chút, miễn cho hai người lại gây sự cãi nhau nữa, cái lỗi tại tôi chịu không nổi a!”

“Anh nhìn lại bản thân mình coi, có mới nói cũ, đừng quên những ngày không có Kha Thành thì tôi mới là người ở bên cạnh anh a, anh có chút lương nào không vậy hả!” Quản Nghiêu tức giận nhéo nhéo mặt của tôi nhưng vẫn tránh ra chỗ khác, ngồi xuống chiếc ghế bên cửa sổ.

Tôi nghĩ cậu ta đại khái cũng không có ý nghĩ muốn cùng Kha Thành gây sự bởi vì Kha Thành tên tiểu tử này thực sự rất có thể sẽ làm âm ỉ lên, cậu ta không phải quang minh chính đại gây sự với người khác mà là kì quái ngầm trên gheo họ, kè kè bên cạnh mà nói bóng gió, chỉ trích, bới móc họ.

Tuy Quản Nghiêu là một người thông minh nhưng hai người đó chỉ cần nói chuyện với nhau được vài câu liền quay qua cãi lộn.

Cãi nhau thật sự rất âm ỉ.

Tôi dựa đầu vào giường, ảm đạm nhìn chân phải bị thương của mình mà than thở”Hạ Hạo Thiên tâm thật đủ ngoan, lần này chính là sử dụng lực thực là lớn, lúc ấy tôi đều nghe được tiếng xương cốt vỡ vụn, vô cùng vang, sợ tới mức quên luôn cả đau. Đợi đến lúc phản ứng được liền muộn, anh ta còn thật là đáng chết, đầu chỉ có đánh gãy một chân của tôi đâu mà còn ngang nhiên đạp tôi sáu phát liền, đau chết mất!”

Quản Nghiêu nghe tôi tố khổ xong trên mặt lại hiện lên nét cười mỉm, vô tâm vô phách cảm quả táo cắn một ngụm, cười nói, “Nhìn anh một hơi nói nhiều như vậy tôi thấy anh còn rất khoẻ a, hơn nữa, không phải chỉ bị anh ta đánh gãy một chân thôi sao trong khi đó anh ta là một người cực kì khó chơi, lúc trước vì cứu anh mà tôi đã tổn kém không ít mới đưa được anh trở về đó.”

Kì thực chuyện hai năm trước tôi không biết rõ ràng lắm, Quản Nghiêu cũng không muốn nói, mỗi lần tôi tìm cách hỏi hấn đều trả lời qua loa rồi lảng tránh, cho tới bây giờ cũng chưa thật sự trả lời câu hỏi của tôi, không biết hấn rút cục làm như thế nào mà cứu được tôi từ tay Hạ Hạo Thiên ra ngoài, rồi tại sao hôm nay lại chủ động ngồi giảng giải vấn đề này.

“Cậu thì lỗi cái gì hả?” Tôi tận lực dùng giọng nói sao cho tự nhiên nhất, Quản Nghiêu là người không giỏi giữ bí mật nhưng cậu ta lại đem chuyện tình hai năm trước giấu thật kĩ, một chữ cũng không nguyện ý nói ra, điều này chứng tỏ nguyên nhân sâu xa của chuyện này không hề đơn giản tí nào.

Quả nhiên, khi nói tới vấn đề này Quản Nghiêu liền thay đổi sắc mặt, rõ ràng là hấn cười nhưng tại sao tôi lại cảm thấy như đang khóc a, cười như thế này so với khóc còn khó coi hơn,”Dù sao cũng là tổn thất lớn a!”

“Ai nha dù sao chuyện này cũng qua lâu rồi, đừng nhắc tới làm gì nữa!” Quản Nghiêu lại một lần nữa lảng tránh đề tài này, tôi cũng không vạch trần hấn, cũng không tiếp tục nói về vấn đề này nữa mà chuyển đề tài tới chân phải bị thương của tôi,”Bác sĩ nói chân tôi rất khó lành lại, tôi cũng không muốn trở thành người què đầu a, thật đúng là xui xẻo. Về sau phải làm sao a?”

“Yên tâm đi, dù anh có què thì tôi vẫn sẽ nuôi anh cả đời mà, anh lo lắng cái rắm a!”

Quản Nghiêu vừa nói xong thì sau cửa phòng bệnh liền truyền tới tiếng nói.”Người của tôi cần cậu phải nuôi hộ sao?”

Kha Thành đã trở lại a, trong tay lĩnh kính hai túi đồ, tôi vừa nhìn mặt cậu ta liền biết cậu ta đã sinh khí nên vội nói phụ hoạ”Tôi đương nhiên phải để cậu nuôi a. Cả đời này tôi đã xác định là nguời của cậu rồi a, đừng nghĩ tới chuyện bỏ rơi tôi.”

Tôi vừa nói xong trên mặt Kha Thành liền lộ ra vẻ tươi cười, giống như bị gió xuân phơi phới thổi trúng, cậu ta qua đây gõ nhẹ vào trán tôi một chút.

Quản Nghiêu nói với giọng phỉếm chút ghen tuông, "Hai người ân ái cái gì a! Có ý chọc mù mắt cậu của tôi a!"

Kha Thành nhìn tôi rồi trịnh trọng nói, "Chúng ta mãi không xa rời."

Tôi không nghĩ tới một câu nói đùa của Quản Nghiêu cũng khiến Kha Thành lại tin là thật, như vậy khiến tôi chiếm được tiện nghi lớn a, tuy nói rằng lời thề của nam nhân không đáng tin thế nhưng tôi lại thật sự rất cần, có thể là từ nhỏ do phải sống ở cô nhi viện cho nên tôi ít có cảm giác an toàn, lời thề đó đúng là đã chạm tới đáy lòng tôi, quá mỹ diệu.

Quản Nghiêu chịu không được, cuối cùng khoa trương che mắt, lão đảo chạy ra khỏi phòng bệnh.

Mà Kha Thành vẫn ngồi ở bên người tôi, bình tĩnh dứt tôi ăn cơm.

"Tôi muốn đi vệ sinh." Cơm nước xong tôi lôi kéo quần áo Kha Thành, nhìn cậu ta xoay người, tôi mất hứng, "Tôi không muốn dùng cái này, tôi muốn ra buồng vệ sinh."

"Không được!" Kha Thành nói, "Chân còn chưa có hảo đâu. như thế nào mà đi được!"

Nói xong, lấy bình đựng nước tiểu để dưới mông tôi, cái đồ vật này thực làm cho tôi thấy xấu hổ, đê đê của tôi nhiệt huyết mãnh liệt như vậy sao có thể dùng vừa cái bình kia được chứ, chân tôi không phải còn dùng được sao, đâu có thắm tới nỗi phải dùng cái bình kia chứ.

"Tôi nằm dưỡng bệnh cũng đủ lâu rồi, có thể xuống giường được mà, cũng không cần dùng đến cái đó." Tôi khó chịu né mông, không muốn dùng nó đi tiểu chút nào, Kha Thành lại vỗ mông tôi một chút, miệng cốy kẻ sát lỗ tai tôi, một bên nói chuyện một bên thổi khí, "Nơi này cũng không có ai khác, anh ngại gì a!"

"Cậu đừng có như vậy nữa." Chung quanh lỗ tai tôi là khu vực mẫn cảm, cậu ta thổi một hơi tôi liền ngứa, ngứa xong cả người liền đỏ ửng, chính là cậu ta còn cố tình đem bình để sát hạ thân tôi, nắm lấy tính khí của tôi, uy hiếp nói, "Anh rút cục có muốn tiểu hay không, nếu không muốn tiểu chúng ta còn có thể làm việc khác a."

Gần đây tôi bị cậu ta bồi bổ quá nhiều, lại bởi vì chân bị thương nên không có an ủi quá, lại bị sờ như vậy, thân thể liền run rẩy lợi hại, một nửa là do hưng phấn, nửa còn lại là do xấu hổ, tôi dè dặt tay cậu ta không cho nó lộn xộn, "Cậu đừng tay, tôi còn đang bị thương đó."

"Nhưng em thấy anh cũng có tinh thần phết nhỉ!" Nói xong ác ý nắm của tôi một chút. tôi chịu không nổi liền xuất ra, thanh âm kia rơi vào tai tôi liền cảm thấy thẹn cực kì.

Kha Thành đột nhiên rút tay về "Không trâu anh nữa. mau tiểu đi nhện lâu có hại đối với sức khoẻ."

Tôi đỏ mặt nhìn cậu ta, "Bây giờ còn có thể tiểu sao, sờ, sờ, chỉ biết sờ, tôi như vậy rồi cậu còn nghĩ tới loại chuyện đó được sao."

"Anh thích, chúng ta còn chưa làm ở trên giường bên đâu," Kha Thành da mặt đã dày gấp đôi da mặt tôi còn không ngừng dừng lại, hiện tại cậu ta nói lời thô tục nói chuyện thâm tình mà nói trơn tru không có nửa điểm xấu hổ.

Năm tháng luôn làm con người thay đổi a.

19. Chương 19

Đương nhiên cuối cùng nguyện vọng của Kha Thành cũng đã được thực hiện, vào buổi tối trước ngày tôi xuất viện một ngày, hai chúng tôi đã tại ngay trên giường bệnh mà diễn cuồng một đêm, chỉ có thể nói hai chữ "kích thích".

Sang ngày hôm sau, lúc xuất viện, tôi cảm thấy được ánh mắt của hộ tá có chút kì quái, có thể là do bệnh hưởng vì dù sao tối hôm qua chúng tôi cũng đã gây ra động tĩnh rất lớn. Vốn tôi cũng có chút cố kị hộ sĩ tuần tra ban đêm nên cố nén không rên rỉ ra ngoài nhưng tôi quả thật bị làm tới chửi không nổi, cũng thẹn thùng rên rỉ vài tiếng nhưng thanh âm cũng không quá vang, mà cái này tôi cũng không chắc lắm.

Nhưng Kha Thành lại nói cho tôi biết rằng lúc tôi bị cậu ta thao đến sung sướng thì kêu thật sự rất to, và sau đó tôi cũng không dám nhìn thẳng vào các hộ sở bên ngoài nữa, cho nên lúc đi dạo bằng xe lăn ở bệnh viện tôi không dám ngẩng đầu, không còn mặt mũi gặp người.

Do chân của tôi bị thương rất nặng cho nên phải ở một thnags mới được xuất viện, Kha Thành còn muốn tôi ở lại thêm mấy ngày nữa nhưng thực sự tôi chịu không nổi, mùi ở bệnh viện khiến tôi khó chịu, từ nhỏ tới giờ tôi luôn ghét bệnh viện, tới tuổi này tôi lại càng chán ghét bệnh viện, ở đó một tháng đã muốn đạt tới cực hạn của tôi rồi.

Dọc đường đi tôi không có dùng tới cây nạng mà Kha Thành mua cho tôi, cũng không có dùng tới xe lăn mà là được Kha Thành ôm đi.

Tới nhà, cả người Kha Thành đã ướt sũng, tôi chỉ vào cậu ta cười nói: "Em không phải là nam nhân sao? Mới để cho em một đoạn đường đã thành ra như vậy rồi."

Kha Thành trừng mắt liếc tôi một cái, tức giận nói, "Như vậy một đoạn đường? Anh ôm em đi thử xem, anh chân tay yếu đuối như vậy ôm được em đã là may mắn lắm rồi đó."

"Thao! Anh không ôm được em sao, chờ chân anh lành lại nhất định sẽ ôm em." Tôi lộ ra tươi cười không có chút hảo ý nào, cố ý đem câu "Anh nhất định sẽ ôm em" nói thật dịu dàng.

Quả nhiên Kha Thành bật người tiến sát tới chỗ tôi, lấy tay bắt ót tôi một chút "Anh nằm mơ!"

Tôi không vui, "Mơ là mơ thế nào, em không định để anh làm một hồi sao, đã lâu anh cũng chưa có làm a."

"Chúng ta không phải vẫn làm thường xuyên sao." Kha Thành ngồi xuống trước mặt tôi, híp híp mắt hướng tôi liếm môi.

"Anh nói chính là phải thượng em a! Không phải là bị em thượng!" Tôi trực tiếp quát "Em không thể hi sinh một hồi sao, trước kia em rất là đáng yêu a!"

Cũng giống như lần trước tôi đề cập tới truyện này, vừa nói xong tôi liền thấy hối hận, Kha Thành giống lần trước lại không vui. miệng mấp máy nhưng cũng không trả lời câu hỏi của tôi.

Tôi hầy hầy vai cậu ta, thật cẩn thận hỏi, "Em lại làm sao vậy?"

Kha Thành sờ sờ mặt tôi, không cam lòng cam nguyện hỏi "Không phải là anh thích em trước đây đấy chứ?"

"A?" Ý nghĩ ngắn ngủi của tôi bị chặt đứt, tôi đột nhiên cười ha hả, c he bụng nhìn cậu ta, "Em còn tới mức này nữa sao?"

Kha Thành vươn tay che miệng tôi lại, hung hăng uy hiếp nói "Không được cười, có gì đáng cười đâu."

Tôi đẩy tay cậu ta ra và bắt đầu trêu chọc, "Em như thế nào lại ghen với chính bản thân mình như vậy chứ, trước đây em cũng tốt, giờ cũng tốt, anh đều thích hết. Như vậy có được chưa hả?"

Kha Thành lại vui vẻ, ánh mắt cong cong, lại gần hôn lên mắt tôi, thực ôn nhu cụng trán cùng tôi, "Hôm nay cũng vẫn không làm được sao?"

"Cút đi!" Khó khăn lắm mới có được chút ôn nhu, nói một câu liền phá hoại hết, tôi đẩy mạnh đầu cậu ta ra, "Không làm!"

Kha Thành cũng không có nổi giận, chậm rãi đứng dậy, liếc mắt tôi một chút rồi vào phòng bếp.

Tôi đẩy xe lăn vào phòng ngủ, từ khi ở bệnh viện, Kha Thành liền tịch thu điện thoại của tôi, nói để cho tôi hảo hảo nghỉ ngơi, dùng di động nhiều không tốt. Kỳ thật cậu ta sao lại muốn tôi nghỉ ngơi rõ ràng là muốn tôi nói chuyện phiếm cùng cậu ta, ở cạnh cậu ta cho nên điện thoại cũng không cho tôi dùng càng đừng nói tới bản ghi chép công việc.

Một tháng này, Kha Thành vẫn luôn ở cùng tôi, tôi cũng không biết cậu ta làm ông chủ kiểu gì mà bưng việc tới một tháng liền, này cũng không khỏi quá không chấp nhận được đi.

Tôi hỏi thì cậu ta lại bảo làm ông chủ rất ít việc phải giải quyết nên nhàn muốn chết.

Lục lọi ngăn kéo, lôi ra một cái điện thoại di động. gọi qua công ti, quả nhiên Kha Thành đã xin nhĩ phép cho tôi, chính là lời nói kế tiếp lại làm tôi sợ hãi, bởi vì Kha Thành xin phép cho tôi nghỉ hẳn nửa năm, công ti nào nguyện ý cho nghỉ phép nửa năm, cuối cùng không thoả hiệp được, ông chủ liền sa thải tôi.

Khi đã biết nguyên nhân chủ yếu khiến Kha Thành không cho tôi dùng điện thoại, tôi liền hướng ra phòng khách la lớn “Kha Thành!Em mẹ nó tiến vào đây cho anh.”

Kha Thành vào rất nhanh, cơ hồ là lao vọt tới ngay, vừa nhìn thấy di động trong tay tôi, sắc mặt có hơi đổi đổi, nhưng thoáng cái lại khôi phục như thường,”Nga, anh biết không.Em cũng không muốn vậy đâu a, nhưng ông chủ anh cứng đầu không chịu phê duyệt cho nên em không có biện pháp khác. chie có thể từ chức.”

Tốt,khẩu khí này, người trực lợi chính là cậu ta nhưng lại đổ tội hết cho ông chủ tôi.Tôi phụng phịu,”Em cũng lằng chũ,vậy em sẽ phê duyệt cho nhân viên mình nghỉ nửa năm sao?”

“Đương nhiên a, nếu công nhân của em giống anh. chân đều bịđánh gãy như vậy em nhất định sẽ cho phép.”Kha Thành nói thật thành khẩn, bày ra bộ dáng của một ông chủ tốt.

Tôi xuy một tiếng,”Em mau cút đi!Anh không nghe em bao biện nữa, anh hiện tại thực sinh khí, em đừng chọc tức anh nữa.”

Kha Thành bĩu môi, gật đầu một cái thực nghe lời ra khỏi phòng ngủ, chỉ chốc lát sau, tôi đã nghe được tiếng xào rau lập qua lập lại.

Tôi thật buồn bực, không ngờ chân đã tàn mà giờ còn thất nghiệp nữa, này cũng tốt chút nào, nếu sau này chân tôi không khỏi, đi tìm việc cũng khó khăn hơn gấp bội,người thất nghiệp nhiều như vậy ai cũng sẽ không ưu tiên lo lắng một tên què a.

Kha Thành chết tiệt, đầu óc có vấn đề a! Xin nghỉ phép nửa năm, ông chủ nào sẽ chấp nhận cơ chứ trừ phi đầu óc người đó cũng có vấn đề.Chính là nhớ lại trước đó, lòng tôi lại càng phát lạnh, tôi thấy được này là Kha Thành cốy.Từng có một đoạn thời gian kia kha Thành muốn tôi từ chức ở trong nhà hoặc là cậu ta an bài cho tôi một công việc nhưng tôi vẫn kiên trì quan điểm của mình, không cóđáp ứng cậu ta, sau đó thì chuyện này cũng không có bàn lại nữa.

Ai biết lúc sau tôi lại xảy ra chuyện này, cư nhiên lại bị Hạ Hạo Thiên chặt gãy chân, sa đó liền bởi vì gãy chân mà thất nghiệp.

Chuyện tôi gãy chân đương nhiên không liên quan gì tới Kha Thành, nhưng việc tôi thất nghiệp là do Kha Thành cốy.

Tôi dùng chân trái còn lành lặn đạp vào giường một chút, mới vừa đối Kha Thành có chút hảo cảm liền té xuống đáy cốc, không thấy cậu ta của ngày xưa nữa màđã thay đổi hoàn toàn, hiện tại đây một bụng ý nghĩ xấu xa, ai mà biết được cậu ta đang cân nhắc cái quỷ gì trong lòng.

Khi cảm thấy đối một người có suy nghĩ khác liền thấy họ càng ngày càng không vừa mắt.

Muốn chỉ trích một người thì phải soi mói từ những việc cơ bản nhất, đạo lý này tôi đương tối hiểu, cho nên bữa cơm chiều thứ nhất từ khi ở bệnh viện về, tôi liền đem đồ ăn Kha Thành làm phê bình không chừa chút nào, đến cuối cùng,Kha Thành bị chọc giận, bỏ lại một câu không thích ăn rồi trực tiếp đi vào phòng ngủ.

Mọi người xem đi tính tình cũng không được tốt lắm, trước kia Kha Thành sẽ không như vậy, động chút kiên giận. Tôi cũng quăng chiếc đĩa, không hề nhúc nhích ngồi ở xe lăn, im lặng không nói câu nào.

Cách hồi lâu, Kha Thành từ phòng ngủđi ra, không nói một tiếng đẩy tôi vào phòng tắm, giúp tôi tắm rửa, trong suốt quá trình này hai chúng tôi đều không nói với nhau lời nào.

Thẳng đến khi cậu ta ôm tôi lên giường, tôi nhin không được cổ tức gisnj kia liền chỉ vào cậu ta mắng,”Kha Thành, em chính là cốy!Cốyđem công việc của anh làm mất, em chính là cốy!Lúc trước em không muốn cho anh đi làm, hiện tại thì tốt rồi, có cơ hội, khiến cho ông chủ sa thải anh!Em chính là muốn đem anh trối ở bên người, em chính là không muốn cho anh đi làm để nuôi sống bản thân mình!”

Chờ tôi đỏ mặt rống xong, Kha Thành mới cười lạnh một cái, cũng không phản bác mà trực tiếp trả lời, "Em chính là nghĩ như vậy. Em muốn nuôi anh cả đời thì sao nào? Em không muốn cho anh mệt mỏi vì công việc thì sao? Hơn nữa bây giờ anh đang bị thương ở chân, em không muốn anh chịu khổ là sai sao?"

Lời giống như là nói tôi cố tình gây sự còn cậu ta là một thằng đàn ông rất yêu vợ mình.

"Anh là một đại nam nhân dựa vào cái gì phao để em đường chứ hơn nữa anh còn chưa có què đâu!" Tôi lại hò hét trở lại.

Kha Thành vẻ mặt hoàn toàn suy sụp, đôi mắt đen tuyền hướng tôi nhìn chăm chăm, hai mắt cậu ta như lấp lánh, tôi liền hoảng hốt, "Em nhìn anh chăm chú như vậy là gì a?"

Kha Thành đại khái nghe ra tôi đã có chút mềm lòng nên sắc mặt cũng tốt lên một ít, xốc chân lên, chui vào trong ổ chăn, giống như tiểu hài tử liếc nhìn tôi một cái rồi dỗi quay lưng về phía tôi chỉ chừa ra một ít tóc nhếch lên.

Thiệt tình! Quả nhiên vẫn là tiểu hài tử, Tôi trở mình xem thường, cũng không muốn xem phản ứng của cậu ta, tôi cũng muốn đưa lưng về phía cậu ta nhưng hiện tại điều kiện thân thể không cho phép, chỉ có thể nằm ngửa thẳng tắp trên giường, nhắm chán tính mấy bông hoa trên ván cửa, không có chút tinh thần nào.

20. Chương 20

Mỗi ngày đều ở trong nhà khiến tôi biết được quy luật đi làm của Kha Thành cùng bộ dáng khi làm việc của cậu ta. Nguyên lai cậu ta thực sự không cần đi tới công ti, chỉ cần ngồi trước máy tính, gõ gõ vài chữ, nhưng lại thường xuyên nhận được điện thoại, có đôi khi cũng sẽ đi ra ngoài một chuyến, nói là đi ký hợp đồng.

Hỏi cậu ta làm nghề gì thì cậu ta vẫn cứ che che lấp lấp không chịu nói.

Tôi cũng không muốn bắt ép cậu ấy nói, nếu không muốn nói thì tôi cũng không hỏi, đương nhiên tôi cũng không thiếu đạo đức đến mức phải tới xem trộm bản ghi chép làm việc của cậu ta.

Cả ngày ngồi xe lăn ngẩn người ở trong nhà quả thực là đời mạng của tôi a. Tôi không đi phóng túng ở bên ngoài thì lập tức trở nên giống bà vợ suốt ngày ngồi không ở nhà, có khi thấy mình sắp biến thành cây nấm luôn.

"Kha Thành, em dẫn anh ra ngoài đi dạo một chút đi, anh ở nhà đã chán ngấy ra rồi." Ăn xong cơm chiều, tôi đáng thương ra đề nghị, Kha Thành không quá muốn mang tôi ra ngoài, chỉ vì công việc mà mối quan hệ của chúng tôi từ đơn giản đã trở thành phức tạp chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đến đáng sợ, vì vậy mấy ngày nay tôi lần đầu tiên phải dùng vẻ mặt chán thành để cầu xin cậu ta.

Kha Thành thu thập bát đĩa xong, ánh mắt chăm chú lại hơi tỏ vẻ tiếc nuối hướng ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, "Em đoán trời như vậy là sắp mưa rồi đó, tốt nhất vẫn không nên ra ngoài."

Tôi tức giận trả lời, "Mưa cái shit a! Vừa này còn có nắng to, em không muốn mang anh ra ngoài thì cứ việc nói thẳng, mưa gì mà mưa!"

Kha Thành hình như ngày càng kiên nhẫn với tôi hơn, cậu ta sẽ không vì tôi đột nhiên tức giận mà cũng giận theo, nghe xong cũng chỉ là thực bình thần nhìn tôi một cái, sau đó thuận theo ý tôi, "Vậy được thôi, nếu tý nữa trời đổ mưa thì tối nay hết thấy đèn phải nghe theo lời em."

Chết tiệt! Tiểu tử này thật sự muốn chết, tôi thành ra bộ dạng này mỗi ngày nghĩ tới việc thượng giường, cậu ta thật dư thừa tình lực, cũng không sợ lớn tuổi sẽ bị dễ dàng liệt dương. Tôi nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh hoàng hôn còn chiếu vào qua lớp cửa thủy tinh, trời này mà mưa không khỏi quá buồn cười a.

Tôi vỗ vỗ tay vịn xe lăn, "Tôi luôn! Nhưng nếu trời không mưa thì một tuần em không được đụng tới anh!"

Sau đó tôi nhìn thấy Kha Thành lộ ra vẻ mặt đạt được mục đích, cặp mắt to cười đến híp cả vào nhìn lấy tôi, "Đây là anh tự nói nha, buổi tối không được dỗi yá nha!"

"Còn không mau đi đi" Tôi nhìn vẻ mặt thiếu đánh của cậu ta liền ngứa mắt, "Mang cho anh cái gậy ra đây, anh phải chăm chỉ rèn luyện a"

Kha Thành thực nghe lời lấy gậy rồi cùng tôi ra ngoài, trùng hợp thay trong lúc đợi thang máy lại vừa gặp nhà hàng xóm cũng dắt chó đi dạo. Trong thang máy, ba người với một chú cún, có chút chật chội, tôi cùng hàng xóm không thân thiết lắm cho nên đến cả sát vách nhau cũng không quen biết gì nhiều nhưng vẫn còn hỏi thăm tôi một tiếng, hỏi chân tôi làm sao vậy? Có nặng lắm không?

Tôi bèn nói với anh ta là chân bị đánh gãy, đừng lo lắng. Sau đó người hàng xóm lại quay sang Kha Thành chào hỏi, còn hỏi Kha Thành là ai, vô cùng đơn giản nói khách sáo với nhau vài câu, có điều con cún tên Tiểu Bó được nuôi dưỡng cẩn thận kia lại cứ lôi kéo quần quýt lấy tôi như thể thích tôi lắm vậy, mãi đến khi rời thang máy còn đi tới bên cạnh xe lăn, đầu ghé vào gần mặt tôi.

Người hàng xóm kia cười lớn nói, "Cốc Vũ, Tiểu Bó nhà tôi thực thích cậu đó nha, chưa gì đã cho cậu đụng vào đầu nó rồi."

Tôi cười cười, nâng cái đầu lù xù lông mà dầy vò một phen, Tiểu Bó rất hào hứng đi quanh xe lăn của tôi một vòng khiến tôi nhìn không được lại xoa đầu nó thêm mấy lần nữa, không khỏi tán thưởng nói "Con cún nhà anh thật ngoan nha!"

"Đúng vậy Tiểu Bó rất là ngoan!" Người hàng xóm khó nén được có chút đắc ý.

Tôi thực thích Tiểu Bó nha, liền tìm không được nói với người hàng xóm tôi cũng rất thích Tiểu Bó và đề nghị cùng nhau ra dắt chú cún này ra ngoài đi dạo.

Người hàng xóm vẫn vui vẻ tươi cười nghe vậy liền đồng ý ngay.

Ở công viên, tôi giữ chặt giây thừng chuyển xe lăn dắt Tiểu Bó đi một vòng khá lớn, mà Kha Thành đang cùng người hàng xóm kia ngồi ở ghế đá trong công viên nói chuyện phiếm, còn nói đến thật khoái trá, hai người đều nói cười đùa giỡn.

Tôi chụp lại cái đầu của Tiểu Bó, nhéo nhéo cái lỗ tai mềm mại của nó, Tiểu Bó lắc mạnh bộ lông vàng kim rồi đột nhiên nâng hai chân trước lên đui tôi, thật cao hứng thè lưỡi ra, miệng bật hơi "ha...ha.."

"Tiểu Bó ngươi cảm thấy người kia được không?" Tôi quay Tiểu Bó ra chỗ Kha Thành đang ngồi nhưng hình như nó không muốn nên tránh khỏi tay tôi.

Tôi nở nụ cười, "Người cũng không thích cậu ta phải không, ngay cả nhìn cũng không muốn sao?"

Tiểu Bó như trước hướng tôi thè lưỡi, lắc lắc cái đuôi, tôi bèn thở dài, "Kỳ thật tao cũng không thích cậu ta lắm, cậu ta thật sự rất xấu xa. Cứ nhiên dám làm tao mất việc, cậu ta nói sẽ nuôi tao cả đời, tao không thích cậu ta làm vậy chút nào."

Tôi thấy vẻ mặt ngây thơ của Tiểu Bó liền cảm thấy buồn cười, chú cún này hiểu được lời tôi nói không đây?

Lại mang Tiểu Bó đi một vòng xong thì nghe thấy người hàng xóm kia la to, "Cốc Vũ a, không còn sớm nữa, Tiểu Bó phải về nhà rồi!"

Tôi đương nhiên còn chưa muốn về nhà, hơn nữa mãi chơi với Tiểu Bó, ngay cả gậy đem theo cũng chưa dùng tới nữa, cho nên cùng người hàng xóm chào tạm biệt xong, Kha Thành còn dẫn tôi tới một nơi, là phồn vật a, ngay dưới lầu nhà tôi cũng không xa lắm, trước kia tôi thường tới đây nhưng giờ cũng không thường xuyên tới đây nữa.

"Dùng gậy hay xe lăn đây?" Kha Thành ở sau lưng tôi, dựa rất gần vào tôi nói chuyện.

Cái này,... Người ở phồn vật rất nhiều, dùng gậy không tiện lợi cho lắm nhưng tôi vẫn là chọn dùng gậy, tôi muốn tự mình đi, nếu không đi tôi sẽ tự mình phế chân mình.

Tôi đem xe lăn gửi tại quán mực nướng mà trước kia tôi thường hay lui tới rồi hảo hảo tìm một chỗ đã được họ chuẩn bị cho ở trong quán.

"Anh vẫn thích ăn mấy loại đồ ăn như vậy a!" Kha Thành nhìn tôi cười, không ngừng giúp tôi lau miệng.

Nhìn đĩa của Kha Thành chỉ có hai cái dưa, tôi mới sực nhớ tới Kha Thành không có thích mấy loại đồ ăn vặt như thế này, cậu ta nói mấy đồ ăn này không sạch sẽ, cho đến hiện tại vẫn không thể nào ăn, điểm này thể nhưng thật ra không hề thay đổi a.

Tôi hướng cậu ta chăm chọc cười vài tiếng, "Đại thiếu gia vẫn như vậy thích sạch sẽ a!"

"Em không ăn thì sao?" Kha Thành tao nhã bẻ ngón tay, tôi không thích tính bạo lực này cậu ta chút nào.

Tôi nhai xong con mực chấm tương cuối cùng liền thoải mái xoa xoa bụng, phát ra tiếng ợ, "Ăn no quá nha! Ăn ngon thật đó!"

Đối diện là Kha Thành đang giả bộ đáng thương chớp chớp đôi mắt đã ngấn nước, tôi cùng cậu ta hai mắt nhìn nhau rồi lại xấu hổ quay đầu qua một bên, em thu liễm lại một chút được không a. Đây là nơi công cộng đó.

Kì thật chân của tôi đã tốt hơn nhiều chính là đi đường có chút mất tự nhiên, có chút cà chặc, nhưng bây giờ đã không cần người đỡ mà có thể tự chống gậy đi thật lưu loát nha.

Đã lâu không xuống phố ăn nên dù bụng đã muốn no nhưng vẫn không ngừng cười ha ha đi từ đầu phố tới cuối phố, rất nhanh tôi đã mệt đến phải đứng im tại chỗ. dựa người vào Kha Thành thoải mái liếm môi, "Hôm nay quá tuyệt vời anh còn chưa từng dạo hết con phố này đâu à nha!"

Kha Thành vuốt cái trán của tôi một lượt cho đỡ mồ hôi, "Cứ vui vẻ đi cho đã đi, hôm nay anh đã ăn thật nhiều đồ ăn rác rưởi, đối thân thể không tốt chút nào!"

"Xuy — "tôi hướng cậu ta trở mình một cái xem thường," Anh không có cao quý như em a, ăn không chết người là ok. Có câu tục ngữ nói chắc giần đồ không sạch sẽ đã bị bệnh, Anh cảm thấy câu này tương đối đúng a."

"Tóm lại là không tốt, về sau không được ăn nữa." Kha Thành nghiêm túc nói.

Tôi hừ một tiếng một lần nữa chống gậy trở về, lúc gần đến xe lăn còn đặc biệt vui vẻ quay đầu lại nói: "Xem đi, trời không có mưa nha, em cứ không cho anh ra khỏi nhà a, em xem lại mình đi, còn viện cớ là trời mưa nữa chứ, mưa lông vũ sao?"

Kha Thành chỉ cười cười sau đó ngẩng đầu nhìn trời, tôi cũng nhìn theo cậu ta, ngẩng đầu liếc nhìn không trung một cái, thật tốt nha, chỉ có ánh trăng mà thôi.

Nhưng rất nhanh sau đó, tôi đã hối hận đến xanh cả ruột. Chúng tôi đang đẩy xe lăn đi thì được nửa đường, lão thiên gia không chịu thua kém liền "khóc", lúc đầu chỉ là mưa bụi nhưng sau đó mưa lại trở nên rất to, tôi cùng Kha Thành đều bị biến thành hai con chuột ướt sũng.

Tôi lau mặt một phen, oán hận nhìn về phía Kha Thành đang cười đến xấu xa. Rồi, đích xác là hết đường thoát

21. Chương 21

"Em đi chậm một chút coi, chân anh còn chưa có hảo đâu!" Chân vừa bước vào nhà, Kha Thành liền hoá thành cầm thú, vội vàng nóng nảy lột quần tôi ném xuống đất, mông liền rơi phịch xuống xe lăn, tôi ôm lấy cổ cậu ta không cho lộn xộn, "Đừng nháo, đợi anh tắm rửa đã rồi lên giường nói chuyện sau, em gấp như vậy làm gì a! Anh cũng đâu có chạy mất đâu."

Kha Thành nắm lấy mặt tôi, nặng nề hôn mũi tôi cái một cái, sau đó trực tiếp ngồi xuống dưới chân xe lăn, ôm lấy tôi, "Được thôi! Lập tức tắm rửa bằng không sẽ bị cảm mất."

Lúc Kha Thành lấy hai tay ôm chặt tôi, tôi tỏ ra rất khinh bỉ cậu ta, cậu ta cứ bộ nhẹ nhàng ôm tôi vào phòng tắm, thành thực cởi quần áo nhor nháp trên người tôi ra. Từ sau khi chân tôi bị thương, việc tắm rửa của tôi đều do Kha Thành một tay xử lý hết cho nên lần tắm rửa này cậu ta rất ôn nhu khiến cho tôi thật thoải mái nha. Nhìn bộ dáng cực lực nhẫn nại của cậu ta, tôi rất muốn cười nhưng không dám cười ra tiếng, tôi sợ nếu cười thì Kha Thành sẽ trực tiếp thượng tôi ngay tại bồn tắm mất.

Này tôi chịu không nổi à nha, bồn tắm cứng như vậy, nếu làm một phát thì tôi còn cử động được sao, phỏng chừng sẽ nằm bẹp trên giường vài ngày.

Kha Thành thật đúng là nhịn đến điên rồi,

tắm cho tôi chỉ đơn giản cọ bằng nước ấm một lần, bản thân cậu ta cũng chỉ lẳng đứng dưới vòi hoa sen xịt một phát rồi đem tôi đang ngồi ở bồn cầu ôm bước nhanh về phòng ngủ.

Đem tôi ném lên giường xong cậu ta liền ngồi trên người tôi, khoé mắt lộ ra sự giả hoạt, "Em thắng cho nên tối nay anh phải nghe lời em."

Tôi trở mình xem thường rồi ra vẻ trấn định trở lại, "Nam nhân thực thụ nói là giữ lời! Đêm nay em muốn làm thế nào thì làm!" Sau khi nói xong tôi hận không thể cho mình mấy bạt tai, nói mạnh miệng sẽ bị sét đánh à!

"Vậy thì chúng ta...." Kha Thành dán tại hai bên tai tôi, dùng chóp mũi cọ cọ chóp mũi tôi, cười đến vô cùng gian tà, "Chúng ta hôm nay dung một chút đạo cụ tình thú nha"

"Em nhẹ nhàng chút nha, chân anh cond đang bị thương đó." Còn chưa có bắt đầu, lòng tôi đã nơm nớp lo sợ, về sở thích trên giường, tôi còn không có cái loại ham mê kì quái này, làm tình thì cứ việc làm tình đi, caand chi mấy cái dụng cụ lạnh như băng này đâu, những đồ vật này sao có thể áp dụng trên thân thể a, nghĩ đến thôi da đầu cũng run lên rồi.

Nhưng hình như Kha Thành không có nghĩ như vậy đâu, cậu ta thích gọi đây là tiểu tình thú a, còn giờ đây cậu ta đang cầm khiêu dẫn giống viên phấn màu hồng hồng chuẩn bị nhét vào mông tôi.

Thực con mẹ nó, chỉ vì chân bị thương mà giờ tôi phải nằm đây chịu tội. Bình thường, lúc chúng tôi làm tình, Kha Thành đều là tiến vào cơ thể tôi từ phía sau, hơn nữa còn thực ôn nhu, tôi cơ hồ không có cảm nhận gì sâu sắc mấy, chỉ có khoái cảm tràn đầy cơ thể, cho nên lúc này đây, tôi cảm thấy mình sẽ không được dễ chịu gì mấy, Kha Thành cũng sẽ không để tôi yên.

Hai ngón tay dính dầu bôi trơn ở phía sau huyệt tôi vẽ loạn đều đều, Kha Thành rất nhỏ nhen, móng tay cậu ta mượt mà, mỗi lần tiến vào trườn sát thực ôn nhu, sau đó lại đẩy vào trong cơ thể tôi một vật thể lạnh như băng, tôi căn bản nhịn không được, xê dịch mông muốn chạy trốn lại bị khiêu dẫn làm cho da đầu tôi run lên.

"Ba "

Trong không khí vang lên một tiếng làn da va chạm giòn tan, Kha Thành mạnh mẽ vỗ mông tôi một chút, này đối lại bị ta mắng cho một phát, "Làm con mẹ em! Sao lại đánh anh a!?"

"Hừ" kha Thành vươn một ngón tay đặt lên miệng tôi, nhưng trong khi đó cái tay kia thì lại đẩy khiêu dẫn vào trong cơ thể của ta, tôi nhịn không được bèn cứng người lại, tôi không thể không thừa nhận cơ thể tôi không có cảm giác hồ thẹn như tôi tưởng mà thậm chí còn cảm nhận được một cổ khoái cảm tê dại làm cho tôi không tự chủ được phải co ngón tay ngón chân lại.

Kha Thành biến thành một con đại ác ma, miệng dán ở trên lỗ tai tôi, thì thầm nói chuyện, trước kia lúc làm những chuyện như thế này cậu ta không thường nói chuyện a, cho dù có nói chuyện cũng chỉ là lặp đi lặp lại mấy câu, nhưng lần này lại giống như cái máy hát nói thật là dong dài, cũng nói được mấy lời ngon ngọt cùng vài lời thô tục.

Tôi nhận được khoái cảm đến run rẩy cả người nhưng vẫn không quên chê cười cậu ta, "Mấy lời này em học của ai vậy?"

Kha Thành khẽ cười, nháy mắt chút, rút ra khiêu dẫn đang không ngừng chấn động, tiếp theo là đại gia hoá của cậu ta, cậu ta đem đầu phải tôi đặt trên vai, cơ hoog liền động một cái là vào hết, bởi vì trước đó có khiêu dẫn khuếch trương qua cho nên dù lần này vào ngay lập tức nhưng cũng không quá đau, tôi còn rên rỉ một chút.

Tôi rất nhanh cắn môi lại nhưng Kha Thành, đem hai tay của tôi đưa qua đỉnh đầu rồi dùng băng keo trói chặt, sau đó hai tay vuốt ve cổ thể tôi nhất là đầu ngực cùng lỗ tai, hai nơi này là hai nơi tôi đặc biệt chịu không nổi trên chóc, chỉ cần vài cái vuốt ve hai nơi này tôi cũng có thể đạt cao trào.

Tôi nghĩ mình đã bị Kha Thành ngoạn tới hỏng, trước kia tôi không hề suy nghĩ rằng mình sẽ bị người sắp qua mặt sau, khoái cảm của tôi vĩnh viễn tính khí trong lòng người khác, bởi vì hưng phấn trêu sáo mà bản tính chứ không phải như bây giờ, chỉ cần Kha Thành vỗ về chơi đùa thân thể một chút cũng có thể hết chói tai mà bản tính, nhưng hiện tại tôi quả thực đã biến thành như vậy.

Nửa thân trên của Kha Thành chặt chẽ dán vào ngực tôi, cổ bị quàng qua cổ hỗ trợ kéo Kha Thành lại gần, hai người kề sát mặt nhau, cùng cậu ta không ngừng trao đổi lời lẽ, cùng cậu ta hôn môi trao đổi nước bọt, tôi đặc biệt thích hôn môi trong lúc làm tình, mà Kha Thành nửa người dưới đã không ngừng qua lại mà nhu trêu sáo thật sâu.

“Ngồi làm gì thế không thể nhanh hơn được sao? Chưa ăn cơm hả!” So với phương thức ô nhu tôi càng thích thô bạo một chút, bắt lấy một nắm tóc của cậu ta, túm túm, lại cắn cắn hai má,”Đừng coi anh như nữ nhân được không! Anh cũng không bị lộ hươu.”

“Chân anh còn đang bị thương mà!” Lúc này mà cậu ta còn lo tới chân tôi bị thương a, nghe xong tôi thấy thật cảm động ôm lấy cổ cậu ta lắc lắc,”Không quan hệ, anh cũng sắp khỏi rồi, em muốn làm thế nào thì cứ làm thế đi, anh trụ được mà.”

Sau đó, Kha Thành hoàn toàn thú hoá, lúc trước không cổ vũ thì cậu ta còn nũng nịu nửa lang, hiện tại trực tiếp hoá thành lang luôn rồi, thậm chí còn thấy được hai mắt cậu ta phát ra ánh sáng đỏ, tôi chính là giờ mới biết mình miệng thiếu nợ người ta mà.

Quả nhiên, ở trên giường vẫn nên là ngâm miệng thì tốt hơn, người này tàn chân thật là cái gì cũng dám nói a!

Cuối cùng, tôi cả người đều ướt đầm, yết hầu cũng khô, mặc kệ tôi cầu xin tha thứ như thế nào, tôi lại hông có tiền đồ mà khóc, mệt chết, một đêm này thì non nửa đêm tôi cùng Kha Thành làm a, thật là một khoảng thời gian dài, cảm giác thân thể đều nhanh muốn rời ra từng mảnh.

Mệt a! Tôi nghĩ lần sau nhất định đem Kha Thành xú tiểu tử này thao một hồi xem cậu ta có hay không cầu tôi tha thứ rồi lại khóc nhè!

22. Chương 22

Editor: Mộc Phi Tuyết

Beta: Thác Vũ Yên Lan

Ở nhà dưỡng thương thật là nhàn rồi, cảm giác sống một ngày giống như một năm, nhưng Kha Thành lại bởi vì ngày nào tôi cũng ngốc ngốc ở nhà mà vui vẻ, mỗi ngày đều nghĩ ra làm ra món ngon mới cho tôi ăn, nghiêm nhiên sắp từ một anh tài của xaz hội trở thành đại đầu bếp a, cả ngày thì non nửa thời gian đều ở phòng bếp, suốt đêm cũng làm ra được mấy đồ vật thiết là mới mẻ.

Tôi nhéo nhéo thắt lưng, tuy rằng trước không có cơ bụng nhưng thịt cũng khá rắn chắc, cừ thật, hiện tại cư nhiên đã to ra một vòng, thịt chảy xệ, Kha Thành không có việc gì cũng sờ nắn một hồi, cậu ta xấu xa vui vẻ nói nhéo thật là thoải mái, còn phải dưỡng dưỡng nhiều a.

Tôi thực đấy tới vóc dáng của người đàn ông vì khuôn mặt tôi đã tố cáo tôi là gay a nên tôi phải chú ý tới dáng người, hơn nữa, có dáng người không tôi sẽ càng dễ dàng hơn.

Cho nên tôi không ngừng đối mấy khối cơ bụng của Kha Thành mà chảy nước miếng, mắt ánh lên sự thèm khát, nếu mấy khối cơ bụng kia mà đặt lên người tôi thì mỗi ngày nhất định tôi sẽ chạy ra nhà tắm công cộng, đi bộ đi bộ để khoe a khoe a.

Thời tiết dần dần chuyển lạnh, nghĩ tới việc Kha Thành đã cùng tôi vượt qua cả một ngày dài nóng nực, tôi cảm thấy đây giống như là một trò đùa vậy, roc rành lúc trước hai chúng tôi còn cãi nhau hung như vậy, còn

trở mặt nữa, như thế nào lại nghĩ rằng 5 năm, 5 tháng sau liền cũng nhau nằm chung một chiếc giường, hơn nữa còn sống chung tới non nửa năm.

Cho nên mới nói, hai người ở chung một chỗ thiệt là vi diệu.

Dự báo thời tiết nói sang mai sẽ có sương mù dày đặc, khi ra đường phải cẩn thận, mà Kha Thành sáng mai lại phải ra ngoài, cậu ta nói là phải đi một chuyến, sẽ mất một tuần, bảo tôi hảo hảo tự chiều cố mình, không cho tôi ra ngoài tìm việc làm, nếu không cậu ta sẽ sinh khí, tức giận a.

Sau đó lại béo má tôi, nói "Anh bối rối a" biểu tình muốn ăn đánh, tôi nhẹ nhàng tát cậu ta một phát.

"Em đi rồi, ở nhà ngoan ngoãn chờ em." Kha Thành kéo hành lý ra rồi vẫn cứ cố tình lôi tôi từ trên giường dậy, nhất định phải bắt tôi tiễn cậu ra xuất môn.

Tôi chính là mơ mơ hồ hồ tựa vào khung cửa, bỗng nhiên hai phiến môi ấm áp áp vào môi tôi, tôi cơ hồ là vô thức hé miệng, đầu lưỡi linh hoạt liền nhanh chóng chiếm lĩnh khoang miệng tôi, cần quét một vòng xong, lại cắn cắn miệng tôi, Kha Thành hài lòng vỗ vỗ đầu tôi, "Àn. thực ngoan, chờ em trở em trở lại a."

"Em mau cút đi. Anh còn chưa có đánh răng đâu, em không chán ghét sao!" Tôi lau lau miệng, trợn mi nhìn cậu ta.

Tay cậu ta xoa xoa môi tôi, hình như là nở nụ cười, "Anh hôm qua trước khi đi ngủ còn không có đánh răng, nhưng dù anh không chải răng em cũng sẽ không chán ghét đâu, ngay cả tiểu bảo bối của anh em đều liếm qua, sao em lại chán ghét anh điểm ấy được chứ."

"Mới sáng sớm em đã nói mấy lời như vậy làm gì a! Không biết xấu hổ!" Tôi đẩy cậu ta ra ngoài cửa, lại đạp cậu ta cùng đồng hành lý một cước, khoát tay, "Đi mau đi mau."

Kha Thành kéo hành lý qua, chậm rãi xoay người rời đi, lúc đi còn ngoái đầu lại nhìn tôi mấy lần, bộ dáng kia.....

Đầu óc tôi nóng lên, liền kéo theo chiếc chân què của mình chạy lại tới ôm lưng cậu ta, cũng lãng mạn một hồi, lúc tôi ôm lấy thoáng chốc lưng cậu ta cứng ngắc, hai tay tôi vòng qua ngực cậu ta, trêu chọc một chút, "Đừng bỏ anh ở lại nha, về nhà sớm chút."

Trầm mặc, thân thể Kha Thành run lên nhẹ nhẹ, thậm chí tôi còn nhìn thấy tay đang cầm hành lý của cậu ta run run, tôi vừa định mở miệng trêu chọc vài câu, đột nhiên cậu ta lại quay người, nâng mặt tôi lên, gần như điên cuồng mà hôn miệng tôi, đầu lưỡi bá đạo xâm nhập khoang miệng tôi, hoàn toàn bất đồng với cái hôn ôn nhu ở cửa ban nãy, này này hôn dẫn theo chút bạo lực nhưng lại làm cho tôi cảm thấy thật an tâm.

Kha Thành đẩy như vậy, có phải hay không cậu ta cũng yêu tôi?

"Em thật sự phải đi, anh còn như vậy nữa là em đi không nổi không nổi đâu đó." Kha Thành kích động ở cổ tôi mút vào, thanh âm run rẩy nhưng thật hưng phấn, "Thật sự phải đi, thật sự phải đi....."

Tôi ngẩng cổ, cười vuốt cái ót cậu ta, giờ phút này trong mắt tôi Kha Thành vô luận tuổi có lớn như nào đi nữa thì vẫn là tiểu thanh niên chớp bóng hay nóng nảy, hay làm nũng, hay ôm lấy cánh tay tôi mà đòi quà sinh nhật a.

"Đi thôi" Cuối cùng vẫn là tôi đem cậu ta đẩy mạnh vào trong thang máy, cùng cậu ta phất tay nói lời từ biệt, Kha Thành cười đến thoải mái, trên mặt còn chưa rút đi ửng đỏ, cậu ta như này là đang xấu hổ sao, tôi không có hảo ý nghĩ vậy.

Ở bên ngoài ngốc một lúc như vậy có chút lạnh, tôi chà xát hai tay, rất nhanh liền quay về phòng, căn phòng lập tức trở nên quanh quệ không ít, chỉ còn lại một mình tôi, có chút không quen.

Dù sao cũng tỉnh rồi, tôi không được tự nhiên lăm lê chân về phía phòng vệ sinh tắm một cái, chân tôi cũng không còn sai biệt lắm là khoẻ nhưng đi đường vẫn có chút mất trật tự, đi nhanh cùng chạy bộ là quá sức với tôi, bất quá đi chậm chút thì được, nhìn không ra đùi phải tôi bị thương, cùn người bình thường không khác biệt lắm.

Kha Thành đi được đến ngày hôm sau thì tôi đã không chịu ngồi yên, sáng sớm đã cùng Quân Nghiêu ra quán cơm.

Vừa thấy cậu ta tới đã nói “Quản Nghiêu, giới thiệu cho anh một công việc đi.”

Sau đó Quản Nghiêu nhìn tôi chăm chăm giống như một tên ngốc ” Anh nói giỡn với tôi đấy à?Không phải anh đang có một công việc rất tốt sao, còn tôi xin việc làm gì?”

“Anh thất nghiệp rồi, không được sao.”Tôi buồn bực kéo rút ngăn kéo ra, thẩn thẩn lấy ra một gói thuốc lá, sau đó cũng không khách khí rút ra một cây.

Quản Nghiêu cũng không khách khí, rút ra một cây, trực tiếp tiến tới miệng tôi lấy lửa,”Công việc của anh không phải tốt lắm sao, trước kia cũng không có nghe anh nói là không thích công việc này, sao tự nhiên lại bỏ việc vậy?”

Tôi than thở trong chốc lát rồi bất đắc dĩ nói,”Không phải chân tôi bị đánh gãy sao?”

Quản Nghiêu gật gật đầu, ý bảo tôi tiếp tục nói.

“Sau đó Kha Thành xin phép nghỉ cho anh, cậu biết cậu ta xin bao lâu không?”

“Hai tháng?” Quản Nghiêu vươn hai ngón tay quơ quơ.

Tôi cười nhạt một tiếng,hút một ngụm khói, sau đó chậm rãi nói”Cậu ta không có đầu óc, cứ nhiên xin cho anh nghỉ phép tận nửa năm, ông chủ hồ ly của anh như thế nào phê chuẩn cho được, sau đó thì trực tiếp đem anh sa thải.”Tôi nói xong liền sáng tỏ, thì ra trong lòng vẫn còn cục tức, việc Kha Thành làm lần

này thật không tốt chút nào.

Nghe xong tôi nói,Quản Nghiêu liền tức giận như pháo nổ, nhào lên người tôi,kháp trụ cổ tôi rồi quát,”Tôi vừa nhìn cậu ta liền ngứa mắt,cậu ta nghĩ mình là ai a!Dựa vào cái gì mà cậu ta dám đuổi việc anh!Mà đáng lẽ ra cậu ta phải là người nuôi anh chứ.Có gì mà cậu ta tay chân lạnh lạnh mà anh phải nuôi cậu ta a! A!”

“Là ông chủ anh đuổi không phải cậu ta.”Tôi muốn kiếm cớ cho Kha Thành thoát tội nhưng Quản Nghiêu thật sự là không vừa mắt Kha Thành a.

Cậu ta trừng mắt liếc nhìn tôi một cái,”Cút đi!Anh mất việc còn không phải do cậu ta hại sao, vừa nhìn cậu ta tôi liền biết cậu ta là loại người như thế nào rồi, chính là một tên biến thái, vì vậy mới có cái ý nghĩ điên cuồng như vậy a.”

Đúng là biến thái gặp biến thái, vừa nhìn đã nhận ra nhau a.

“Việc này nói sau đi, hiện tại quan trọng nhất là tìm cho anh một công việc đã,tốt nhất là nhanh một chút, anh cũng sắp mọc nấm rồi mà cậu cũng không chịu tìm anh ngoại nữa.”Tôi đem tàn thuốc bỏ ra ngoài, dùng ánh mắt thực bì thương nhìn cậu ta, tên biến thái này cũng thật không có hảo ý chút nào,cứ nhiên chưa một lần tới nhà thăm tôi, này còn gọi nhau là bằng hữu được sao!

Quả nhiên Quản Nghiêu liền đứng lên, dừng lại gần chỗ tôi ngồi, vẻ mặt tối tăm,”Còn không phải tại vì đại thân ở trong nhà anh sao, đi cũng không đi, tôi lại chán ghét cậu ta, hần đầu óc đúng là có bệnh, bất cứ ai tiếp cận anh đều bị cậu ta đuổi đi hết.Tôi còn đến làm cái thí a!”

Tôi xấu hổ kéo kéo tay cậu ta,giống nữ hài tuer lắc lắc, lúc chỉ có cậu ta ở trước mặt tôi thì tôi mới dám đánh liều mà làm nũng, nhất là lúc cậu ta trở mặt thì tôi là hữu dụng nhất,”Cậu đừng như vậy, cả hai đối với anh đều trọng yếu, anh không muốn quan hệ của hai người trở nên ác liệt như vậy đâu.”

Tôi lấy lòng khen sắc đẹp của cậu ta một chút, cậu ta cũng thả lỏng phòng bị không ít, lười biếng dựa trên người tôi.

“Cốc Vũ, anh biết tôi sẽ không hại anh mà.”Cậu ta đơn giản đem đầu gối lên đùi tôi, nháy nháy mắt nhìn tôi.

Tôi gật đầu một cái,nói,”Anh biết mà.”

Cậu ta nhắm hai mắt lại, “Kha Thành không phải người tốt lành gì đâu, nhà cậu ta cũng có chút mặt mũi, sẽ không bao giờ chấp nhận cậu ta cùng nam nhân sống cả đời đâu, cho nên mới ép buộc cậu ta kết hôn, kết hôn rồi thì nhất định phải sinh con.Anh có thể nói rằng cuộc hôn nhân này quả thật không có tình yêu nhưng một khi đã có đứa nhỏ, Kha Thành lúc đó đã làm phụ thân, như vậy lại càng không thể vất bỏ gia

đình mình mào cùng một chỗ với anh sao, nếu như cậu ta thật sự ly hôn thiếp lực mà hai người phải chịu sẽ rất lớn. Người nhà của cậu ta sẽ không bỏ qua cho anh, lại càng không thể tha cho cậu ta.”

“Một khi chuyện này xảy ra, mọi người trong nhà Kha Thành sẽ gặp tai ương, tóm lại là không tốt, Đến lúc đó cậu ta sẽ càng yêu gia đình mình hơn hay yêu anh hơn thì việc này thật sự rất khó nói, cho nên mới nói Kha Thành không thích hợp với anh đâu. Cốc Vũ.”

“Tôi cảm thấy Cốc Vũ anh vẫn nên tìm một người bình thường chút mà sống cùng, không như Kha Thành, bối cảnh quá huy hoàng phức tạp.”

Quản Nghiêu nói không ít lời đứng đắn, nếu ở phương diện khác có lẽ tôi sẽ nhéo vai phát vào eo cậu ta rồi cười nhạo một phen, nhưng đây lại là chuyện tương lai của tôi cùng Kha Thành cho nên tôi không khỏi sâu nã, trong khoản thời gian ngắn thế nhưng không có nói tiếp, yết hầu như có một cây gậy bị nung đỏ chọc qua, không ngừng làm cho cổ họng tôi bị bỏng, không thốt ra được một lời nào.

“Aitôi không nghĩ rằng mình lại nghĩ cho anh nhiều như vậy a, đầu óc đều dùng hết trên người anh.” Quản nghiêu cười nhéo mặt tôi một chút.

Tôi “Ha ha ” cười to hai tiếng, cảm thấy được cổ họng khô muốn chết, vẫn là không nói được lời nào.

23. Chương 23

Cuối cùng, chúng tôi vẫn dùng tới phương pháp truyuenf thống nhất để giải toả, thuận tiện nhân lúc Kha Thành không có đây làm cần một phen, Tôi chơi thiết là điên cuồng, thậm chí còn đứng trên sân khấu thoát y rồi múa, thẳng đến khi chỉ còn cái quần lót, Quản Nghiêu mới đem tôi từ trên sân khấu túm xuống dưới, sau đó mắng làm nước miếng văng khắp mặt.

“Hác Cốc vũ! Anh muốn chết a! Muốn làm cho người khác tới trên ghẹo anh a!”

“Mau mặc quần áo vào, người gầy như vậy coa gì mà khoe. Tôi xem một chút hứng thú cũng không có!”

.....

Bùm bùm, tất cả đều vô nghĩa nhưng cậu ta lại nói đặc biệt hăng say, tôi cũng không phải không biết xấu hổ mà cắt ngang cậu ta, đơn giản cứ để cậu ta nói đủ, dù sao cũng đã lâu rồi tôi cũng chưa cùng cậu ta tán gẫu, như vậy vừa nghe, cảm giác ngoài ý muốn này thật là tốt.

Đi chơi xong, tôi cũng không có về nhà, mà lã đờ Quản Nghiêu đã mềm nhũn về nhà, cậu ta uống nhiều lắm, tôi trước giờ vẫn không có thấy qua cậu ta uống nhiều như vậy, cậu ta hình như là cố ý muốn phát tiết, tuy không biết gần đây cậu ta đã tải qua chuyện gì, nhưng tôi có thể hiểu được lần này cậu ta đã gặp phi chuyện thực phiền toái.

Về tới nhà cậu ta, Quản Nghiêu liền vọt tới buồng vệ sinh, ngồi bệt dưới đất ôm lấy bồn cầu mà phun, vừa phun vừa chửi đổng, “Thao! Tên hỗn đản chết tiết kia a! Cư nhiên dám uy hiếp tôi, Quản Nghiêu tôi là ai cơ chứ, dám trên tôi a!”

Tôi vuốt lưng cậu ta, Quản Nghiêu giờ phút này thần chí đã muốn không rõ, gương mặt hồng như muốn chảy máu, hai mắt rã rời, khoe miệng còn vương một tia cặn, phòng vệ sinh nhỏ hẹp tràn ngập mùi nôn mửa, thối muốn chết.

Tôi để cậu ta ói trong chốc lát, sau đó xả bồn cầu, đem cậu ta tha lên, cậu ta cơ hồ không nhìn rõ đường, hai chân nhuyển như bùn, nghiêng ngả đi tới bên giường. rồi ngã quỵ trên giường, miệng lại không ngừng hùng hũ hũ, hỗn đản, ngu ngốc, lòi một đống từ ra mồm.

Tôi không biết người cậu ta đang chửi ruốt cuộc là ai, hỏi cậu ta thì cậu ta cũng chỉ ngây ngô cười, vồ vồ mặt tôi, giữa cổ nói, “Bí mật.”

Thật sự là thiếu đánh a, tôi cảm khăn mặt nóng hung hăng chà xát da cậu ta, đem làn da trắng nõ nà mà sạt thành màu đỏ, sau đó vừa lòng nghe cậu ta hô một tiếng đau.

“Đau sao?Vậy mau nói cho anh biết, người cậu một mực mắng này giờ là ai a?”Tôi dùng ngữ khí ôn nhu dụ dỗ cậu ta, nhưng hiển nhiên cậu ta không nói, chỉ là đại ra nhìn tôi vài giây sau, mân khởi môi, ánh mắt lảng lảng nhìn chằm chằm trần nhà, giống như đã chết.

Tôi kì thực nghĩ, Kha Thành không có hoàn toàn say, chỉ hơi chút chút thôi, cậu ra rõ ràng thực thanh tỉnh, biết tôi muốn moi thông tin từ trong miệng cậu ta nên cậu ta chỉ đơn giản cầm miệng.

Quản Nghiêu là một người khôn khéo. Tôi biết mà.

Cuối cùng tôi chêm miệng cậu ta thối nên ngủở sofa trong phòng khách, nhưng căn bản là ngủ không được, trong đầu tất cả đều là người mà Quản Nghiêu cần nhân, là tên gốc hay là tên hỗn đản gid đó, tôi biết đó chỉ là một người nhưng không biết rút cục đó là ai.

Quản Nghiêu đã chịu nhiều uỷ khuất hơn nữa uỷ khuất này còn không thể nói ra, này thật không giống với tác phing của Quản Nghiêu, cậu ta là đồ miệng rộng, có gì rồi cũng sẽ lỡ miệng mà lộ ra, chứ như vậy uỷ khuất chính mình không thích hợp với Quản Nghiêu.

Tôi dậy sớm hơn cậu ta, sáng sớm vừa đứng dậy, tôi liền ngồi xổm bên giường trợn mắt nhìn cậu ta, cậu ta thấy tôi liền sợ tới mức nhảy dựng lên, cần nhân đi từ bên này giường sang tới bên kia, “Hắc Cốc vũ!Mới sáng sớm anh đã đến đây làm gì?”

“Anh chờ cậu rời giường a!”Tôi cười nịnh nọt lấy lòng, lấy tay túm lấy cậu ta nhưng cậu ta lại không cho tôi động, tránh ra thật là xa. chĩa vào người tôi nói, “Anh đến đây làm chi?Lại còn cười đến bối như vậy!”

Tôi”Hắc hắc” cười đi đến trên giường, mưu đồ nhảy lên đem Quản Nghiêu đè xuống, tôi đem cậu ta đặt ở trên giường, “Cậu có việc gì gạt anh, nói mau!Việc gì?”

Quản Nghiêu đỏ mặt tía tai hướng phía tôi rống, “Tôi có thể gạt anh chuyện gì a!Tôi có thể gạt anh chuyện gì a!Anh cũng biết cho tới bây giờ tôi đâu có giấu được chuyện gì, miệng tôi như vậy có thể giấu được chuyện gì sao!?”

“Cậu vẫn còn gạt anh sao!”Tôi nâng mặt cậu ta lên, hung tợn trừng mắt nói, “Tốt nhất hiện tại cậu nên cầm miệng!”

Cậu ta trừng mắt nhìn tôi, ngậm miệng lại, vẻ mặt uỷ khuất.

“Muốn gạt anh sao, anh rất hiểu cậu, nhìn cậu quyết quyết miệng là anh biết trong lòng có chuyện giấu anh,Anh khuyên cậu nên thành thật khai báo,bằng không sẽ không yên với anh đâu!”Hai ngón tay tôi nhẹ nhàng đặt xuống động mạch chủ bên gáy cậu ta, cậu ta lập tức buộc chặt thân thể, bấu môi, “Tôi nói này Hắc Cốc Vũ, rút cục anh làm vậy để được cái gì nha?”

Nửa người tôi, gắt gao dán trên người cậu ta, nhéo nhéo cổ, môi kề sát mặt cậu ta, “Để làm gì sao?Vì anh nghĩ cậu gạt chuyện anh, anh nghe đêm qua cậu nhắc tới tên kia ngu ngốc, hỗn đản, hẳn rút cục là ai a?”

Hình như động vào điểm chết của cậu ta, Quản Nghiêu sắ mặt trong nháy mắt liền trắng bệch, tôi cảm thấy tim cậu ta cũng đập nhanh hơn không ít, làm cho động mạch cũng nhảy lên nhanh hơn, tôi biết cậu ta khẩn trương, thực khẩn trương.

Tôi buông cậu ta ra, ngồi ở bên cạnh, cậu ta ngốc hồ hồ nhìn tôi, ánh mắt có chút ướt át, cậu ta trời sinh có khuôn mặt xinh đẹp như nữ nhân, chính là cậu ta lại là đàn ông, thường thức có chút điểm kì quái, chỉ cần nhìn mặt thôi chán khiến người khác động tâm.

Thì ra Quản Nghiêu lộ ra vẻ mặt khóc không phải khóc, cười không ra cười lại khiến tôi đau lòng đến thế, liền nhẹ nhàng, đem cậu ta kéo vào trong ***g ngực, “Cậu rốt cuộc bị làm sao vậy?Người mà cậu luôn lăm lăm bấm mắ là ai a?”

Quản Nghiêu cầm điếu, ôm lấy cổ tôi, dùng sức cọ a cọ, gioongd như mèo con làm nũng a, tôi bị cậu ta làm cho nhột, “Ha hã” cười, thân thủ khê đẩy đầu cậu ta, “Đừng hồng đánh trống lảng, mau trả lời anh.”

Quản Nghiêu vẫn là không nói lời nào, giống búp bê không biết tức giận tựa vào trên người tôi, một đôi mắt to không có thần thái, tôi cũng không có thúc giục cậu ta, chính là vẫn gắt gao ôm cậu ta, thỉnh thoảng vỗ vỗ lưng cậu ta.

Cách hồi lâu,cậu ta mới giống con mèo bị bệnh nghen ngào nói,"Cốc Vũ,tôi phải đi gặp người."

"Ai a?"

Quản Nghiêu toát ra một tiếng khóc nức nở, mặt vắn vẹo, giật giật miệng,"Là Hạ Hạo Thiên a."

"Ai "Tôi không có nghe rõ ràng.

"Hạ Hạo Thiên,em trai của Hạ Lập Thiên, tôi bị anh ta quần lấy.Hác Cốc Vũ,anh ta chính là một tên thần kinh,anh ta bò lên tôi!" Quản Nghiêu cầm chén thuỷ tinh ở đầu giường ném mạnh vào vách tường đối diện, bột thuỷ tinh bắn ra, tôi liền cầm gối che mặt hai chúng tôi.

"Thao!Cậu phát điên cái gì a!" Tôi nắm cầm cậu ta, trái phải nhìn một vòng,may mắn không có bị bột thuỷ tinh bắn trúng.

Quản Nghiêu bỗng nhiên nở nụ cười, chớp chớp đôi mắt dễ thương như con mèo nhỏ,"Anh quan tâm tôi a?"

"Vô nghĩa! "Tôi gõ vào đầu cậu ta,"Anh đang nngnix xem như thế nào gặp khó khăn cậu lại không tới nhà anh chạy,như thế nào lại bị Ha Hạo Thiên cấp cuốn lấy?"

Quản Nghiêu "Hắc hắc"cười,vuốt lại chỗ tóc bị mất trật tự, vỗ vỗ bụng,"Tôi đói bụng,ăn cơm trước!"

24. Chương 24

Sau đó, tôi làm một bữa sáng thật phong phú,Quản Nghiêu ngồi ở ghế, vừa ăn cơm vừa kể chuyện xưa,thỉnh thoảng lại nức nở một tiếng,cảm giác như giấy tiếp theo cậu ta sẽ khóc vậy,nhưng dù vậy cũng không cho tôi giúp cậu ta lau nước mắt.

Ăn xong bữa cơm này,cuối cùng tôi cũng biết được lý do vì sao hai năm trước Hạ Hạo Thiên lại thả tôi ra,con mẹ nó,thì ra là do Quản Nghiêu phải rẽ khuôn mặt cùng cái móng bảo vật của cậu ta, không ngờ rằng Hạ Hạo Thiên cư nhiên lại ghi hình,hai năm này thỉnh thoảng lại dùng băng ghi hình nayfn uy hiếp Quản Nghiêu, gần nhất mỗi ngày đều tìm Quản Nghiêu muốn bỏ lên giường cậu ta, bộ dáng kia phỏng chừng là quần người dữ lắm.

"Anh nói xem vì sao tôi lại phải làm như vậy?Tôi con mẹ nó còn chưa có bị ai thao túng đâu,trước kia cho anh thượng, anh lại không cần,tôi chỉ nghĩ cho một mình anh thượng,đó là vì tôi thích anh,vì tôi đối anh nhất kiến chung tình,ai ngờ vừa thoát quần xong anh liền chạy mất!"Quản Nghiêu hướng tôi gào khóc,bên trong nồng đậm ý uỷ khuất,nhưng nghe xong tôi lại hiểu ra, thid ra ngay từđầu Quản Nghiêu cũng rất đễ tôi, chẳng qua đó giờ tôi đều phốt lờ, bởi vì trong lòng tôi có người khác nên không thể hại Quản Nghiêu.

"Quản Nghiêu, đừng như vậy, anh cũng thực thích cậu mà."Tôi choàng tay ôm vai cậu ta, ýđòdem cậu ta an ủi, ai ngờ cậu ta lại vung tay tôi ra, hấp hấp cái mũi." Thích thích cái rắm,dù có thích tôi thì tôi cũng không thể thixhs anh nữa.Hác Cốc Vũ,,anh không thể ở bên cạnh tôi,đừng theo tôi nói mấy lời như vậy.

Sau đó, tôi liền cầm miệng,tôi không thể yêu Quản Nghiêu được,bởi vì tôi biết rất rõ bản thân mình yêu ai,người muốn ở bên cắđời là ai, người đó chính là Kha Thành mà không phải Quản Nghiêu.

Quản Nghiêu như nhìn thấu tâm tư toi,nhưng cậu ta lại hoà phóng vỗ vỗ vai tôi một chút,cười to hai tiếng,sau đó lại oán giận tôi,"Conđ kjoong phải vì tên Kha Thành nhà anh sao,nếu tên Kha Thnahf nhà anh không đi chọc giận tên thần kinh Ha Hạo Thiên, thì anh ta vốn cũng sẽ không tìm tôi,tất cảđều tại tui anh làm anh ta tới tìm tôi, mỗiNgày lại đối biện pháp tra tấn tôi.Anh không biết đâu,mấy kẻ có tiền đều có sở thích đặc biệt nha, may sao tôi không có bài xích,đơn giản chỉ là cùng nhau làm một lần, thực ra lúc ở bên anh ta cũng rất tốt."

Tôi vừa nghĩ tới sắc mặt trắng bệch của cậu ta lúc này liền biết lời này tám phần là không thể tin,"Cậu đừng hù anh a,Quản Nghiêu, không được lừa anh."

"Thật sự không có lừa anh."Quản Nghiêu hừ khí vô lực nói,sau đó gỡ hai tay tôi ra,tôi lại choàng tay qua, gắt gao ôm lấy cậu ta,tôi không biết làm thế nào để an ủi cậu ta,có chút nói không được, nói ra rất buồn nôn, cũng quá già mồm cái lão,tôi biết làm sao bây giờ.

Lúc rời khỏi nhà Quán Nghiêu, đại khái là sợ tôi sẽ làm chuyện gì đó, cậu ta kéo tay tôi lại, bắt tôi cam đoan một hồi mới thả đi.

Vừa ra khỏi nhà, tôi trở mình xem thường, muốn tôi không tìm người gây hớ dễ sao, có thể à, tôi đáp ứng cậu, nhưng là tôi mẹ nó sẽ trực tiếp lấy gây mà phang anh ta một trận.

Mà tôi quả thật làm như vậy, dù sao hiện tại tôi cũng không có việc làm, đầu tiên tôi ở cửa công ty Hạ Hạo Thiên ngồi chồm hổm theo dõi được ba ngày rồi cực cũng nắm được hành trình của anh ta, sau đó sáng ngày thứ tư, tôi đem theo một cái áo bằng da rắn, muốn bám theo anh ta nhất định phải đi qua một cái ngõ nhỏ, nhà anh ta ở trong cái ngõ nhỏ tối om, xe vào không được, ngõ nhỏ này phải tụt đi bằng hai chân.

Cho nên khi gặp anh ta lúc rẽ, tôi trộm đi sau anh ta, mạnh mẽ đem áo da rắn chụp lên đầu anh ta, một người nếu gặp nguy hiểm tất nhiên sẽ mãnh liệt chống trả, Hạ Hạo Thiên cũng không ngoại lệ.

Nhưng lỡ phương diện này anh ta đâu không lại tôi, tôi từ nhỏ đã là cô nhi, mấy chiêu nham hiểm tôi khá là am hiểu, đầu tiên cho anh ta mấy quyền vào bụng, sau đó chuyển tới dưới bụng, anh ta kêu rên vài tiếng, hai tay cũng lung tung đánh trả, tôi cũng không hé răng, đem anh ta đánh tới ngã trên mặt đất xong, đối anh ta đập mạnh vài cái.

Bất quá làm cho tôi bội phục chính là trong suốt quá trình này anh ta không có lên tiếng xin tha, điểm này thật giống một người nam nhân, tôi vốn định nghĩ lột quần anh ta rồi chụp lại vài tư thế, ai ngờ anh ta đột nhiên kích động, lực đạo lập tức trở nên lớn hơn rất nhiều, trực tiếp đem tôi đẩy ngã trên mặt đất, tôi không dự đoán trước nên ăn đau, hô một tiếng.

Lợi dụng sơ hở này, Hạ Hạo Thiên xả khăn trùm đầu, móng tôi còn đang dính trên đất, không có kịp trốn chạy, để im không bị phát hiện thì lại trực tiếp bại lộ hoàn toàn.

Hạ Hạo Thiên vừa nhìn thấy tôi, khuôn mặt tất cả đều lừ lừ thanh sừng đỏ nháy mắt trở nên dữ tợn, rồi định tới bóp cổ tôi, tôi mạnh đá anh ta một cước, anh ta không có cách nào khác tới gần tôi, tôi bật dậy, chỉ vào mũi anh ta mà mắng, "Thao! Hạ Hạo Thiên anh mẹ nó dám ngủ cùng bằng hữu của tôi, anh cứ nhiên lại còn chụp hình, anh đứng là đồ vô đạo đức à! Anh có biết hay không này là phạm pháp à!"

Hạ Hạo Thiên khoé mắt cười cười, âm ngoan nhìn tôi, dùng đồng dạng giọng điệu đáp trả tôi, "Hác Cốc Vũ, này mẹ nó đều do cậu tạo nghiệt, nếu không phải lúc trước cậu đập hư Lập Thiên, hôm nay sẽ ra nông nỗi này sao! Tên gốc tử Quán Nghiêu kia cứ nhiên lại gốc giống em trai tôi, cứ nhiên vì cậu mà đáp ứng lên giường cùng tôi, Hác Cốc Vũ, cậu được lắm, dựa vào cái gì mà một người hai người đều vì cậu thành ra bộ dáng chán sống!"

"Hác Cốc Vũ này hết thấy đều do cậu tạo nghiệt, đừng trách người khác!"

Anh ta vừa rống một trận, đem tất cả lý do của tôi phá hủy. Hạ Hạo Thiên nói nhiều lắm, những câu anh ta vừa nói đều là do tôi gây ra, nếu tôi không hoá sắc đem Hạ Lập Thiên lên giường, đem cậu ta lộng thương, thì tôi cũng không đụng vào anh em nhà Hạ gia, cũng sẽ không xảy ra chuyện bất cớ, Quán Nghiêu cũng sẽ không bị uy hiếp, những chuyện này hết thấy đều sẽ không phát sinh, hết thấy chuyện này đều do tôi mà ra.

Tôi ngốc lẳng nhìn Hạ Hạo Thiên, khàn khàn hỏi, "Vậy anh có thể buông tha cho Quán Nghiêu không? Mặc kệ anh muốn gì tôi đều đáp ứng hết."

Hạ Hạo Thiên khinh miệt nở nụ cười, tầm mắt anh ta chuyển qua nhìn tôi, rồi sau đó chỉ chỉ bên chân kia của tôi, "Đùi phải thoát nhìn thật tốt nha, xem ra vẫn là đánh chưa đứng chỗ, như thế nào cậu không có tàn tật à."

"Tôi nói lần này muốn đánh gãy cả hai chân cậu thì sao?"

Tôi cứ nhiên không hề nghĩ ngợi, gật gật đầu đáp ứng, "Được thôi, tùy anh. Chỉ cần buông tha cho Quán Nghiêu là được."

Sau đó anh ta cười, bỗng nhiên hướng lại đây, đem tôi đánh ngã xuống đất, đánh mạnh vào bụng tôi mấy cái, tôi cảm giác nội tạng đều muốn phun ra bên ngoài, anh ta lại đâm tôi vài cái, thực hiện nhiên không có nhằm vào hai chân tôi.

Anh ta đánh tôi rất lâu, tôi một mực chờ anh lắng trị xử tử nhưng cuối cùng lại không có cái gì, bất quá tôi xác đứng là đứng lên không nổi, mặt phồng chừng đã sưng lên như cái bánh mì nhưng chân cũng không có bị đánh gãy, chính là rất đau.

Tôi có chút mơ hồ, nghe được anh ta nói——nếu không nhờ Quân Nghiêu, tôi mẹ nó đã sớm phanh tay cậu, anh còn có thể sống tới hôm nay sao.

Tôi cảm thấy có chút chất lỏng nóng hổi chảy ra từ hốc mắt, đem mặt tôi thấm ướt, Hạ Hạo Thiên đánh tôi xong lại đánh một cú điện thoại.

Đợi hồi lâu, tôi nghe được Quân Nghiêu đến đây, hình như cậu ta khóc, ôm tôi vừa khóc lại vừa mắng, “Hác Cốc Vũ, đầu óc anh bị phá hư à! Thật vất vả tính kế anh ta làm gì, anh trêu chọc anh ta làm cái rắm à!”

Sau đó, tôi hung hăng ôm lấy Quân Nghiêu, nói, “Chỉ có thể mình anh được khi dễ cậu, anh không cho người khác khi dễ cậu, anh không cho.”

“Anh đúng là tên ngốc!” Quân Nghiêu vỗ eo tôi một chút rồi đem tôi khiêng lên.

Một bàn tay tôi đặt trên vai cậu ta, tay kia gắt gao nắm lấy cía tay đang đỡ thắt lưng tôi, trừ bỏ viện trưởng cùng Kha Thành thì Quân Nghiêu là người tôi tin cậy, tôi không muốn nhìn cậu ta bị khi dễ, chính là Hạ Hạo Thiên nói quá đúng, nếu không có tôi, tính nết của Quân Nghiêu đúng là không ai có thể chịu nổi, tôi cảm thấy chính mình lại bị mình chọc cười một chút.

25. Chương 25

Tôi ở bệnh viện đơn giản kiểm tra một chút, băng bó vùng da bị chảy máu, thuận tiện thoa được khắp mặt tôi, lúc ra khỏi bệnh viện, cả người đều tản ra một cỗ vị thuốc Đông y, mặt tôi phồng chừng đã bị đánh thành đầu heo, điều này có thể đoán được qua ánh mắt của người đi đường cùng khuôn mặt đen xì của Quân Nghiêu từ lúc đầu tới giờ.

“Anh chính là đồ ngốc mà!” Quân Nghiêu ngồi ở đầu giường, mãnh liệt hút thuốc, trong phòng hỗn tạp vị thuốc Đông y cùng mùi khói thuốc, không hề dễ chịu chút nào.

Tôi ngơ ngác đến ngồi cạnh cậu ta, gương mặt sưng thũng khiến tôi nói chuyện có chút không được rõ ràng lắm, “Quân Nghiêu, thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

Bỗng nhiên đầu tôi bị kéo mạnh về phía trước, Quân Nghiêu hung hăng vỗ cái ót tôi một chút, sau đó, cậu ta nói, “Thực xin lỗi cái rắm, anh nếu thực con mẹ nó để Hạ Hạo Thiên đánh chết mới kêu thực xin lỗi với tôi. Tôi thật vất vả đem anh từ trong tay anh ta cứu ra, anh này ngốc tử còn tự mình nộp mạng, anh tới đó để làm chi à? Báo thù cho tôi sao? Tôi không cần!”

Tôi nhấp hé miệng, há mồm vẫn la lặp lại câu thực xin lỗi kia, bởi vì tôi không biết phải nói cái gì, này hết thấy sự tình đều là do tôi gây ra, nếu không phải tại tôi, Hạ Hạo Thiên sẽ không tự sát, Quân Nghiêu sẽ không bị uy hiếp, mà tôi lại càng không bị bắt cóc, này hết thấy đều tại tôi, đều là tôi gây ra, điều này làm cho tôi không thể tự tha thứ cho mình.

“Hác Cốc Vũ, anh mau nói sẽ không đi tìm phiền toái nữa, anh cũng..., cũng đừng khiến tôi sợ hãi nữa!” Quân Nghiêu bắt lấy bả vai tôi. dùng sức lắc lắc vài cái, sau đó tôi thấy Quân Nghiêu khóc, thật nhiều thật nhiều nước mắt chảy xuống, tôi luôn nghĩ Quân Nghiêu vô tâm vô phế, liều lĩnh, thô sơ vĩnh viễn không khóc, ai lại ngờ cậu ta vì tôi mà rơi nước mắt.

Trong nháy mắt, tôi ác của tôi lại tăng lên một bậc, tựa hồ muốn đâm thủng tôi, tôi vội vàng ôm lấy đầu Quân Nghiêu, “Anh không làm nữa được chưa, cậu đừng khóc, lớn rồi còn khóc cái gì à!”

“Mẹ nó! Tôi hiện tại chính là nữ nhân, đừng bảo tôi là người lớn gì gì đó!” Quân Nghiêu lau mặt một phen, lại thở hổn hển một chút, hấp hấp cái mũi, đem toàn bộ nước mũi chùi vào quần áo tôi, tiếp tục mắng, “Còn không phải tại con tiểu quỷ hay chút chút nhà anh sao, tôi không phải bị người thao, tay chân đều hảo, anh đi lấy chồng thì được cái gì à! Tôi lại không chết, hơn nữa, anh lấy chồng rồi còn để bị người đánh thành ra như vậy, anh còn không biết xấu hổ à! Mặt mũi cho anh đều mất hết rồi!”

“Cái này là có gì a! Cái gì kêu bị người thao, con mẹ nó không phải cậu nói nhược điểm bị người ta nắm trong tay sao, anh đây không phải là đi trút giận thay cậu sao?” Tôi quay về giọng điệu thường ngày quát, tôi biết Quân Nghiêu là đang cố gắng thoát khỏi cái bầu không khí xấu hổ này.

“Mẹ nó! Có mỗi anh là làm như vậy để xả giận, lại còn đem chính mình biến thành bộ dáng giống quỷ này!” “Quân Nghiêu rốt cục thì cũng nở nụ cười, khuôn mặt xinh đẹp cứ thế lộ ra, ánh mắt còn có chút bọt nước, chớp chớp, nước mắt rơi xuống dưới, tôi lau lau khoé mắt cậu ta, nói, “Quân Nghiêu, đừng khóc, anh sẽ đau lòng.”

Quân Nghiêu nở nụ cười khúc khích, một cái tát rơi trên mặt tôi, lại là cái giọng điệu thiếu đánh mọi ngày, “Thao! Hắc Cốc Vũ anh đừng già mồm cái lão như vậy được không, lại còn ra vẻ giống như thư tình: Quân Nghiêu, đừng khóc, anh sẽ đau lòng! Thao!, ghê tởm chết tôi.”

Tôi dừng một chút, bỗng nhiên cũng nở nụ cười, tiến lên vỗ cái ót của cậu ta một chưởng, “Cái tên nhà quêo lả nhà cậu, bắt đầu xem thường anh a!”

“Tôi còn thực khinh thường anh, ai cho anh như vậy, cứ nhiên để bị đánh ra nông nổi này, giống nhau cả thôi!”

“Anh đây là có ý tốt, anh muốn giúp cậu a, có biết hay không, gan anh không có to lắm đâu, vì cậu nên anh mới đi đánh người, người khác anh còn lười quan tâm!” Tôi ý cười trong suốt nhìn Quân Nghiêu, lại sờ sờ mặt cậu ta.

Quân Nghiêu tách hai tay tay tôi ra, khinh bỉ nhìn tôi, “TKhieepstooi là tâm can của anh vậy tên Kha Thành kia là gì a?”

Tôi cười gượng vài tiếng, gượng gạo nói, “Dù sao cũng không bằng cậu, anh cùng cậu bao lâu rồi, anh mới ở cùng cậu ta, đương nhiên nếu so sánh thì cậu trọng yếu hơn rồi!”

Sau đó, Quân Nghiêu hài lòng nở nụ cười, đem tóc của tôi vò thành một đồng, cười ha hả.

Tôi hiển nhiên ở tại nhà Quân Nghiêu, tự nhiên cngf Quân Nghiêu ngủ chung một giường, buổi tối tôi cùng cậu ta nằm nói chuyện, có lần cậu ta kể kỳ thật Hạ Hạo Thiên đối cậu ta rất tốt, cái gì cũng đều theo ý cậu ta, hơn nữa JJ cũng lớn, trên giường dù gì cũng rất kích thích, tuy rằng anh ta dùng mấy phương pháp có vẻ độc ác nhưng Quân Nghiêu nói cậu ta nhìn ra anh ta có để tâm đến cậu.

Tôi không biết có nên tin tưởng lời Quân Nghiêu hay không, dù sao tôi vẫn cảm thấy là vì muốn an ủi tôi nên cậu ta mới nói như vậy, nhưng cậu ta lại giống như thật sự hiểu biết, lúc sau lại nói muốn thoát ế, thấy tôi có tình yêu thật là thoải mái, vui vẻ nên cậu ta ghen tỵ, muốn tìm ai đó để mà hảo hảo yêu thương, hảo hảo sống, nhưng mà cuối cùng cậu ta không có nói rõ là muốn yêu ai, muốn sống cùng ai.

Là Hạ Hạo Thiên sao? Tôi hỏi cậu ta như vậy.

Cậu ta cười cười, hất hất chút tóc trên trán, thở dài một tiếng không biết a, nói vậy thôi chứ người như chúng ta muốn tìm ai đó để hảo hảo sống cùng thật là không dễ dàng chút nào.

Tôi đồng ý, gật gật đầu, tuy rằng tôi và Kha Thành đã chung một cỗ nhưng cũng chỉ coi là yêu đương suông, tôi như cũ vẫn là danh bất chính ngôn không thuận bởi vì nếu Kha Thành kết hôn, mà tôi lại là nam, đám cưới chắc cũng không quá một bàn.

Qua chốc lát, Quân Nghiêu nói, “Gần đây Kha Thành có phải rất hay không ở nhà hay không?”

“Àn.” Tôi lên tiếng, sau đó bỗng nhận thấy có điểm không đúng, lại hỏi, “Cậu như thế nào lại biết?”

“Cậu ta xuất ngoại, hẳn là sẽ gặp vợ mình.” Quân Nghiêu quay đầu, khinh bỉ nhìn tôi, tôi rõ ràng thấy được biểu tình chọc tức tôi tọng mắt cậu ta, một bộ dạng chế giễu.

Gương mặt tôi cứng đờ, ha hả cười, không biết nên nói gì.

Quân Nghiêu không chấp với tôi, tiếp tục nói, “Timd một nam nhân để kết hôn, chung quy lại không dựa vào quy tắc gì bài bản lắm, hơn nữa đối phương anh chọn lại là Kha Thành, lại càng không ổn. Cốc Vũ, về sau nếu có bất cứ tình huống gì xảy ra anh đều phải tự mình chịu trách nhiệm.”

Tôi ngơ ngác nhìn Quân Nghiêu đang tỏ vẻ nghiêm trọng, cười nói, "Lúc nghiêm túc, nhìn cậu đặc biệt đẹp trai nha!"

"Phí lời!" Quân Nghiêu lại lên mặt, dắc ý nhíu mày, rồi sâu đó lại nghiêm túc nhìn tôi, cậu ta nói bất quá tôi vĩnh viễn đứng về phía anh, mặc kệ anh làm gì, quyết định như thế nào tôi đều ủng hộ anh, dùng toàn bộ năng lực để giúp anh.

Màng nhĩ tôi ùu rung động, tôi từng nghĩ đến một cô nhi như mình sẽ không có khả năng được người khác yêu thương, quan tâm che chở, mà tựa hồ bây giờ tôi thật quá may mắn, có được tình thân, tình yêu, lại còn có được một bằng hữu trân quý như vậy, những lời này của Quân Nghiêu khiến tôi lệ nóng doanh tròng, đối cậu ta ngốc ngốc trả lời, "Còn nói anh lưu luyến tình cảm sao. cậu cũng vậy lại còn già mồm cãi láo!"

Sau đó, hai chúng tôi đều nở nụ cười, giống tiểu hài tử cùng nhau lăn qua lộn lại ở trên giường.

26. Chương 26

Từ nhà Quân Nghiêu trở về nhà tôi đã là buổi tối, tôi xuất ra cái chìa khoá vòng vo nửa vòng, cửa bật mở, bên trong có người, cửa vừa mở, quả nhiên Kha Thành lộ ra vẻ mặt oán phụ trùng tôi, tôi ha ha cười hai tiếng, "Em làm gì mà nhìn anh kiểu như anh chết rồi vậy?"

Mạnh mẽ kéo tôi vào phòng, đặt tôi trên cửa, bắt đầu nóng bỏng hôn môi tôi, trực tiếp kéo áo lên, mặt tôi còn đang sưng, cậu ta cứ nhiên còn bạo hôn tôi, chịu không được, tôi quát, "Mẹ nó! Đau chết mất! Em không thấy trên mặt anh có vết thương a!"

Kha Thành giật mình, ngốc lăng nhìn tôi, sau đó nắm cằm tôi trái phải nhìn một chút, "Anh rốt cuộc xảy ra chuyện gì a? Em mới đi có một tuần anh đã thành ra bộ dáng này rồi, nếu em về muộn hơn chút nữa không phải là sedit nhất xác anh rồi sao?"

Tôi cầm tay cậu ta, nhìn thấy tâm cậu ta liền nhin xuống dưới, gắt gao tựa vào trước ngực cậu ta, cậu ta để tay sau gáy tôi rồi ôm tôi vào trong ngực, tay kia thì vuốt ve thắt lưng tôi, môi sấn lại bên tai tôi, cố lại nhueu vô tình mà chạm môi vào, chúng tôi đứng ở ngoài cửa hồi lâu, chính là lặng lẽom nhau.

Lúc trên giường, Kha Thành khó có được khi không động dục mà chỉ đơn thuần ôm tôi, có chút vỗ vỗ vào lưng tôi như đang hồng tôi, nói chuyện cũng thực ôn nhu."

"Anh lại đi tìm Hạ Hạo Thiên sao? Là anh ta đánh anh ra nông nổi này phải không?"

"Đúng vậy, là anh xứng đáng bị như vậy." Tôi buồn thanh hờn dỗi, sau đó lại nghe được hô hấp Kha Thành trầm xuống một ít, tựa hồ đang nhần nhin, tôi túm đầu cậu ta, "Em cũng đừng đi báo thù giùm anh, hiện tại anh đối bọn họ không quan hệ, cũng không muốn lại có quan hệ girdó với bọn họ, cho nên em đừng đi tìm họ báo thù, được không?"

"Cũng là vì anh thôi, em sẽ không để bọn họ được yên đâu." Lời này nghe như đang giận dỗi vậy.

Tôi nở nụ cười, nhu nhu đầu cậu ta, "Em không phải người của anh sao, em có quan hệ với bọn họ là anh không thích."

Sau đó Kha Thành nở nụ cười, tuy trong phòng có hơi u ám nhưng tôi vẫn thấy ryy cười loé lên trong mắt cậu ta, cơ hồ là bi ánh mắt cậu ta thôi miên, tôi mở miệng, nhỏ giọng nói, "Anh rất thích em."

"Anh đây là đang thổ lộ với em sao?" Kha Thành bỗng nhiên xoay đầu, tựa lên người tôi, cặp mắt cậu ta giống như phát ra ánh sáng, giống như chim khách nhảy tới nhảy lui, thiếu điều bay ra ngoài.

Tôi lập tức nghẹn lời, nuốt một chút nước miếng, kinh ngạc nhìn nhìn cậu ta, cậu ta cũng ngây dại nhìn tôi, trên đầu loe ra vài sợi tóc, tôi cảm thấy thật đáng yêu, vừa cười vừa giữ lấy mặt cậu ta, hôn vài cái, về mặt cậu ta thực thoải mái, chủ yếu vẫn rất là đẹp trai, không cho tôi chút thể diện nào mà.

Chính là nghĩ tới lời nói của Quân Nghiêu, thật là không hài lòng chút nào, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Kha Thành, "Mau nói thật cho anh nghe, rốt cuộc là đi công tác hay đi làm gì hả?" "Chính là chạy nghiệp vụ." Kha Thành thế nhưng lại thông dong trả lời.

Tôi cười lạnh, nhéo nhéo hai má cậu ta,”Em cho rằng anh là tên gốc sao,em cũng không phải điệp vụ,nếu không tra hỏi được anh còn đường khác a,không phải là không có cách.”

Cậu ta còn dán trên người tôi,hai chân gắt gao cuốn lấy chân tôi,tôi còn có thể thấy tuy rằng cậu ta rung rung đùi nhưng tôi vẫn có thể nhận thấy một cổ sát khí,cậu ta cắn cắn mũi tôi,”Con đường của anh là nói Quân Nghiêu sao?cậu ta không phải là theo anh nói cái gì chứ?”

Tôi hấp hấp cái mũi,”Em không phải ở nước ngoài kết hôn?”

Sau đó là một khoảng trầm lặng rất dài,tôi nghĩ rằng cậu ta đã ghé vào trên người tôi mà ngủ mất rồi thì đột nhiên cậu ta lại rầu rĩ lên tiếng ân, kết hôn, nhưng rồi lại ly hôn.

“A!”Tôi mạnh xoay đầu đem Kha Thành đặt ở dưới thân,đặt mông lên bụng cậu ta,giật nhẹ tóc cậu ta,”Em còn giấu chuyện gì nữa không hả?”

“Úc, em còn một đứa con ba tuổi,vài ngày nữa sẽ tới thăm chúng ta.”

Kha Thành nói thật nhẹ nhàng,giống như nói chuyện cậu ta vừa ăn cơm xong lại ăn thêm một quả đào vậy.

Mà tôi lại hoàn toàn hỗn độn,mấy caau nói ngấm ngầm nhưng lại hàm chứa thật nhiều thông tin,tôi biết Kha Thành kết hôn rồi lại ly hôn,và biết thêm cậu ta còn một đứa con ba tuổi nữa.

“Đứa con?Là đứa con em cùng vợ trước sinh?”Tôi nhăn mi lại hỏi.

Kha Thành nhướn lên hôn tôi một ngụm,”Anh chán ghét em sao?Em là người đã kết hôn rồi còn có thêm một đứa con nên anh chán ghét em sao?”

Tôi lắc lắc đầu,”Không phải là ghét bỏ,là thấy kì lạ.Em đã cùng nữ nhân kết hôn,lại cùng một nam nhân như anh thông đồng cùng một chỗ,em không thấy kì lạ sao?”

Kha Thành hừ nhẹ,cười một tiếng,”Em không yêu cô ta,cô ta cũng không yêu em,chúng em chẳng qua chỉ là kết hôn theo hình thức,ngay cả đứa nhỏ đều là thụ tinh ống nghiệm.Từ lúc cùng ở với anh xong,em đối nữ nhân liên ngành không nổi,thẳng thắn mà nói,kì thực ở nước ngoài em cũng có cung vài người thượng giường qua,tất cả đều là nam nhân,anh sẽ không trách em chứ?”

Kha Thành thẳng thắn như vậy,thật ra lại khiến tôi mất tự nhiên,đơn giản dán tại trước ngực Kha Thành,gắt gao áp chế cậu ta,đem mặt cọ cọ cổ cậu ta,dùng khối bộđi cọ sát tính khí cậu ta,nhỏ giọng hỏi,”Vậy là người khác sắp em hay là em bị sắp đây?”

Rất nhanh JJ của cậu ta dần cứng lên đâm vào bụng tôi,cậu ta cắn cắn cổ tôi,nói rất nhỏ,”Chỉ có mỗi anh là sắp được em.Sao hả,cao hứng không?”

Nghe cậu ta nói vậy,tôi cao hứng đến sắp bị phá hủy,một bàn tay bèn theo quần lót cậu ta trượt đi vào,hai tay Kha Thành vuốt ve mông tôi,tôi đối cậu ta cười một chút,”Uy,hôm nay xem như anh đã bị đánh huỷ dung mà cho anh thượng em một lần đi,anh đặc biệt tưởng niệm em, nhớ muốn chết luôn.Được không?”

Kha Thành buông tiếng thở dài,”Anh như thế nào luôn nghĩ mấy loại này a?”

Vô nghĩa,em đều đã ép anh tới mấy lần,vốn dĩ đều là anh sắp em,trong lòng bất bình chịu không được a,tuy rằng làm tình cũng thoải mái nhưng anh muốn là người chủ động kia,chứ không phải là bên bị động chỉ biết nằm yên đó mà hưởng thụ.

“Em ruột cục có đáp ứng hay không?”Tôi liếm lợm lỗ tai cậu ta.

Kha Thành không có trả lời tôi mà là từ chiếc tủ đầu giường xuất ra lọ bôi trơn cùng một hộp BCS,nhét vào tay tôi,”Tuỳ anh.”

” Thật sự a!”Tôi cười đến miệng đều đau,ôm cổ cậu ta,cọ cọ mặt cậu ta một hồi,thuận tiện đem quần lót cậu ta lột ra.

Rốt cục cũng đến lúc tôi ra oai,tiểu Kha Thành thanh thuần lại trở về rồi,quả nhiên thời điểm làm tình,Kha Thành lấy cánh tay bưng kín mặt,tôi có gỡ ra vài lần nhưng cậu ta lại che đi,chính là không cho tôi nhìn mặt cậu ta,tooi nghĩ nhất định là cậu ta thẹn thùng,khăng định cả khuôn mặt đều hồng thắm.

Lần này tôi làm thực ôn nhu,lúc đi vào đã làm tốt phần tiền diễn,ngay cả trườ sấp cũng thực ôn nhu đến mức mọi kiên nhẫn của tôi đều mất hết,cuối cùng Kha Thành lại không chịu nổi trước,nhịn không được liền quát,"Thao!Hác Cốc Vũ, anh không ăn cơm a!Anh động đi,em cũng không phải đập hủ sấp vài cái liền nát hết!"

Tôi vừa nghe mấy lời này liền kiềm chế không được,nếu đến mức này mà tôi còn không hoá cảm thú chắc chắn JJ tôi có vấn đề.Tôi bắt lấy hai đùi Kha Thành đặt lên vai,,bắt đầu mãnh liệt va chạm,mới đầu Kha Thành còn cắn răng chịu đựng, cố gắng không kêu ra tiếng,nhưng cuối cùng Kha Thành vẫn là chịu không được,cổ tình rên rỉ ra ngoài giống như lần đầu tiên tôi cùng cậu ta quen biết.

Kha Thành then thùng như vậy quả nhiên đáng yêu mê người.

Ngày hôm sau, tôi thần thanh khí sảng rời khỏi giường,Kha Thành dựa vào đầu giường vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn tôi,"Nhìn bộ dáng đắc ý của anh kìa."

Tôi ngẩng cổ,"Đương nhiên là đắc ý a,kỹ thuật của anh thế nào?"

" Cũng không tệ lắm."Kha Thành cũng xuống giường, nhúc nhích,dịch thể tôi qua chưa kịp tẩy rửa theo đùi cậu ta chảy xuống dưới.tôi liền ngượng ngùng, xấu hổ cười cười,"Đều do anh, tối hôm qua anh quá mệt mỏi, cho nên không mang em đi tắm rửa."

"Không sao,dù gì tuổi anh cũng lớn rồi."Kha Thành bất động thanh sắc đập cho tôi một câu.

Tôi liếc xéo cậu ta ột cái,"Nhanh đi tắm rửa đi, vô nghĩa thật nhiều."

Cậu ta giống nhưđạt được mục đích,cười cười,vui vẻđi vào phòng tắm,tôi lại một lần nữa quay về giường,hút một điếu thuốc,đến bây giờ tôi vẫn không thể tưởng được rằng vài nữa sẽ có một tiểu bằng hữu ba tuổi nữa đến sống trong nhà.

27. Chương 27: Phiên Ngoại

Chân tôi của tôi chung quy là chỉđể lại thương tật rất nhỏ,tuy chạy không mau,đi nhanh còn có chút khập khiễng,có hơi khó coi nhưng tôi cũng không trách Hạ Hạo Thiên,dù sao cũng là nghiệp do tôi tự tạo ra,chính là chân thọt thì có chút khó chấp nhận,ít nhất cũng không có tàn tật suốt đời,này cũng đủđể tôi cười trộm cả đời.

Nhưng Kha Thành giống như vẫn còn tức giận,đến bây giờ vẫn còn mở miệng mắng Hạ Hạo Thiên,đem cả nhà anh ta mắng đến n lần,nếu không phải tôi bảo cậu ta đừng đi trả thù,không chừng cậu ta lại đến đó quần áo,như vậy tôi lại có dính dáng tới anh em nhàđó,rồi lại bịđánh, như vậy quần tôi quần lui,phông chừng cảđời này tôi cũng không thoát khỏi tay nahf Hạ Hạo Thiên.

Cho nên tôi liền cùng Kha Thành đe dọa nói nếu cậu ta còn tìm Hạ Hạo Thiên gây sự liền cút ngay cho tôi!

Sau đó Kha Thành cũng chỉ có thể dùng miệng để xả giận, đe tôi để xả giận,cũng không có tìm Hạ Hạo Thiên gây phiền toái.

.....

Quả Nhiên,không quá vài ngày sau Lúc Kha Thành trở về,trong tay có một đứa nhỏ,ánh mắt xanh biếc,là con lai,bộ dáng xinh đẹp,có chút sợ người lạ,vẫn là trốn phía sau Kha Thành,chỉ lộ ra cái đầu nhỏ nhìn tôi.

Tôi đẩy đẩy Kha Thành,"Nó có biết nói tiếng Trung không?"

Kha Thành nhíu mày,một phen túm lấy tiểu hài tử phía sau ra,cả giận nói,"Kha Tiểu Tri, con có biết lễ phép hay không a?Nhìn thấy ba ba cũng không chào hỏi là sao?"

"Ba ba?"Tôi lập lại một lần, trong nháy mắt hỏi cậu ta,cậu ta cười cười," Chính là anh a."

Sau đó mặt tôi sầm, hướng Kha Tiểu Tri quát,"Còn không kêu ba ba,con không phải cả ngày đều phải tìm ba ba của con sao,đó chính là ba con a!"

Kha Tiểu Tri hình như là bị cha ruột của mình dọa, mắt to mở lớn, trong nháy mắt, nước mắt liền trào ra, oa oa khóc, tôi thấy Kha Thành nhíu mày, thấy cậu ta định quát đứa nhỏ, liền đem Kha Tiểu Tri kéo qua đây, vỗ vỗ vai nhóc, "Tiểu Tri ngoan, Tiểu Tri không khóc, chú thay con đánh papa a, Tiểu Tri không khóc!"

Kha Tiểu tri ngừng khóc, dựa vào trên vai tôi, thân thể run lên nhẹ nhẹ, miệng nức nở nói, "Chú chính là ba con sao, là baba Cốc Vũ sao?"

Tôi xấu hổ hướng Kha Thành nhìn thoáng qua rồi sau đó đáp, "Đúng vậy, ba chính là baba Cốc Vũ của con a!"

"Con rất nhớ ba a, papa mỗi lần đều nổi giận với con, baba đến rồi, baba phải bảo vệ con, papa hảo hung dữ." Kha Tiểu Tri thanh âm tinh tế, lộ vẻ ủy khuất, xem ra Kha Thành đối đãi đứa nhỏ này thật hà khắc.

Tôi nhu nhu đầu cậu nhóc, một phen ôm lấy nhóc, nhóc con thuận theo lấy cổ tôi, cười ha hả hôn lên má tôi hai cái, Kha Thành "Khụ khụ" hai tiếng, "Kha Tiểu Tri, đây là baba Cốc Vũ của con, biết không?"

Kha Tiểu Tri vừa nghe Kha Thành nói liền gật đầu, nhẹ nhàng mà một tiếng, "Đã biết."

Tôi trừng mắt nhìn liếc cái tên Kha Thành cố tình gây sự, "Em còn có vấn đề gì sao?"

"Còn." Kha Thành lại gần đây, ngay tại trước mặt đứa nhỏ hôn khoe miệng tôi một chút, mặt mũi của tôi đều mất hết, đang trước mặt đứa nhỏ đó, có thể hay không đừng buồn nôn như vậy!

Phòng ngủ của nhóc con đã sớm được chuẩn bị chu đáo, tôi đem Kha Tiểu Tri hống đi ngủ sau, bèn trở lại phòng, Kha Thành nhìn tôi chăm chú, thần tình mất hứng, "Em giống như là quyết định sai a."

"Cái gì?" Tôi xốc chăn lên, nằm xuống, thuận theo cổ cậu ta, ở trên cầm cậu ta hôn một cái, rồi mở TV.

"Em không nên mang Kha Tiểu Tri về nhà a."

"A? "Tôi quay đầu hỏi cậu ta vì sao.

Cậu ta cư nhiên không biết xấu hổ nói, "Nó đến đây, em không phải là người duy nhất anh quan tâm."

Tôi cười nhéo nhéo cằm cậu ta, "Có cần thiết phải như vậy không, ngay cả con trai mình mà em cũng ăn dấm chua, em còn quá đáng được hơn chút nữa không?"

Kha Thành mân khởi miệng không nói, ánh mắt gắt gao nhìn thẳng màn hình TV, tư thế này là muốn xem TV, tôi buông tiếng thở dài, tựa vào lòng ngực cậu ta, cũng xem TV.

Đang xem TV thì thấy tay Kha Thành đang lần mò tới quần lót tôi, tôi hạ mi mắt xuống liếc nhìn một cái rồi không để ý tới cậu ta, sờ liền sờ, cũng không phải không sờ qua, tôi lấy ly nước trên bàn bên cạnh uống một ngụm, tiếp tục xem TV.

"Uy, anh như thế nào lại mất hứng, em đang sờ anh a!" Kha Thành ít nhiều có chút tức giận.

"Anh không phải có ngành sao!" Tôi cười quay đầu lại cắn cắn lỗ tai cậu ta, "Phản ứng mãnh liệt như vậy, em hài lòng chưa?"

Kha Thành hắc hắc nở nụ cười, mò càng hăng say, đơn giản trực tiếp mai phục bằng miệng, hàm trụ tính khí của tôi, trực tiếp làm cho tôi bắn xong, Kha Thành muốn làm, tôi đẩy hẳn ra, "Đừng làm, anh chưa tắm, hơn nữa cách âm ở đây cũng không tốt lắm."

"Vậy em làm sao giờ? Em rất khó chịu!" Kha Thành chôn mặt trước ngực tôi, tôi vuốt vuốt đầu cậu ta.

"Anh cũng dùng miệng giúp em giải quyết." Tôi một phen nằm lên giường, dùng răng nanh kéo rút quần lót cậu ta, cái JJ thô lớn của cậu ta trực tiếp bật lên mặt tôi, thật là nhanh a, tôi còn chưa có sờ qua, cậu ta đã cứng rồi.

Tôi ngẩng đầu nhìn liếc mắt cậu ta một cái, sau đó trực tiếp đem JJ cậu ta hàm trụ, kích thích đột nhiên này khiến cậu ta chịu không nổi liền rên rỉ ra tiếng, tôi tiếp tục dùng lời lẽ lấy lòng cậu ta, còn không ngừng vuốt ve hai khoả cầu bên dưới, tôi cảm thấy cậu ta ngày càng hưng phấn, hai tay đè đầu tôi lại, làm cho JJ cậu ta không ngừng đi sâu vào trong huyệt tôi, cậu ta sung sướng rên rỉ.

“Úc “cậu ta thở dài một tiếng, bắn vào trong miệng tôi,tôi chạy vội buông vệ sinh,phun dịch thể trong miệng ra,súc miệng vài cái.

Lúc trở lại phòng ngủ,Kha Thành nằm bên cạnh mép giường cười tủm tỉm liếc mắt nhìn tôi một cái, sau đó lại quay đầu xem TV, cười trộm đến sung sướng.

Tôi cúi đầu cười cười,tiến vào ổ chăn, chen vào trong lòng ngực cậu ta, cùng cậu ta xem kịch truyền hình nhàm chán, bỗng nhiên cảm thấy cuộc sống như vậy rất đẹp,rất tốt, tôi vô duyên vô cớ tìm được người yêu sau đó lại có thêm một đứa con đẹp trai,tôi còn có Hắc mục mục,đương nhiên còn có tên bằng hữu đa nhân cách Quân Nghiêu.

Tuy rằng tôi không biết cái tương lai của tôi cùng Kha Thành mà Quân Nghiêu phân tích cho có trở thành sự thật hay không,tôi cũng không biết trong tương lai người mà Kha Thành chọn sẽ là ai nhưng mà,hiện tại cậu ta cùng con trai đang sống tại nhà tôi,ít nhất hiện tại tôi là người thắng cuộc,tôi thực thoải mái vui vẻ a.

Cuộc sống hoang đường của tôi sau khi gặp được Kha Thành liền kết thúc, mặc kệ năm năm trước hay hiện tại,Kha Thành đều là người mang tôi ra khỏi cái cuộc sống hoang đường kia.

Hoàn.

Tác gia có lời muốn nói:

Chính văn kết thúc lap, phiên ngoại trong lời nói xem đi, nếu muốn xem phiên ngoại trong lời nói, nhớ rõ call ta nga

Ha ha

Ta yêu Quân Nghiêu a

Phiên ngoại

“Tiểu Tri, chú Quân Nghiêu và chú Hạ tới nè!”Tôi mở cửa,đem bọn họ đón vào trong,Kha Tiểu Tri từ trong phòng ngủ vội chạy ra,vừa nhìn thấy Quân Nghiêu liền hô to,”Cuối cùng chú cũng tới nha!Con nhớ chú muốn chết luôn!”Quân Nghiêu cúi người đem nhóc bế lên.

Tôi hướng Hạ Hạo Thiên cười cười, đối với mối quan hệ vài năm gần đây của hai người cũng không sai biệt lắm biết được bảy tám phần,kì thực đối với việc hai người có thể sống chung tôi cũng lấy làm kì lạ, bởi vì hai người này không ăn khớp lắm.

Tôi cùng hai người họ ngồi trong phòng khách hàn huyên trong chốc lát,dưới lầu,Kha Thành đã quay trở lại,vừa nhìn thấy Hạ Hạo Thiên, mày liền cau, cậu ta vẫn không thích Hạ Hạo Thiên lắm vì chân tôi con chưa có hảo hoàn toàn,trong lòng vẫn còn oán hận a.

“Anh kêu em đi ra ngoài mua đồ ăn,sao hả, không mua được sao?”Tôi nhìn hai tay cậu ta trống trơn,không cao hứng hỏi.

“Không mua được,chúng ta ra ngoài ăn là được.”Kha Thành thô khí đáp lại.

Tôi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, bất quá Kha Thành quả thật có tiền, cậu ta mở một công ty hậu cần để kiếm tiền,này cũng là do tôi ở cùng cậu ta một năm trời mới moi ra được, trước đó dù thế nào cậu ta cũng không chịu nói,cậu ta nói trước đó công ty không kiếm được bao nhiêu tiền nên không nói cho tôi biết vì sợ mất mặt,hiện tại buôn bán lời không ít, có mặt mũi nên mới nói cho tôi biết,bieeeys,làm hại tôi vẫn luôn nghĩ cậu ta làm mấy việc phạm pháp.

Quân Nghiêu tương đối quan tâm tới việc buôn bán liền kêu mọi người đi tới tiệm cơm nhà cậu ta,sau đó gọi một bàn ăn toàn món mà cậu ta thích,tôi liền tiếp hướng cậu ta trợn trắng mắt,sau đó liền kéo cậu ta ra một bên nói,”Uy,có cách kiếm tiền như cậu sao,cậu cũng quá hăm hại anh đi!”

“Cũng không phải là anh bỏ tiền ra,là nam nhân của anh bỏ tiền ra mà,sợ cái gì.” Nói xong, hướng Kha Thành nhún mày.

Tôi ầm ức,này không phải đều giống nhau sao,hăm hại Kha Thành không phải là hăm hại tôi sao.

Kha Tiểu Tri thế nhưng lại ăn đến thực vui vẻ,quán ăn này của Quán Nghiêu nhóc cứ ba ngày lại tới đây một lần,lần đầu tiên tới đây ăn nhóc đã tăng bốc khiến cho Quán Nghiêu thực vui vẻ,cho nên Quán Nghiêu thực thích đứa nhỏ này,miệng vô cùng ngọt, thích muốn chết,vốn là muốn nhận thức nhóc làm con nuôi nhưng Kha Thành lại sống chết không muốn,cậu ta nói nhóc đã muốn có hai người cha,không cần nhận thêm cha nuôi nữa.

Sau đó, vì việc này,Quán Nghiêu còn theo tôi tức giận một thời gian,cuối cùng vẫn là rất nhớ Kha Tiểu Tri đến chịu không nổi bèn theo tôi hoà hảo,chứ thì chứ vậy.

“Nếu cậu thích Tiểu Tri như vậy, không bằng cậu cùng Hạ hạo Thiên sinh một đứa đi,không phải sẽ tốt hơn sao?”Tôi nói với Quán Nghiêu.

“Thao!Tôi như thế nào có thể sinh a!”Quán Nghiêu nện cái bàn một nhát, nhueng một câu này lại đem lực chú ý của Kha Thành dời tới đây,cậu ta nhếch miệng cười cười,”Nguyên lai là cậu bịp a,xem ra trước kia tôi nen xem trọng cậu.”

Quán Nghiêu vừa nghe liền giận,đối với Kha Thành có chút khó chịu,tôi nhìn thấy khi cậu ta sắp phun hoảđến nơi thì Hạ Hạo Thiên lại đem cậu ta vùi vào trong ngực,cười nói,”Ai trên ai dưới không quan trọng.Hơn nữa tôi cảm thấy Kha Thành cũng là người bịp,bộ dáng rất đẹp.Cốc Vũ nhìn qua có điểm nam tính hơn.”

Lời này vừa nói ra, nhất thời trên bàn cơm một mảnh yên tĩnh,chỉ có Kha Tiểu Tri đang chớp chớp mắt,miệng còn đang ngậm một miếng thịt,hàm hồ hồ,”Cái gì mà nằm trên với nằm dưới a?mà mọi người như thế nào lại không có ăn cơm?”

Cuối cùng,nhờ có sự nghịch ngợm của Tiểu Tri mà kết thúc,về tới nhà, nhóc còn không có buồn tha,tái hỏi mọi người vừa rồi làđang nói cái gì a?Baba,nói cho con biết đi mà?

Tôi đưa cho Kha Thành một ánh mắt,em giải quyết, anh đi tắm.

Chờđến lúc tôi đi ra, Kha Thành nói Tiểu Tri đã ngủ, tôi hỏi như thế nào liền ngủ nhanh vậy nhưng cậu ta cũng không có giải thích.

Cậu ta cười cười, ôm lấy thắt lưng tôi,áp mặt tôi vào ngực cậu ta, bắt đầu hôn cổ tôi,”Hôm nay được không?”

Sắc mặt tôi nóng lên,tuy đã sống cùng cậu ta hơn hai năm nhưng cứđến thời điểm thân mật,tôi vẫn còn xấu hổ nhất là lúc trên giường,tên ít nói này không biết học được ởđâu mấy lời thô tục khiến tôi chịu không nổi nha.

“Uy uy uy!Em từ từđã, cóy tứ gì a,anh còn chưa cóđồng ýđâu.”Tôi đẩy cậu ta ra, không cho hôn tôi.

Cậu ta mạnh đem tôi khiêng tới trên vai, bước nhanh đi vào phòng ngủ, đem tôi đặt ở trên giường xong, cắn cắn liếm liếm lỗ tai tôi,”Em nói với nó,kì thực chúng ta cùng Quane Nghiêu đang thảo luận việc sinh tiểu bảo bảo,hỏi nó có muốn hay không một đệ đệ hoặc là muội muội a?Nó nói có,sau đó em nói nó nhanh ngủ, chờ nó ngủ em cùng anh sẽ sinh tiểu bảo bảo cho nó a.”

“Thao!Có người ba nào đi dạy như trẻ con như em sao! Cái gì sinh tiểu bảo bảo,chúng ta hai đại nam nhân như thế nào có thể sinh a! Em như vậy sẽ dạy hư nó,nó mới chỉ có bốn tuổi,em mẹ nó lại nói như vậy,cắn thận về sau nó cũng dất một người vợ cũng là nam về cho mà coi.”Tôi nói một hồi,còn đánh mộng Kha Thành vài cái,tên này bây giờ không biết khác chế,mỗi lần đều dạy cho đứa nhỏ một vài chuyện tình xấu hổ.

Kha Thành đặt mộng ngồi ở trên bụng tôi,nói,”Nam nhân thì nam nhân,hai chúng ta không phải cùng nhau rất tốt sao?”

“Em không định cho nó một hoàn cảnh tốt để phát triển rồi sau đó khoẻ mạnh lớn dần,sau đó kết hôn rồi sinh con sao?”Tôi đem cậu ta kéo xuống dưới, hôn nhẹ bờ môi của cậu ta.

“Uy,anh không có tư cách nói em như vậy a!”Kha Thành một bên túm áo ngựccủa tôi, một bên ở trước ngực tôi liếm hôn,tôi giữđầu cậu ta lại, nở nụ cười,”Em vẫn trách anh việc anh đem em bẻ cong sao?”

“Em không có ý này nhưng anh cũng không cho em điều kiện tốt để lớn a.”Kha Thành hôn đến bụng tôi,kéo quần lót của tôi xuống, liếm liếm tính khí của tôi,”Muốn hay không đến một phát?”

Tôi lắc lắc hạ thân,”Bé ngoan,đến một phát.”

Kha Thành ngẩng đầu hướng tôi cười cười, sau đó động tác cực kỳ thô lỗ làm cho tôi một phát, đầy kích thích.

Bất quá rất nhiều năm sau Kha Tiểu Tri thế đúng là không làm cho tôi thất vọng a,quả nhiên giống lời papa nhóc mà dẫn theo một nam nhân trở về,nam nhân lại là người thuần ngoại quốc

,tóc vàng mắt xanh,bộ dáng đều cao hơn chúng tôi,vừa gặp đã kêu chúng tôi là baba bằng giọng Bắc Kinh lưu loát,mà Kha Tiểu Tri giống như ngọc tử đứng một bên mà si mê nhìn.

Quả nhiên hoàn cảnh sống thực trọng yếu,từ nhỏ đã được tôi cùng Kha Thành dạy dỗ,vừa tiểu học đã nói yêu thích một bạn nam cùng lớp,còn hôn cậu ta một ngụm,lên trung học,trong mấy tính tồn tại GV,lúc ấy tôi cùng Kha Thành chỉ biết xong rồi, đứa nhỏ này hoàn toàn là gay.

Cho nên khi nó nói trở về muốn dẫn một người nam nhân, tôi cùng Kha Thành tuyệt không kinh ngạc, kinh ngạc chính là cư nhiên lại là người ngoại quốc, hình dáng như vậy, chắc chắn con tôi là người biếp a, vì việc này,tôi cùng Kha Thành phát giận,còn cùng Kha Tiểu Tri vô tâm vô phẩy nói chuyện thật là lâu nhưng da mặt nó dày muốn chết,nói nó cùng người ngoại quốc kia cuộc sống rất tốt, đặc biệt kích thích.

Lúc này tôi ngay tại ót nó vỗ một cái, vô nghĩa, có thể không kích thích sao,cậu ta là người ngoại quốc lại còn lớn như vậy.

Sau đó,tôi liền trút giận lên người Kha Thành, buổi tối,tôi liền đánh mông cậu ta, lúc sau, chúng tôi lại tới một phát.

Gây sức ép hơn một tháng,tôi cuối cùng xem như cũng nghĩ thông suốt, ánh mắt nhìn “Con dâu” cũng hơi chút dịu đi,mãi đến khi Kha Tiểu Tri, gọi cho tôi một cuộc điện thoại báo bình an từ bên kia đại dương,tâm tôi mới buông xuống,một phen ôm Kha Thành bên cạnh, cười nói:”Con anh bị người ta chiếm rồi a, aiki thực con dâu này cũng dạy theo tiêu chuẩn,anh cũng yên tâm hơn chút.”

“Anh cũng yên tâm cái gì,đây là con trai cũng đâu phải con gái đâu,nếu nó không hạnh phúc cũng là tự nó chịu trách nhiệm.Anh lo lắng cái gì a!”Kha Thành đem tôi kéo vào trong ngực, tay đặt ở trên vai tôi.

Tôi thoải mái nhắm hai mắt lại, cảm giác đời này xem như đáng giá, hoàn hảo, Kha Thành còn bên cạnh tôi,chẳng sợ phải cô đơn khi về già, may mắn chính là còn có cậu ta bên cạnh a.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-hoang-duong-cua-toi>